

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SLÆGTSBOG

Anetavle og efterslægt

for

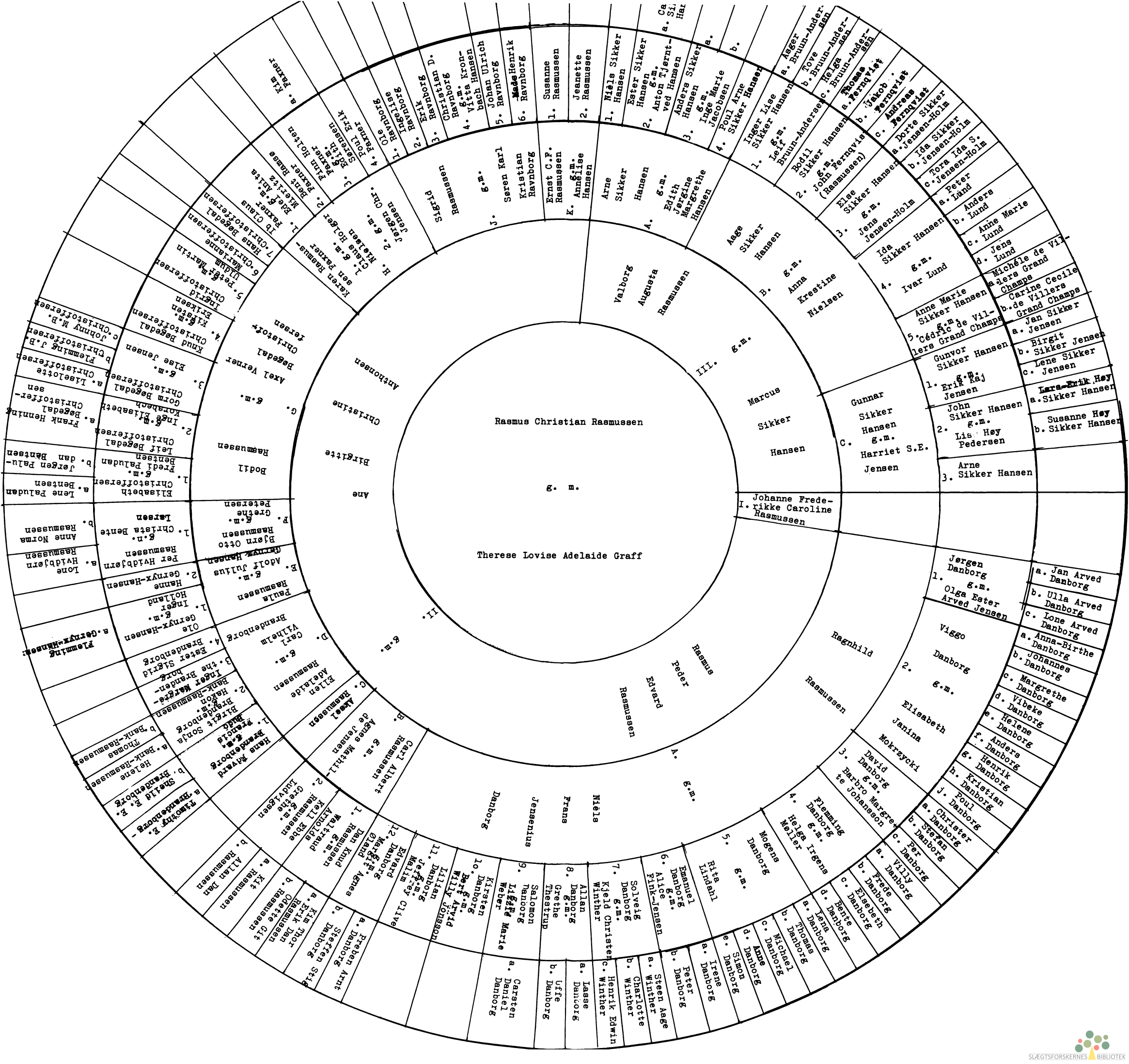
Rasmus Chr. Rasmussen ~ Therese Lovise Adelaide Graff
1838 - 1906 1845 - 1904

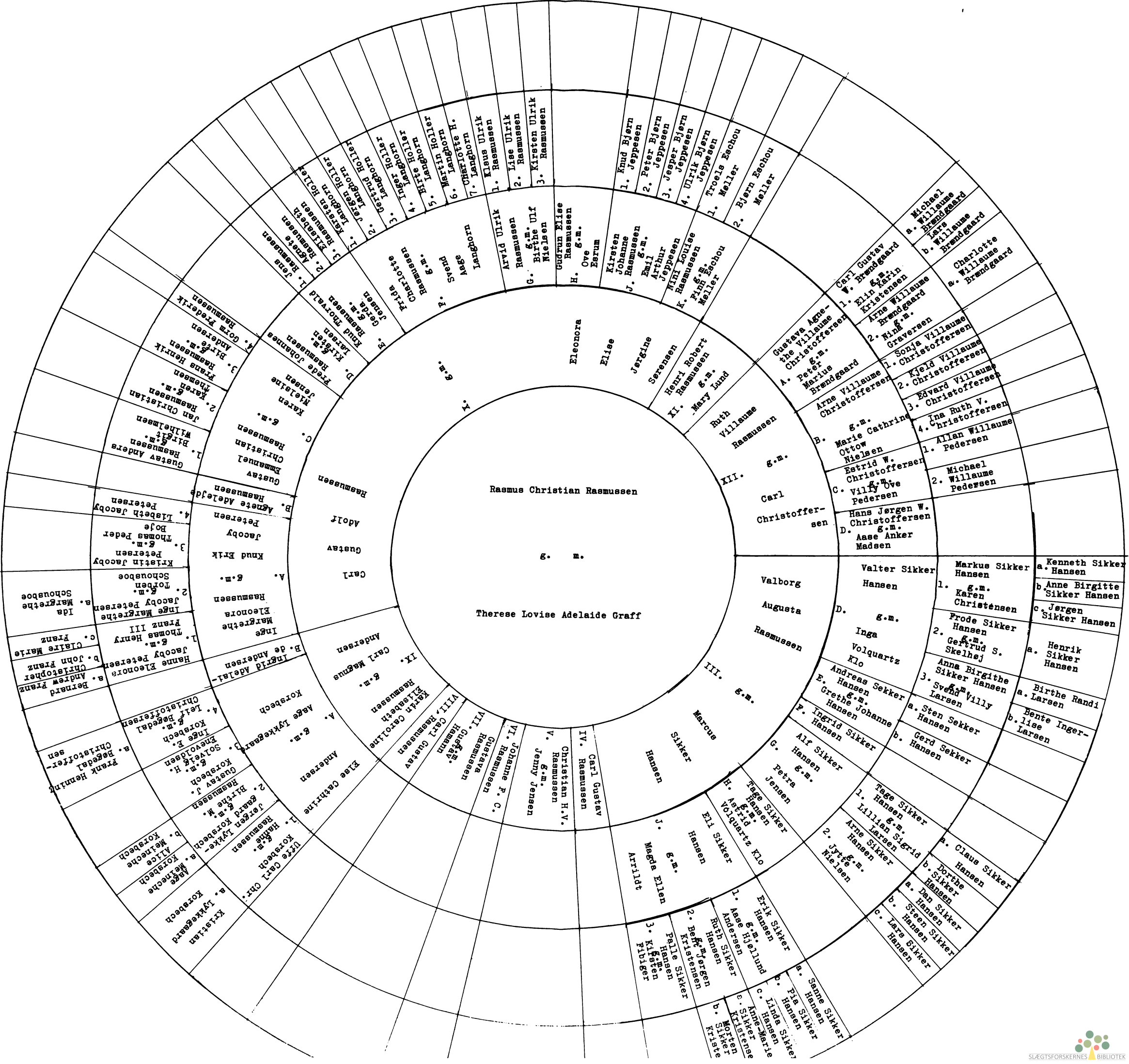
Grenaa

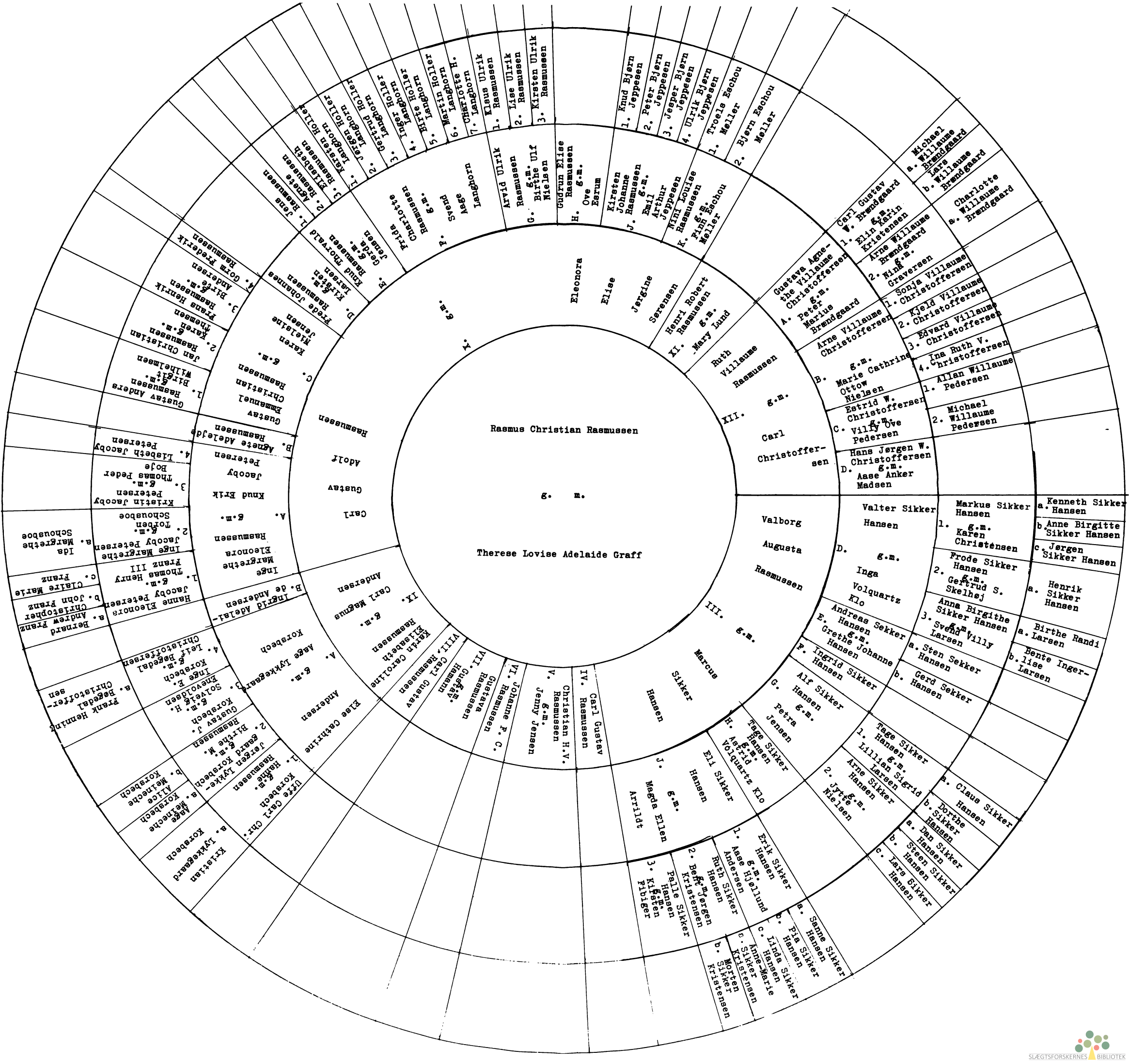
SLÆGTSBOG

UDARBEJDET AF
DANSK SLÆGTSHISTORIE, KJELLERUP
1965-1967

	7758	7759	7904															
		Peder	Anne	Johannes Paulli														
		3878	3879	3952	3956	3957	3858	3859										
		Baltzet Bartskerer	Marine Pedersdatter	Simon Paulli	Hinrich Smidt	Dorothea Wulff	Rudolf Müller	Tilse Dania										
		1938	1939	1948	1949	1976	1977	1978	1979									
		Michel Seidel	Margrethe Baltzersdatter	Christen Pedersen	Kirsten Bollesdatter	Heinrich Paulli	Cathrine Papeke	Jacob Fabricius	Margrethe Müller									
	844	845	872	873	874	875	878	879	968	969	970	971	974	975	988	989	990	991
	Heinrich Scheel	Magdalene Reimers	Christen Andersen	Maren Jeppesdatter	Dominicus Lorentzen	Agathe Himkens	Johan Thortsen	Ingeborg	Hans Jergensen	Lisbeth Michelsdatter	Nikkel Helmer Kock	Else Jensdatter	Bolle Christensen	Elee Ber- teltsdatter	Simon Paulli	Elisabeth Fabricius	Henrik Würger	Margaret Wibkens
			422	434	436	437	438	439	480	484	485	486	487	494	495			
			Hans Scheel	Werner Clausen	Anders Christensen Brandt	Magdalene Dominicusdatter	Hans Glamann Thortsen	Ingeborg Thortsen	Chresten Jensen	Jergen Hansen Seidelin	Ide Nik- kelsdatter Kock	Hans Olufsen Bollers	Else Bollesdatter Luxdorph	Daniel Paulli	Margaretha Würger			
		210	211	216	217	218	219	224	225	240	241	242	243	245	247			
	Jacob Rasmussen	Anne Lisbeth Hansdatter Scheel	Gomme Jensen	Salome Wernersdatter	Dominicus Andersen Brandt	Sophie Elisabeth Hansdatter Glamann	Jacob Villahme	Susanne Sandry	Niels Christensen Bøgh	Margrethe Svendsdatter	Nichel Seidelin	Cathrine Hansdatter Lusdorph	Andreas Hansen Normann	Anna Margrethe Paulli				
64	65	94	95	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	120	121	122	123	
Rasmus Madsen	Johanne Andersdatter	Peder Madsen	Kirsten Christensdatter	Niels Jørgensen	Else Marie Jacobsdatter	Oluf Pedersen	Giertrud Nielsdatter	Gomme Gommesen	Ingeborg Brandt	Ernst Nielsen	Ellen Rasmusdatter	Daniel Villahme	Marie Paquot	Christopher Nielsen Bøgh	Kirstine Nichelsdatter Seidelin	Bent Bentzen	Johanne Christence Normann	
32	33	34	35	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	60	61
Christian Rasmussen	Maren Knuds- datter	Peder Laursen	Maren Simons- datter	Rasmus Hansen	Karen Peders- datter	Johan Jergen Johansen Graff	Helvig Marie Jo- Hansdatter Fischer	Herman Christensen	Anne Torchilds- datter	Jacob Maegaard	Johanne Olufe- datter	Hans Christian Gummesen Brandt	Karen Ernst- datter	Pierre Villahme	Marie Duplan	Charles Marre	Nicol Seidelin Bøgh	Cecilie Marie Bentzen
16	17	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31							
Rasmus Christiansen	Anne Pedersdatter	Hans Mortensen	Marie Rasmusdatter	Johan Graff	N.N.	Niels Maggaard	Sidsel Kirstine Hansdatter Brandt	Pierre (Peter) Villahme	Susanne Marre	Johan Christian Bøgh	Karen Petrine Møller							
8	9	10	11	12	13	14	15											
Rasmus Rasmussen	Karen Hansdatter	Hans Adolf Poulsen	Anne Marie Hansdatter	Herman Graff	Karen Nielsdatter Maggaard	Ernst Eberhard Villahme	Dorthe Clausine Bøgh											
	4	5	6	7														
	Rasmus Rasmussen	Karen Hansdatter	Johan Frederich Graff	Caroline Petrine Frederikke Villahme														
	2	3																
	Rasmus Christian Rasmussen	Therese Lovise Adelaide Graff																

"Historiens sang"

Som dybest brønd gi'r altid klare vand,
og lifligst drik fra dunkle væld udrinder,
så styrkes slægtens marv hos barn og mand
ved folkets arv af dybe, stærke minder.
Din egen dag er kort, men slægtens lang;
læg øret ydmygt til dens rod forneden:
årtusind toner op i gråd og sang,
mens toppen suser imod evigheden!

Vi søger slægtens spor i stort og småt,
i flinteøksen efter harvens tænder,
i mosefundets smykke, plumpt og råt,
i kirkens kvadre, lagt af brede hænder.
Hvert skimlet skrift, hver skjoldet alterbog
har gemt et gran af slægtens vé og våde;
nu skal de røbe mig, hvad vej jeg drog,
og løfte mig en flog af livets gåde.

Jeppe Aakjær.

Skrevet 1/6 1916 til "Historisk Stævne"
i Skive 5/6 s.å.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

1. Forord.
2. Orientering om bogens brug.
3. Vedrørende gårdenes afgifter.
4. Anetavle for Rasmus Christian Rasmussen og Therese Lovise Adelaide Graff.
5. Efterkommere efter Rasmus Christian Rasmussen og Therese Lovise Adelaide Graff.
6. Alfabetisk fortegnelse over efterkommere.

FORORD.

Denne slægtsbog er blevet til gennem et samvirke mellem Dansk Slægtshistorie, Kjellerup, og en del af slægtens medlemmer.

Ved udarbejdelsen af anetavlen er anvendt kirkebøger, folketællingslister, lægdsruller, skifteprotokoller, skøde- og panteprotokoller, fæsteprotokoller, justitsprotokoller, tingbøger og jordebøger m.m.

Hver slægtslinie i anetavlen er fulgt så langt tilbage, som det har været muligt ved hjælp af de bevarede kilder, og når en linie standser helt op, må det derfor forstås således, at enten svigter kilderne helt - kirkebøger og andre arkivalier findes ikke - eller de pågældende personer ses ikke døbt i det sogn, hvori de har levet, ligesom heller ikke deres forslægt har nogen tilknytning til sognet. Almindeligvis er i sådanne tilfælde alle omliggende sognes kirkebøger undersøgt.

Gamle dokumenter og lignende er afskrevet direkte, og de fejl m.v., der forekommer i originalen, vil altså også forekomme i afskriften.

I lister over faddere og forløvere anvendes almindeligvis den samme angivelse og stavemåde, som er benyttet i den pågældende kirkebog, da det ville føre for vidt at forsøge på at identificere hver enkelt fadder og forlover.

Denne slægtsbog, som vi har haft fornøjelsen af at udarbejde, er ikke afsluttet, for en slægtsbog kan ikke gøres færdig, så længe slægten stadig lever. Derfor er bogen indrettet således, at den med tiden kan ajourføres. Af den grund har det ikke været muligt at nummerere bogens sider.

Til slut følgende bemærkninger: Hos læseren af slægtsbogen vil måske nok melde sig den tanke: "Hvad glæde har jeg egentlig af en sådan bog med dens omtale af en mængde slægtninge og forfædre, som jeg jo slet ikke har kendt? Vedkommer disse mennesker i det hele taget mig?" Selvfølgelig gør de det. Vor tid med alle dens nok så tekniske fremskridt bygger på fortiden, og alt - også én selv - er et produkt af denne fortid. Johannes V. Jensen har et sted sagt: "I ethvert menneske er sammenstuvet dette menneskes slægts fortid." Tænk på, hvad dette egentlig betyder.

En slægtsbog er ingen roman, men en samling minder om ens forfædre, minder, som kan hjælpe én til midt i denne forjagede tid at finde et ståsted. Løb bogen igennem og tag den så frem, når der er god tid til at fordybe sig i dens indhold. En stor del af de personer, der er omtalt, er ganske vist forlængst døde og begravede, men slægtens nulevende medlemmer har et meget nært fællesskab med dem den dag idag, ikke blot ved blodets bånd, men også ved tanker, ord og handlinger. Færdes man ad gader og veje på slægtens egn, så er det, selv om billedet har ændret sig noget - på de samme gader og veje, at slægtens gamle har gået, ligesom flere af de gårde og huse, man passerer, er de samme, som ens forfædre har henlevet deres liv i. Her har de slidt og slæbt for det daglige brød, og her har de oplevet såvel mørke som lyse timer.

Stærke slægter kan sætte præg på den egn eller by, de kommer til at leve i. Det mærkes måske ikke meget i det daglige, men hver dag er da også kun et lille led i den enkeltes liv, dagene skal lægges sammen i år, og disse år tæller slægten op i generationer. Ud fra denne synsvinkel kan det være sundt for mennesket at bedømme sig selv, ikke som enkeltperson, men blot som et led i kæden af generationer. Dette vil kunne bidrage til at hindre utidigt hovmod og samtidig give den enkelte en sund og livsbekræftende tro på eget værd.

En døgnvise spår, at om hundrede år er alting glemt, og det er sikkert også rigtigt, når det drejer sig om døgnviser og andet ligegyldigt, men ellers ikke. Enkelthederne forsvinder ganske vist, men tilbage står summen af de enkelte dages trofaste virke med den jord, de bygninger og de evner, som slægten gav hver enkelt at forvalte og give videre.

Med ønsket om, at denne slægtsbog må blive til glæde for såvel nulevende som kommende generationer.

DANSK SLÆGTSHISTORIE

Kjellerup.

ORIENTERING OM BOGENS BRUG:

- a. For nummereringssystemet i ANETAVLEN gælder, at alle mandspersoner har lige numre og alle kvindelige personer de umiddelbart efterfølgende ulige numre.
En persons fader findes ved at gange personens nummer med 2, hvorved følgende ane nr. 4's fader får nr. 8 og moderen nr. 9.
Videre har ane nr. 8's forældre nr. 16 og 17 - og ane nr. 9's forældre nr. 18 og 19 - faderen nr. 18 og moderen nr. 19.
Ønsker man at finde barnet af ægteparret med ane nr. 24 og 25, halverer man 24 og får 12 - lige, altså en søn, gift med nr. 13.
- b. Med bogen følger 2 SOLE, på hvilke Rasmus Christian Rasmussen og Therese Lovise Adelaide Graffs efterkommere er opført.
I midten på solene står ægteparret Rasmus Christian Rasmussen og Therese Lovise Adelaide Graff. Derefter følger i første ring deres børn, mærket med romertal. I anden ring findes børnebørn, mærket med store bogstaver. I tredje ring findes oldebørn, mærket med arabertal. I fjerde ring findes tipoldebørn, mærket med små bogstaver.
Vi illustrerer med et eksempel:
Finder man på en sol personen JAN ARVED DANBORG, vil man se, at han er mærket med a. Bevæger man sig nu fra den pågældende sols midte lige ud til ham, vil man passere gennem 3 rubrikker med navnene på hans oldeforældre, bedsteforældre og forældre, mærket med hhv. II., A., 1.
JAN ARVED DANBORG får derfor II.A.1.a. som registreringsnummer, under hvilket han findes opført i teksten i efterkommeroversigten.
- c. EFTERKOMMEROVERSIGTEN er inddelt i afdelinger, I-XII, idet hver afdeling repræsenterer et af Rasmus Christian Rasmussen og Therese Lovise Adelaide Graffs børn.

VEDRØRENDE GÅRDENES AFGIFTER

For alle jordbesiddere gælder det, at de skulle svare en vis afgift af deres ejendom, og disse afgifter baseredes efter gårdens hartkorn. Hartkorn var oprindelig fællesbetegnelse for de afgifter, bønderne ydede i naturalier - landgilde - til godserne. De forskellige afgifter var i godsernes jordebøger angivet i forhold til 1 td. rug eller byg, der var "hårdt" korn i modsætning til havre, "blødt korn".

Forholdene på de forskellige godser var afvigende, men normen for den almindelige beregning var følgende:

1 td. rug eller byg.....	1	td. hartkorn
1 " gryn eller hvedemel.....	2	" "
1 " hvede eller ærter.....	1 $\frac{1}{2}$	" "
1 " havre.....	$\frac{1}{2}$	" "
1 " humle.....	$\frac{1}{2}$	" "
4 læs enghø.....	1	skp. "
12 gæs.....	1	td.

Efter enevældens indførelse 1660 indkaldtes jordebøgerne, og på grundlag heraf udarbejdedes en fælles jordebog for alle landets ejendomme, den såkaldte matrikel af 1664, og heri skyldsattes ejendommene i hartkorn.

Denne skyldsætning viste sig snart at være uretfærdig, da ligningen på godserne som nævnt havde været noget forskellige, og man påbegyndte derfor i 1681 udarbejdelsen af en matrikel baseret på jordens ydeevne - bonitering - der sættes i forhold til arealet og således angav det hartkorn, der skulle svares.

Ved boniteringen sættes agerjorden i klasse efter godhed; enge, overdrev og skove takseredes efter det udbytte, de kunne frembringe, antal læs hø, græsning og svins-olden m.m. Også møllerier og enkelte andre erhverv blev medtaget og vurderedes efter indtægt, men enhedsbetegnelse var stadig hartkorn.

Trods mangelfuld opmåling og kortlægning var denne hartkornsskyldsætning i begyndelsen god og retfærdig, men

da den i 150 år blev benyttet som basis for grundskatten på landet, blev den på grund af jordenes forbedring m.m. efterhånden mere og mere uretfærdig, hvorfor man i årene 1806-1822 udarbejdede Danmarks sidste matrikel, der dog først kom til at gælde fra 1844. Boniteringen var denne gang langt mere omhyggelig, og al agerjord sattes i takst fra 1 til 24. Af de bedste jorder skattedes $6 \frac{1}{6}$ td. land (a 14.000 kvadratalen) til at yde 1 td. hartkorn. På Lolland og Falster gik der $9 \frac{4}{5}$ td. land og i Ringkøbing Amt 45 td. land til 1 td. hartkorn. Gennemsnittet for hele landet var 18 td. land pr. td. hartkorn. Vurderingen tog ikke hensyn til beliggenheden, hvilket i forbindelse med den tekniske udvikling medførte, at de dårligste jorders værdi ved opdyrkning, transportanlæg, mergling m.v. steg stærkt, uden at dette medførte takstændring og følgelig heller ikke skatteforøgelse.

Hartkornsskatten blev derfor utidssvarende, hvorfor man i 1903 vedtog loven om ejendomsskyld, hvilket betød en fuldstændig ophævelse af hartkornet som grundlag for skatter til stat og kommune.

I ældre dokumenter træffer man ofte på betegnelsen "gæsteri". Betegnelsen dækker bondens pligt til at modtage jorddrottens folk, heste og hunde i indkvartering og underholde dem. Gæsteri havde endnu betydning under Christian den Tredje, men senere tabte det interessen for godsejerne og blev da i reglen afløst af en årlig afgift. Den regnes som regel ikke som hørende med til den egentlige landgilde og blev derfor ikke sat i hartkorn. Hestegæsteriet, pligten til at underholde hovheste, havde særlig betydning på kronens godser og blev ofte her afløst af en havre-ydelse.

Den i ældre dokumenter omtalte "herlighed" betegner den ejendomsret til jordegods og de deraf flydende indtægter og rettigheder, som kronen ved love eller privilegier overdrog til private. Kronens herlighed over selvejere kunne overgå til private, der så kunne købe bondeskylden. Herligheden omfattede alle faste indtægter af fæstegods (landgilde) og udbytte af skov, jagt, fiskevand, forstrandsret, lyngslet o.s.v. og alt hoveri eller hoveriafløsning. Der-

næst var herlighed de uvisse indtægter af stedsmål, sagesfald m.m. Endelig var myndigheden over vornede eller stavnsbundne del af herligheden. Kronen kunne sælge eller overlade herlighedsrettigheder som birkeret og patronatsret til private. Med Herlighedsretten fulgte pligten til at holde fæsterne i forsvar, rejse tiltale og opkræve ekstraskatter. Herligheden var ikke nøje afgrænset, men hertil må vistnok regnes håndfæstningernes bestemmelse om, at adelen måtte gøre sit gods lige så nyttigt som kongen. Ved salg til selveje kunne sælgerne forbeholde sig herligheden eller en del deraf, såsom jagt- og fiskeret.

I jordebøgerne for tiden før 1700 angives de forskellige ydelser i ørtug, hvilket mål nærmest må angives at svare til 1 romersk unce.

A N E T A V L E

for

Rasmus Christian Rasmussen

og

Therese Lovise Adelaide Graff

er født d. 3. januar 1838 i Fangel, og han døde d. 10. april 1906 i Århus.

Han blev døbt d. 16. april 1838, Catrina, husmand Peder Andersens hustru ved Lindved, bar ham, faddere var: Johanne, husmand Jacob Hansens hustru, Anne, indsidder Iver Rasmussens hustru, husmand Hans Andersen, urmager Rasmus Rasmussen og ungkarl Rasmus Rasmussen, alle af Fangel.

Han blev gift d. 5. august 1868 i Grenå med

Therese Lovise Adelaide Graff

Forlovere ved brylluppet var farver E. H. Graff og smed Peder Lindgreen i Grenå.

Therese Lovise Adelaide Graff blev født d. 5. august 1845 i Grenå, og hun døde d. 12. juni 1904 i Århus.

Hun blev døbt d. 12. november 1845, båret til dåben af madame Christensen, jomfru Vissing gik hos, faddere var: garver Nørgaard, smed Andersen og skolelærer Jensen af Hemmed.

I Svendstrups "Grenå Bys historie" bind 2, side 419, oplyses det, at urmager Rasmussen i 1870'erne havde lejet en butik i Storegade 16-18 af købmand Niels Nielsen.

Axel Rasmussen, Blegdamsvej 74, København Ø, fortæller følgende om slægten:

"Den første, som beskæftigede sig med ure var Christian Bødker (ane nr. 32) i Fangel. Der fortælles, han en dag overtalte konen i et velstående hjem - manden var taget til marked - om forlov til at undersøge et ur (standur), som lige var indkøbt (formentlig fra Sønderjylland eller Ærø). Trods mandens bestemte forbud lykkedes det bødkeren at overtale konen. Resultatet: Efter adskillelse af værket og mål og forhold og optegnelser samlede bødker Christian uret, og det gik ved mandens hjemkomst. Det var begyndelsen til et håndværk, som seks generationer fik udkommet ved.

Bødker Christians to sønner blev begge urmagere, først hos faderen, senere uddannet hos andre. Den ældste Rasmus Christianen (ane nr. 16), havde fortsat det gamle værksted, broderen Christian startede senere en grosserforretning i ure. Det er

Chr. Jacobsen i Odense, som nu har bestået i 140 år. Hos Rasmus Christiansen i Odense var ansat en svend, der en dag i hidsighed kastede en hjulfræsemaskine i Odense Å. Denne blev ved åens udtørring mange år senere fundet og er nu i urmagerhuset i Den gamle By i Århus.

Min farfar, Rasmus Christian Rasmussen (ane nr. 2), var i lære hos sin far. Senere ansat hos en mester i Assens. Hans læretid blev otte år. Efter læren tog farfar til København, hvor han arbejdede hos Eilertsen, og der var han, da krigen 1864 udbrød. Farfar var en lille mand, vejede aldrig 100 pund, men stillede alligevel på session og blev til sin skuffelse kasseret.

Efter København rejste farfar til Landskrona, hvor han traf barbermester Adolf Graff fra Grenå, som havde forretning i Sverige. Barber Graffs søster, Adelaide, bestyrede hus for broderen; der lærte farfar sin små hustru at kende. De rejste hjem til Adolf Graffs fødeby Grenå og blev viet den 5. august 1868. Forinden havde farfar startet forretning i Grenå (næringsbevis samme år), og blev der til år 1900. Forretningen ophørte, og farfar boede de sidste år i Århus, hvor han døde i april 1906."

er født d. 18. august 1815 i Fangel.

Han blev døbt d. 17. september, båret til dåben af Mette, Rasmus Andersens hustru af Allerup, og Stine, Peder Jensens hustru gik hos, faddere var: Christian Pedersen, urmager i Højrup, Rasmus Andersen fra Allerup og Anders Bødker i Hjallesø.

Rasmus Rasmussen blev gift d. 26. oktober 1838 i Fangel med

Karen Hansdatter

5

Forlovere var husmændene Rasmus Rasmussen og Hans Andersen i Fangel.

Karen Hansdatter blev født 1817 i Fangel, og hun blev hjemmedøbt d. 15. marts og fremstillet i kirken d. 30. marts, faddere var: Anne Hansdatter og Maren Hansdatter, Hans Andersens hustru, Johanne Poulsdatter, Rasmus Hansen, Morten Hansen, Sofie, Rasmus Hansens hustru, Årslev, Marie, Thøger Madsens hustru, Peder Jensen fra Skårup, Erik Hansen fra Vejle Sogn og Mads Jensens hustru, samme sted.

Rasmus Rasmussen var urmager i Fangel.

Johan Frederich Graff

6

blev født 1794 i Brovst Sogn, og han døde d. 25. februar 1867 i Grenå.

"Mandagen efter 1. Søndag i Advent (1. december) 1794 blev Forpagter Graffes og Hustrues Barn paa Langeslund dets Daab bekiendtgjort, nom: Johan Friderick, Simons Enke Anne i Aabybroe bar det, Faddere: Hr. Forvalter Nohring, Hr. Martens og Hr. Glerup på Bratskov og Jfr. Clausen paa Langeslund."

Johan Frederich Graff var gift med

Caroline Petrine Frederikke Villaume

7

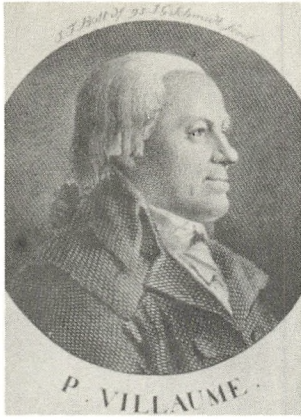
der blev født 1812 på Marienhof ved Randers.

Hun blev hjemmedøbt d. 9. maj og fremstillet i kirken d. 30. august, båret af madame Kirketerp i præstegården, faddere var: jomfru Bagger, cancellisekretær Knuth fra Århus, løjtnant Müller på Marienhof og hr. Møller på Ryomgård.

I "Grenå Bys historie" bind 2, side 240, berettes:

"Graff havde først i nogle år forinden haft farveri i Vordingborg, han havde opgivet dette og fået kongelig bevilling til at anlægge og drive et farveri samt silke-, uldent-, linned- og bomuldstrykkeri i Grenå. Sønnen Ernst Eberhard Hermann, der var opkaldt efter morfaderen, var i konfirmationsalderen, da de kom hertil. Da de ikke straks kunne få lejlighed, boede familien en tid i Hemmed hos lærer Jensen, der var Graffs svoger, og der blev sønnen konfirmeret. Ernst Eberhard Graff lærte farveri hjemme og drog derpå ud på rejsen som svend.

Imedens kneb det den gamle farver at passe bedriften, og han udlejede den derfor til de to venner Frederik Qvist og P. Jensen, der drev den i nogle år. I marts 1857 averterede Graff i Grenå Avis, at farveriet nu atter var overtaget af ham, og at han ved sin søn Hermann fortsætter sammes drift og anbefaler sig med smukke og ægte kulører samt billige priser. De to forpagtere havde imidlertid taget de fleste af kunderne med sig, og unge Graff begyndte omtrent på bar bund.

Ane nr. 28
Pierre Villaume

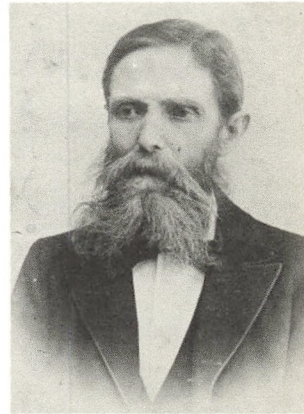
Ane nr. 29
Susanne Marre

Ane nr. 7
Caroline Petrine
Frederikke Villaume

Ane nr. 3
Therese Lovise
Adelaide Graff

Ane nr. 2
Rasmus Christian
Rasmussen

blev født d. 24. juli 1787 i Fangel, og han døde d. 14. april 1847 som urmager og aftægtsmand i Fangel.

Han blev døbt d. 29. juli, faddere var: Gertrud, Jens Pedersens hustru, Kirsten, Mads Madsens hustru, Anders Andersen fra Hjallesø, Knud Knudsen og Rasmus Smed af Fangel.

Rasmus Rasmussen blev gift 1812 i Fangel med

Karen Hansdatter

der døde d. 5. juli 1843 i Fangel.

Rasmus Rasmussen overtog i 1812 faderens ejendom.

"Jeg underskrevne Rasmus Christiansen af Fangel tilstaar og hermed vitterliggiør at have solgt og afhændet, ligesom jeg herved sælger skiøder og fra mig og Arvinger aldeles afhænder til min Søn Rasmus Rasmussen mit hidtil eiende og iboende Boelsted med Tilliggende Jorder af Hartkorn Ager og Eng 1 Td. 1 Skp. 2 Fjdk. og 1 1/3 Alb., beliggende som melt i Fangel Sogn, Odense Herred og Amt, alt med samme Ret og Rettighed, som jeg det hidtil eyet haver efter herved til Kiøberen overleverede og det til mig udstedte Skiøde af 16 Decbr. 1793, tinglæst 17 Juli 1794. Og maae bemelte min Søn strax tage samme i Besiddelse som sin fuldkomne Eyendom, efter som han til mig har betalt den mellem os accorderede Kiøbesumma 600 Rdr. - skriver Sex hundrede Rigsbankdaler, Dansk Courant, hvorunder dog indbefattes de derudi indestaaende 87 Dlr. 1 Mk. og 4 Skill., som sættes med 1ste Prioritet til Odense Hospital, og hvorefter forrentes af Kiøberen til hvert Aars 11te Decbr. Dets til Bekræftelse under min Haand og 2de Mands Underskrift til Vitterlighed.

Fangel den 23. Januarii 1812."

R. Christiansen.

Som vitterligheds mænd underskriver J. Hansen og Jørn Jensen.
(Skøde- og panteprotokol 1812-1818, side 24.)

Karen Hansdatters herkomst har det ikke været muligt at klarlægge. Ifølge aldersangivelsen ved hendes død blev hun født ca. 1780, ved vielsen 1812 opgives det, at hun er fra Nørre Broby, men ikke hvem hun er datter af. Omkring 1780 er der flere med fornavnet Hans, der får en datter døbt Karen, noget tyder dog på, at Karen Hansdatter er datter af husmand

Hans Mortensen og hustru Gertrud Hansdatter, der boede i Nørre Broby, og som 1781 fik en søn Erik, der så er identisk med den Erik Hansen, der optræder ved Karen Hansdatters (ane nr. 5) dåb, men noget sikkert bevis har ikke kunnet findes.

Hans Adolf Poulsen

10

er født ca. 1784, og han døde d. 13. juni 1846 i Fangel og blev begravet d. 19. juni.

Hans Adolf Poulsen blev gift d. 29. juni 1816 i Fangel med

Anne Marie Hansdatter

11

der døde d. 8. maj 1865 i Fangel, 77 år gammel.

Forlovere ved brylluppet var Hans Mortensen og Johannes Poulsen i Fangel.

Hans Adolf Poulsen var slagter i Fangel.

Ved vielsen 1816 oplyses det, at han var enkemand fra Jylland, og i folketællingen 1845 hedder det, at han var født i Sahl Sogn, Ringkøbing Amt, men ved en gennemgang af kirkebøgerne fra dette sogn har det ikke været muligt at finde ham hverken døbt eller viet første gang.

Herman Graff

12

blev født ca. 1767 på Hvidkilde, Fyn, og han døde 1825 i Nykøbing Mors.

Han blev gift d. 27. marts 1793 i Svendborg med

Karen Nielsdatter Magaard

13

der er født 1769 i Svendborg og døde d. 18. maj 1848 samme sted.

Hun blev døbt d. 16. juli 1769, båret til dåben af madame Johanne Magaard, Anne Graaes gik hos, og faddere var: Hans Christian Gommessens datter, Claus Jacob Clausen, Ernst Nielsen, Christen Hellevad og Ole Maegaard.

Herman Graff var farver og kirkeværge i Nykøbing Mors.

Efter hans død afholdtes der skifte efter ham:

"Aar 1825 den 31 Decbr om Eftermiddagen Kl. 1 blev foretaget Session i Boet efter afg. Farver Graff i Nyekjøbing i Overværelse

af Vidnerne Fuldmægtig Hassing og Schou. Ved Sessionen mødte paa Enkens Vegne som Lavværge Hr. Kjøbmand J. B. Stavenberg i Nykøbing. For de fraværende Arvinger Hr. Farver Volder af Nye-købing. Ligeledes var mødt Kjøbmand Poulsen som Værge for Kirken. Skifteforvalteren fremlagde Incassationsregnskab over den afholdte Løsøre Auction, hvoraf sees at Beholdningen er 39 Rdr. 2 Mk. og 13 Sk. Videre anmærkede Skifteforvalteren, at han kort før Farver Graffs Død havde af denne modtaget nogle Varer, men at disse Beløb ey findes anført i den afdødes Bøger, men udgjorde saavidt det er ham muligt at erindre 25 Rdr. 2 Mk., hvoraf han til Kiøben havde ved Hr. J. B. Steenberg udbetalt 15 Rdr. og bliver altsaa Boet skyldig, som herved betales 10 Rdr. Af samtlige efter den i Boet forefundne Regnskabsbog, udestaaende Fordringer er ikkuns indkommen fra Christen Lynggaard, 3 Mk.

Endvidere var af den afdøde som Kirken tilhørende depone-ret hos Skifteforvalteren Qva Kirkeinspektør 60 Rdr. Sølv eller 75 Rdr.

Summa Indtægt 125 Rdr. 13 Skill.

Skifteforvalteren oplyste at have revideret og extraderet samtlige den afdødes Papirer og Bøger og indkaldt alle de som Debitorer opgivne Personer, hvilke samtlige, med Undtagelse af ovennævnte Christen Kiærsgaard, enten have rent benægtet Fordringen eller produceret større Kontraregninger eller og været saa aldeles uformuende at Søgmaal allerede er unyttigt Penge-spilde. Boets Udgiwt anføres derimod saaledes:

- a. Udbetalt Begravelsesomkostninger efter vedlagte quitterede Regning. 32 Rdr. 4 Mk. og 5 Skill., b. betalt paa Organistens Løn for sidste $\frac{1}{2}$ Aar 1822, 4 Rdr. 1 Mk. og 8 Skill., c. Klokker Pamun Do. for samme Tid - 10 Rdr. 2 Mk. og 2 Skill. d. Afgift til Skolen, 6 Rdr. 1 Mk. og 8 Skill. e. Skatten af Kirken pro 1822- 54 Rdr. 3 Mk. og 12 Skill. Det anmærkes at de 4 Poster ere anførte under No. 12, 13, 14, 15 paa den af Kirkeværgen Hr. Poulsen forfattede Opgørelse af den afdødes Mellemværende med Kirken og deriførte den afdøde til Gode og er her til anvendt de hos Skifteforvalteren deponerede Penge.
- f. Skyldig til Doctor Nyeholm efter Regning 6 Rdr. 1 Mk. og 6 Skill.
- g. Do til Apoteker Svensen efter Do. 11 Rdr. 11 Mk. og 12 Skill.
- h. skyldig til Farver Wøller efter Beviis 15 Rdr.
- i. ifølge det af Kirkeværge Poulsen forfattede Regnskab skyldig

til Kirken 100 Rdr. 2 Mk. og 1 Skill.
 k. Kjøbmand Torp efter Regning 5 Rdr. 3 Mk. og 7 Skill.
 l. Klingenberg efter Do. 11 Rdr. 4 Mk. og 8 Skill.
 m. Laine efter Do. 6 Rdr. og 2 Mk.
 n. Rasmus Møller Do. 49 Rdr. og 4 Skill.
 o. Poulsen Do. 7 Rdr.
 p. G. Norup 10 Rdr. 4 Mk. og 15 Skill.
 q. Illum Do. 44 Rdr. 2 Mk. og 6 Skill.
 r. Steen Do. 2 Rdr. 2 Mk.
 s. Faartoft 49 Rdr. 5 Mk. og 9 Skill.
 t. N. Møller 4 Rdr. 3 Mk. og 4 Skill.
 u. Mette Rimmer 15 Rdr.
 v. Kjøbm. Brix 45 Rdr. 2 Mk. 6 Skill.
 Ialt 483 Rdr. 1 Mk. og 1 Skill.

Da saaledes Boet er aldeles fallit, kan der ei blive spørgsmaal om nogen Arv, hvorimod Boets Beholdning efter Afdrag af Skifteomkostninger er saaledes:

a. Skifteforvalteren	1 Rdr. 3 Mk.
b. 1/3 pct. Forhøjelse	3 Mk.
c. Skifteskriveren	3 Mk.
d. Justitsfondet	3 Mk.
e. Vidnerne	3 Mk.

4 Rdr. Sølv

Da bliver 12 Rdr. 4 Mk. 14 Skill. pro quota at dele imellem Apotekeren og Doctoren saaledes:

Apotekeren	8 Rdr. 3 Mk. og 4 Skill.
Doctoren	4 - 1 - 10 -

Der udgjør Beholdningen 12 Rdr. 4 Mk. 14 Skill. Der udbetalt Vedkommende. Da ingen havde videre at erindre blev Skiftet sluttet og det passerede med Underskrevter af de mødende bekræftet."

(Nykøbing skifteprotokol 1795-1828, s. 437.)

Ernst Eberhard Villaume

14

er født ca. 1782 i Halberstadt, Tyskland.

Han var gift med

Dorthe Clausine Bøgh

15

Om dette ægtepar fortæller Hjardemål Kirkebog 1814-1848,

tilgangslisten, side 146b:

"1832 ved Juuletider ankom til Hundstrup Sogn en Familie fra Hundborg Sogn her i Amtet og leiede sig Bopæl i Lynderup hos Gaardmand Jens Amtoft hvor de blev indtil 11te Mai 1833, da de flyttede til Hiardemaal, hvor Districtet Hundstrup, Østerild og Hiardemaal Sogne havde købt et Huus til Gjordemoder huus for hende. Fra Manden blev leveret mig en Anmeldelse om Familien, saalydende: "Den blev mig leveret den 2ode Aug. 1833 Ernst Eberhard Villaume, født i Halberstadt, er 51 Aar gl., confirmeret af Hr. Doctor Birk i Karup Kirke, Sognepræst for bemelte Sogn og Brahetrolleborg, blev givt med Dorthe Clausine Bøgh, en Datter af Procurator Bøgh, som var givt med Jomfrue Møller, født i Fædderstøv ved Colding; Copuleret med hende blev jeg 1806 i Marie Malene Kirke ved Randers, min Kone er nu 44 Aar gl. Det ældste Barn Adolphine Vilhelmine, fød paa Sunderup under Grevskabet Holsteinborg paa Sjælland, døbt i Ørslev, er 22 Aar gl. og nu givt med Farver Niels Christensen i Thisted. Den næstældste Caroline Frederikke Pauline, født paa Marienhof ved Randers, døbt i Marie Malene Kirke, givt med Farver Graff i Svendborg, er 20 Aar. Den tredie Mariane Elisabeth Christine Susanne, fød i Tostrup, døbt i samme Bye, tjener nu hos Conferentzraad Faye i Thisted. Den 4de Sophie Henriette Poulina, født i Svendborg, 17 Aar, tjener paa Mideholm i Thye, Hundborg Sogn. Den 5te Petrine Birgitte, født i Svendborg, er 13 Aar og hjemme, Sophus er fød i Svendborg, er 10 Aar og hjemme. Dorthe Clausine Cathrine, fød i Svendborg, er 8 Aar og hjemme. Bemærkes at Petrine Birgittes Skudsmaal har af Pengemangel ikke kunnet løses hidindtil i Thisted.

Willoume."

er født 1755 i Fangel, og han døde d. 13. december 1835 samme sted.

Han blev døbt 1. søndag i fasten, d. 16. februar, 1755, og faddere var: Peder Jensen, Jens Hjulmand, Niels Nielsen, Jens Lauritsen og Niels Jensens hustru.

Rasmus Christiansen blev d. 16. februar 1785 trolovet og d. 29. april samme år i Fangel Kirke gift med

Anne Pedersdatter

17

der er født 1758 i Brylle Sogn og døde d. 3. maj 1838 i Fangel.

Hun blev døbt d. 10. juni 1758, båret af Anna Cathrina, og faddere var: Jørgen Greve, Chr. Greve, Peder Greve, Niels Thoboe, Mads Ibsen, Jørgen Laursen, Jørgen Greves hustru, Anders Jensens hustru, Rasmus Madsens datter af Render og Hans Jensens datter af Brylle.

Ifølge Søbysøgård fæsteprotokol side 404 fæster Rasmus Christiansen d. 18. december 1783 et hus, som Jesper Madsen er fradød.

"Jeg Axel Rosencrantz til Søbyesøgaard, hans kongel. Mayst.s bestaller, Major af Infanteriet kiendes og hermed vitterliggiør at have stød og fæst, ligesom jeg hermed stæder og fæster til een af min Godes Mandskab, navnlig Rasmus Christiansen, barnføed i Fangel Sogn og Bye, det Huus i bemelte Fangel Bye, som Jesper Madsen sist beboede og fradøde hvilket Huus med Hauge og rette Tilliggende, intet undtagen, maae ligesom Jesper Madsen det med Rette nydt og brugt haver, bemelte Rasmus Christiansen sin Livstiid maae nyde, bruge, beboe og i fæste beholde paa efterfølgende Conditioner:

1. At hand deraf aarlig og i rette Tiid til hver Martensdag betaler og svarer Huuspenge 1 Rdlr., Siger Een Rixdaler.
2. Og i Fald ieg hans Hovning ey behøver, svarer hand i Hovningspenge aarlig 3 Rdlr., ialt ligesom jeg selv finder fornøden at ordinere.
3. Forbedrer Husets Bygning og stedse at holde samme i vedbarlig god og lovforsvarlig Stand og øvrige af dets tilliggender i nogen Maade, uden min Tilladelse, at formindske eller til Upligt at bruge.
4. Retter og forholder sig efter hans kongel. Mayst.s allerna-

digste Lov og Forordninger samt er mig som hans Herskab i alle Maader hørig og lydig, og i min Fraværelse min beskikkede Fuldmægtig, alt under dette hans Fæstes Forbrydelse.

Til Indfæstning haver hand betalt 13 Rdlr., siger Tretten Rdlr. og Toe Mark.

Dets til Bekræftelse under min Haand og Signette.

Søbyesøgaard d. 18. December 1783.

A. Rosenkrantz."

Hans Mortensen

22

er født ca. 1770, og han døde d. 25. oktober 1850 som boelsmand i Fangel, 80½ år gammel.

Den 24. januar 1782 blev han trolovet med

Marie Rasmusdatter

23

der er født 1757 i Volderslev, Stenløse Sogn, og hun døde d. 31. oktober 1840 i Fangel.

Hun blev døbt 7. søndag efter trinitatis, d. 24. juli, 1757, og faddere var: Kristoffer Møller, Niels Smed, Anders Jacobsen, Hans Jensen og Niels Pedersens hustru.

Ved trolovelsen 1782 oplyses det, at Hans Mortensen er enke-
mand af Dømmestrup, N-Lyndelse Sogn. Af Odense Herreds skøde- og
panteprotokol 1804-1807, side 620, fremgår det, at han 1806 flyt-
ter fra Vittinge, N-Broby Sogn, til Fangel.

"Jeg Rasmus Rasmussen, Eyer af Gaarden No. 26 i Fangel Bye og Sogn gjør hermed vitterlig at have solgt og afhændet, ligesom jeg hermed sælger skiøder og aldeles afhænder fra mig og mine Arvinger til Hans Mortensen af Vittinge den Jordlod af min tilhørende Gaards tilhørende Jorder Hvedelodden kaldet, og en Gierdselhauge i Østerskov, som er gammel grøflet for sig selv, de alt er ansat til Ager og Engs Hartkorn 1 Td. og 2 Skpr., ialt for en Kiøbesum af 884 Rdlr. og 14 Sk., hvilken Gaard er mig tilskjødet ved Skiøde af 21. December 1792. Og maa samme Parcel ingensinde sælges eller overlades til at completere nogen Sædegaard, og skal jeg iøvrigt hjemle ham denne Eiendom i alle Maader efter Loven.

Fangel den 11. December 1806."

er født ca. 1747 i Nymølle, Ellested Sogn.

Ifølge Hvidkilde fæsteprotokol I, side 580, fæster han d. 15. juni 1767 Røde Mølle ved Hvidkilde og ægter samtidig forrige afdøde møller Herman Christensens datter, hendes navn har det ikke været muligt at finde.

Niels Magaard

26

er født 1744 i Svendborg, og han døde d. 21. april 1809 samme sted.

Han blev døbt d. 13. september 1744, madame Kirsten Marcussis holdt ham over dåben, og faddere var: sr. Hans Christian Gummesen, Christen Graae, Christen Tingberg, Tonne Madsen og sr. Torbjørn Andersens hustru.

Niels Magaard blev gift første gang d. 27. juli 1768 i Svendborg med

Sidsel Kirstine Hansdatter Brandt

27

der er født 1745 i Svendborg og døde 1784 samme sted, begravet d. 21. maj.

Hun blev døbt d. 27. maj 1745, sr. Niels Nielsens hustru holdt hende over dåben, og faddere var: sr. Morten Flint, Christen Graa, Carsten Carstensen, Rasmus Peter Gummesen og Christian Svitzers hustru.

Niels Magaard, der var købmand i Svendborg, blev gift anden gang d. 25. august 1784 med

Karen Clemensen

der er født ca. 1755 og døde 15. februar 1841 i Svendborg.

Pierre (Peter) Villaume

28

blev født d. 16. juli 1746 i Berlin, og han døde d. 10. juni 1825 i Fuirendal.

Han blev gift d. 4. juli 1771 med

der er født ca. 1750 og døde d. 9. april 1815 i Fuirendal.

Dansk Biografisk Leksikon, XXV, side 610, giver følgende oplysninger om Pierre Villaume:

"Villaume tilhørte en oprindelig fransk, reformert slægt. Efter sin faders tidlige død måtte han tjene til livets ophold ved forskellige slags håndværk, indtil han ca. 1761 blev optaget i Charitéskolen i Berlin, ved hvilken han selv allerede 1763 blev lærer. Ved privat hjælp lykkedes det ham at gennemføre det teologiske studium, og 1771 blev han fransk (reformert) præst i Echwedt, 1776 i Halberstadt. Her påbegyndte han sin pædagogiske og filosofiske forfattervirksomhed, der i løbet af nogle år gjorde ham så anset, at han 1787 kunne blive professor i filosofi ved det Joachimtalske Gymnasium i Berlin. Som det livfulde temperament og lyse hoved han var, tilegnede han sig med begejstring tidens fremskridtsideer, især på det pædagogiske område, og skrev en række værker, hvoraf her kan nævnes: "Histoire de l'homme" (1783), "Von dem Ursprung und den Absichten des Uebels" (I-III, 1784-87), "Gedächtnisrede auf Friederich den Zweyten" (1786), "Ueber das Verhältniss der Religion zur Moral und zum Staate" (1791) samt flere bidrag til Campes revisionsværk. Ved sin radikale rationalisme kom Pierre Villaume imidlertid i den grad på kant med det reaktionære Wöllner'ske styre, at han 1793 bestemte sig til at opgive sin stilling og drage til Danmark. Allerede 1790 havde grev Ludvig Reventlow til Brahetrolleborg lært ham at kende ved et besøg i Berlin, og det var til denne, at Villaume nu tog sin tilflugt. Skønt man til at begynde med følte sig lidt overvældet ved, at Villaume og hans talrige familie indkvarterede sig på Trolleborg, udviklede der sig snart et meget venskabeligt forhold mellem grevefamilien og Villaume. Han underviste i fransk på herregården og bistod energisk greven i udarbejdelsen af planerne til oprettelsen af seminariet Bernstorffsminde (1794). Medens han fik mindre indflydelse på selve seminariplanens endelige udformning, satte han i høj grad præg på den hertil knyttede, mærkeligt interkonfessionelt og internationalt farvede seminarieskole. Selv blev Villaume ansat som lærer ved seminariet, men følte sig krænkede over, at han ikke blev optaget i den store skolekommission. Seminariets indretning har han udførligt skildret i "Ege-

ria" (II, I, 1806, side 236-62). Hans øvrige pædagogiske arbejder fra denne periode, som kun delvis blev trykt, viser en tydelig påvirkning fra filantropinisterne og er i høj grad karakteriske udtryk for en teoretikers synspunkter. Vigtig er dog hans bestemte fremhæven af værdien af legemsøvelser, håndgerning, agerdyrkning og af specielle former for småbørnsundervisning. Praktisk landvæsen gik han selv med glødende interesse op i, og 1795-1807 ejede og drev han gården "Skovlyst" (Venskabsminde) ved Brahetrolleborg. 1807 drog han over til Holsteinborg for at bistå grev F.A. Holstein i dennes bestræbelser for at højne grevskabets materielle og åndelige kultur. Særlig var han virksom ved det af greven stiftede "Selskab for indenlandsk Kunstflid". Til sin død fastholdt Villaume sit harmoniske religiøse lyssyn og forstod at gøre et stærkt indtryk ved sin redelighed og sin ånds munterhed."

Fyns Tidende bragte d. 30. juni 1938 følgende artikel om Pierre Villaume:

"I det følgende meddeles nogle Oplysninger om Peter Villaume, som fik stor Betydning for Johan Ludvig Reventlow, og hvis Indflydelse det skyldes, at Reventlow tog saa kraftigt fat paa Realisation af Tidens ny Skoletanker. Selv om Peter Villaume ikke netop var knyttet til Stavnsbaandsløsningen, har han dog haft en saadan Betydning, at han vel er værd at mindes.

Oplysningerne er samlet af cand. pharm. C.C. Villaume, en Sønnesøns Sønnesøn af Peter Villaume, for det genealogiske i Samarbejde med Sparekasseassistent Juel Hansen.

Peter Villaume blev født d. 16. Juli 1746 i Berlin. Begge Forældrene var af fransk Afstamning og tilhørte den reformerte franske Koloni i Brandenburg. Bedstefaderen, Daniel Villaume, var i en Alder af ca. 1½ Aar bragt ud af Frankrig sammen med de 200.000 Hugenotter, der flygtede over Grænsen i Dagene mellem den 18. og 22. Oktober 1685 i Anledning af Ophævelsen af det Edikt, som sikrede Hugenotterne fri Religionsøvelse og gav dem Borgerrettigheder i Frankrig. Dette, det saakaldte nantiske Edikt, var givet den 13. April 1598 af Henrik den Fjerde, men ophævedes ved Jesuitten La Chaises og Madame Maintenons Indflydelse paa Ludvig den Fjortende, der ellers i Begyndelsen af sin Regeringstid havde beskyttet Hugenotterne, der repræsenterede den absolut dygtigste Del af Frankrigs Borgere. Den 18. Oktober 1685 underskrev Ludvig Tilbagekaldelsesdokumentet, der traadte i kraft den

22. Oktober. I øvrigt kom det ikke de Reformerte ganske overraskende, thi allerede 1681 begyndte Jesuitterne at forfølge Hugenotterne, mange af dem dræbtes og deres Børn sattes i katolske Klostre. Man hører intet om, at Daniels Fader, Jacques, fulgte ham i Landflygtigheden, og den Omstændighed, at Daniel døbttes samme Dag, han var født, tyder stærkt paa, at man har haft travlt for at forhindre Jesuitterne i at tvangsdøbe ham som Katolik. Det er derfor sandsynligt nok, som der siges i en i Svenska Amerikaneren fremkommen Myte om Slægten Villaume, at Jacques har maatte lade Livet.

Da Peter Villaume var seks Aar gammel, mistede han sin Fader, og han maatte fra nu af selv bidrage til sit Underhold. Man forsøgte at anbringe ham i forskellige Haandværk, men han passede ikke rigtig der. I hans femtende Aar fik Præsten d'Anieres, der var hans Religionslærer, Blikket op for hans rige Evner og satte ham i Charitetsskolen. - Her var han Elev i to Aar, hvorefter han fra 1763 underviste ved samme Anstalt, medens han samtidig fortsatte sine egne Studier. D'Anieres underviste ham i Latin, Gessner og Formey var hans Lærere i Filosofi, og hans Lærer i Teologi var Hr. O.K.R. Boccquet. Han lagde en saadan Flid og Energi for Dagen, at han allerede i 1771 som 25-aarig blev kaldet til Præst ved den fransk-reformerte Menighed i Schwedt. 1776 forflyttedes han til Halberstadt, en By, hvori der levede mange intelligente, ja, adskillige ligefrem berømte Mænd, i hvis Selskab Villaume's Aand rigtig kunde udfolde sig. - Den 5. Januar 1785 stiftede han sammen med sine Venner Streithorst og Fischer, af hvilke den sidste var Præst ved Domkirken i Halberstadt, medens den første var Rektor ved Domskolen sammesteds: "Det litterære Selskab" i Halberstadt, et Foretagende, der i høj Grad havde gamle Gleims Velsignelse. Selskabet havde til at begynde med 38 Medlemmer: Læger, Teologer, Jurister og Embedsmænd, og i dets Organ fremkom en hel Del Artikler fra Villaumes Haand.

Villaumes Skribentvirksomhed var dog allerede begyndt tidligere, og i hele sin Levetid udgav han ialt nogle og tresindstyve Værker foruden mange mindre Afhandlinger. - Han tilhørte Kredsen af de saakaldte ægte Philanthropister, hvis Grundfordring er den almindelige Menneskekærlighed, derfor saa han sig kaldet til gennem sin Gerning og ved sine Skrifter at vejlede og hjælpe ikke blot de begunstigede og begavede, men ogsaa, ja, i endnu højere Grad saadanne, som paa forskellig Vis var blevet Samfun-

dets Stedbørn. - - Hans Valgsprog: "Den, der vil fremme det Gode, maa aldrig trættes," animerede ham til at udgive en Mængde Værker over vidt forskellige Emner. - Hovedsagelig var disse dog af filosofisk, pædagogisk, moralsk eller religiøs Art, men ogsaa mere praktiske saavel som lejlighedsvis politiske og juridiske Emner tog han op til Behandling. Hans Sprog kunde have megen Kraft og en egen paagaende Hjertelighed. Fra en Opsats omhandlende de svagest begavede Børns Behandling, meddelt i det litterære Selskabs Blad, henter vi følgende Brudstykke:

Forældre og Opdragere! Ja, jeg erkender, det er svært at have Taalmodighed med saadanne stakkels Børn, mere end een Gang har jeg følt det, at det maa være endnu vanskeligere at oplære sit eget dvaske Barn uden at bruse op. - Men tro mig, nej, prøv ydermere og døm selv, om ikke Taalmod og Langmodighed er den eneste Vej til i det mindste at opnaa noget, - men det gør ondt at have et saadant Barn, det tror jeg og beklager Eder, - men Eders Barn er endnu mere at beklage; - hvis det kunde - ak, hvor gerne vilde det saa ikke give sig selv Eders Munterhed og Eders Kræfter, - lette sig selv Arbejdet og ofte anstrenge sig for at slippe for Skændene. - Men, dets Kræfter er kun alt for snart opbrugte - etc.

Den Dag i Dag optrykkes flere af Villaumes Bøger Gang paa Gang i Tyskland; saaledes aftrykker f. Eks. Thieme i sin "Gymnastikens Kildeskrifter" 1929 Ord til andet Villaumes "Den fysiske Opdragelse".

Ogsaa som praktisk Pædagog anvendte han sine rige Evner. - 1777 oprettede han en "Opdragelsesanstalt for Kvinder af den dannede Klasse og af Adel". - 1783 besøgte den i Dessau boende bekendte Pædagog Salzmann ham i Halberstadt og beretter derom i "Salzmanske Elevrejser". Han var meget begejstret over, at Villaume ikke alene personlig, men med Kone og Børn fuldstændig gik op i Legemspædagogiken saaledes, at de paa en Spadseretur først Børnene, men derefter ogsaa de ældre foretog allehaande Legemsøvelser. - 1783 udkom Villaumes "Menneskets Historie" en Bog for Ungdommen, der af ham selv oversattes til Fransk, men endvidere oversattes til adskillige Sprog saaledes Engelsk og Italiensk samt tillige Dansk, og den foreligger her i to Oplag oversat af Morten Hallager. - Paa tysk udkom Bogen i otte Oplag. Med Forkærlighed beskæftigede Villaume sig med de i den anden Halvdel af det 18. Aarhundrede almindelige Prisopgaver, saaledes

skrev han over det netop for ham saa karakteristiske Problem "Opdragelsen til Menneskekærlighed" (Dessau 1784). Denne Bog indbragte ham fra Akademiet for Videnskab, Litteratur og Kunst i Padua en Pengepræmie, en Medalje og Aftryk af Afhandlingen i Akademiets Aarbog samme Aar, som den tyske Udgave forelaa.

Villaumes Skribentvirksomhed vakte efterhaanden berettiget Opsigt, og mange var de Mænd, der følte sig draget til at besøge ham i Halberstadt; blandt disse var den prøjsiske Statsminister von Zedlitz, Chef for Departementet for det Gejstlige og for Undervisningsvæsenet, og Grev Johan Ludvig Reventlow fra Trolleborg paa Fyn. Disse Mænds Besøg blev begge af stor Betydning for Villaume. - I 1787 udnævnte von Zedlitz Villaume til Professor i Filosofi ved det Joachimsthalske Gymnasium i Berlin, hvor han virkede i seks Aar og nød megen Agtelse. - 1788 udkom Villaumes "Philolethee" eller den første Lære i Religion, 1789 "Kendskab til Jorden, Menneskene og Naturen", 1790 "Tale paa Kongens Fødselsdag", 1791 "Om Religionens Forhold til Moral og til Staten".

I det hele taget var de 11 Aar, Villaume tilbragte i Halberstadt, de frugtbareste og bragte en lang Række Skrifter fra hans Haand. I Aaret 1793 traadte Wöllner i von Zedlitz's Sted og dermed fulgte en ny Tendens inden for Departementet. De Lejlighedsskrifter, som den til Tænke- og Pressefrihed vante Professor havde udgivet f.Eks. "Frimodige Betragtninger over Ediktet af 9. Juli 1788, vedrørende Religionsforfatningen i de prøjsiske Stater" og navnlig Villaumes Modskrift mod det i 1790 udsendte "Rønnbergske Skrift over symbolske Bøger" blev i saa ringe Grad billiget af Departementet, at den sidste, skønt den havde passeret Censuren, blev nægtet Tilladelse til Trykning i de prøjsiske Stater. - Villaume anlagde Proces, vandt denne, men Wöllner fik dog Kongen til at binde Hænderne paa Justitsdepartementet, saa han (Wöllner) blev den stærkeste. - Disse Trakas-serier var for meget for Villaumes Helbred, han blev syg, og under Reconvalescensen besluttede han sig til at følge Grev Johan Ludvig Reventlows flere Gange gentagne Indbydelse til at besøge sig paa Trolleborg.

1793 søgte og fik han sin Afsked i Berlin og rejste med sin Familie til Danmark, hvor han ankom til Trolleborg omkring ved 1. Maj. Skønt Villaume som sagt gentagne Gange var indbudt til Trolleborg, havde det dog næppe været Meningen, at han skulde møde med hele sin Familie; for øvrigt var det heller ikke Villau-

mes Mening, idet han fra først af lod Familien blive tilbage i Faaborg og kun paa Grevens fornyede Indbydelse tog den ud til Trolleborg, hvor der indrettedes dem et Hjem i det af Baggesen opkaldte Hus "Edinburgh-Dublin" i Haagerup Mellemlave. - Af Grevinde Sybille ikke har været helt begejstret herfor, faar man et ganske pudsigt Indtryk af ved at læse følgende Brev fra hende til Grevinde Louise Stolberg, dateret Brahetrolleborg 4. Maj 1793:

"Villaume de Berlin, som alene vilde have glædet mig meget, det er en meget interessant Mand, og hvor lidt han end ligner sine Bøger og sine Breve, er der dog noget at vinde i hans Selskab, men tre Kvinder! o.s.v."

Omtalte tre Kvinder var Villaumes Hustru, Datter og en saakaldt Kusine, en Frk. Wiese. - Ikke desto mindre blev denne sidste senere saa godt som optaget i den reventlowske Familie, var meget afholdt og ligger begravet paa Trolleborg.

Desuden medførte Villaume to af sine tre Sønner, saa, da de alle, til de fik sig indrettet, skulde spise ved Bordet paa Slotet, kan man jo nok føle med Grevinden. -

Villaume blev nu beskæftiget som Lærer i Fransk for Grevens Børn og som hans pædagogiske Raadgiver ved Oprettelsen af Seminariet og Opdragelsesanstalten Bernstorffsminde; det var især hans pædagogiske Idéer, der skulle virkeliggøres i Seminariet, og gennem Trant, der stod i Venskabsforhold til Grev Reventlow, blev Sagen bragt frem for den store Skolekommission. -- Den 20. December 1793 udfærdigedes det kongelige Kommissorium, hvori det paalagdes Reventlow og Villaume at indgive Betænkning om Oprettelse af et Seminarium paa Fyn til den almindelige Skolekommission. - Udkastet har aabenbart været færdigt forinden, thi Kommissionens Betænkning derover foreligger allerede 4. Februar 1794, og Forslaget blev approberet ved Reskript af 6. Juni s.A., der fastsætter de udvortes Forhold vedrørende Seminariet paa Brahetrolleborg.

Villaumes ret vidtløftige Plan: "Udkast til et Skolelærerseminarium" (128 Sider i Folio) blev ikke fulgt i alle Enkeltheder, thi vel var Ludvig Reventlow fuldstændig indstillet herpaa, men Chr. Reventlow, Trant og Biskop Bloch kunde ikke helt følge med i dets philanthropiske Metoder. -- Villaume følte sig sandsynligvis noget saaret, hvilket fremgaar bl.a. af Ordlyden i hans Takkeskrivelse for den Belønning, stor 400 Rdl., som Kongen

gennem Skolekommissionen lod ham tilflyde hele fire Aar efter.

Den lød saaledes:

Højbaarne og Højvelbaarne Herrer!

For de mig uventet af hans kgl. Majestæt under 23. maj dette Aar anviste

400 Rdl.

for den af mig i Aaret 1793 udarbejdede Plan til det fynske Skolelærerseminarium, siger jeg herved den behørig Tak, - og nærer overfor denne kongelige Gunstbevisning de Følelser, som den fortjener.

Jeg forbliver

Deres Excellensers Høj- og Højvelbaarenheders forbundne Tjener.

Villaume.

Brahetrolleborg, 26. Juni 1798.

Paa Trolleborg forblev Villaume som Lærer paa Seminariet indtil efter Johan Ludvig Reventlows Død i 1801 og skrev i denne Periode flere Bøger, bl.a. "Populær Logik som Indledning til Skolekundskaberne". - Han havde siden 1795 ejet Gaarden "Skovlyst", som han købte af Greven og her i ledige Timer sysselsatte sig og sin Familie med Landbrug. Da Skolevæsenet ved Trolleborg efter Grevens Død gik omtrent i Staa, fulgte han i 1807, da Komtesse Julie Reventlow ægtede Grev F.A. Holstein, med det unge Par til Sjælland og var her paa Holsteinborg Medhjælp for det unge Grevepar i deres menneskevenlige Foranstaltninger og desuden virksom i det holsteinborgske Industriselskab. Tillige befattede han sig med Undervisning af nogle Pensionærer samt drev Landbrug paa Gaarden Snedinge, der hører ind under Godset.

I 1819 vikarierede han som Prædikant i den reformerte Kirke i København, men levede i øvrigt tilbagetrukket, saaledes, at der intet mere bemærkelsesværdigt fremkom fra hans Haand bortset fra nogle mindre Afhandlinger, saasom i 1818: "Forsøg paa en Kriminal-Lovgivningsteori". - Adskillige tyske Biografier angiver da ogsaa hans Død til 1806-08; imidlertid døde han først d. 11. juni 1825 paa Furiendal.

Hans Hustru, f. Susanne Marre, som han havde ægtet d. 4. Juli 1771 i Schwedt, døde d. 9. April 1815. Af de Børn, hun skænkede ham, blev fire voksne, Datteren blev gift med Johann Heinrich Schalburg og blev Stammoder til Schalburgerne her i Landet samt de tre Sønner, hvoraf den ældste, der kaldtes Frits, men i øvrigt hed Henri, i 1793 var frivillig paa fransk Side i Krigen

mod Spanien, senere igen som Guvernør paa Portorico, som General i Amerika, hvor han angives død i New York. - Den anden Søn, Carl Anton, deltog i Vendée-Opstanden i Frankrig, men drev for øvrigt, efter at have gennemgaaet Gymnasiet, Handelsvirksomhed i Hamborg og Lübeck. Senere kom han til København, hvor han ernærede sig og Familien ved Sprogundervisning, idet han dog en Tid var Leder af et Handelsakademi og ogsaa, omend i langt ringere Grad end Faderen, var Skribent. Den tredje Søn, Ernst Eberhard, (Ane nr. 14) gennemgik Skolen paa Trolleborg, var derefter Landmand bl.a. paa en Gaard i Djursland, som Carl Anton en Tid ejede; senere blev han Toldbetjent i Svendborg, derfra forflyttet til Thisted, hvor han gik over til at være Slagter og senere igen Glarmester. - Fra disse to sidste Brødre nedstammer en talrig Slægt af Villaumer; der er dog kun faa i Danmark, flere i Sverige, adskillige i Amerika og ikke saa faa i Australien. Fra Henri stammer muligvis den bretagneske Officers- og Greveslægt Bouet-Willaumez."

er født d. 31. juli 1756 i Kerteminde.

Han blev gift d. 29. december 1787 i Nørup Sogn med

der var husholderske på Engelsholm.

"Danske Prokuratorer 1660-1869" giver følgende oplysninger om Johan Christian Bøgh. Han tjener ved forskellige jordegodser. Efter forældrene havde han arvet en sum penge, som satte ham i stand til at læse, og april 1780 tog han juridisk embedseksamen. I 1787 var han ridefoged på Engelsholm ved Vejle, men blev af ejeren justitsråd Tønder bortjaget før fardag, hvorfor han anlagde sag mod Tønder. Han opholdt sig derefter i Vendsyssel, hvor han gik i rette for Børlum-Jerslev Herreders og Børglum Klosters Birketing, d. 3. juni 1791 var han over- og underretsprokurator i Ålborg Stift. Byfogeden i Hjørring omtaler ham som meget fattig og trængende. I 1796 boede han i Ålborg, men flyttede kort efter til Svendborg, hvor han i 1798 skal have druknet sig af sorg over sin ryggesløse hustru. Hans død er dog ikke at finde i Svendborg kirkebøger.

er født 1723 i Brylle Sogn, og han døde 1772 i Fangel, begravet d. 22. maj.

Han blev gift d. 18. november 1746 i Fangel Kirke med

Maren Knudsdatter

33

der blev begravet d. 8. februar 1792 i Fangel, 81 år gammel.

Christian Rasmussen var husmand og bødker i Fangel, og d. 14. marts 1747 fæstede han, ifølge ryttergodsets fæsteprotokol 1670-1764, side 738, et hus i Fangel.

"Jeg underskrevne Hans Langsted, Kongl. Majestæts Cammerraad og Regimentsskriver for det fynske Ryttergodses Distrikt, kiendes og gøres vitterlig at have stød og fæst, saasom jeg og hermed paa mit allernaadigste anfortroede Embedes samt de høye og gode Herrer Deputerede udi bemelte Ryttergodses Session deres nærmere Ratification stæder og fæster til velagte Christian Rasmussen Bødker, gift og tilhuse i Brylle det jordeløse Huus i Fangel, bestaaende af 6 Fag, som Christoffer Poulsen Bødker og Hustrue for nogle faae Aar siiden paa egen Bekostning have opbyggt og nu begge ere fradøde, hvis efterladte Arvinger og deres formyndere samme nu for hannem frivillig haver opladt og afstaaet, hvilket Huus fornevnte Christen Rasmussen strax maae tiltræde, beboe og sin Livstiid nyde, bruge og holde saalænge hand deraf i rette Tiid svarer og udreder til Rytterhold alle kongl. Contributioner og Afgifter som nu allernaadigst paabudne ere eller paabydendes vorder ordinaire eller extraordinare, Husets Bygning forsvarlig forbedrer og udi Stand holder, samt udi det øvrige retter og forholder sig efter kongl. Lov og Forordninger i alle Tilfælde som det sig bør, alt under dette Fæstes Forbrydelse.

Af dette svares udi aarlig Afgift til Cassen efter forhøjelse udi Sessionen 2de, siger Toe Rixdaller, til fæste haver Christian Rasmussen betalt efter accord med de høye Herrer i Sessionen 2 Rdlr. 4 Mark, sige Toe Rixdaler Fiire Mark, som udi mit allerunderdanigste Regnskab til Indtægt skal findes beregnet.

Det til Bekræftelse under mit Haand og Signete.

Datum Odense d. 14. Martii 1747.

Hans Langsted.

Ligelydende original fæstebrev paabehøvis stemplet Papir
haver ieg modtaget og herved reserveres mig dessen Indhold til-
børlig at efterleve.

Odense ut Supra.

Christian C.R.S. Rasmussen."

Peder Laursen

34

blev gift d. 22. april 1757 i Fangel med

Maren Simonsdatter

35

Ægteparret opgives ved datteren Annes (ane nr. 17) dåb og
vielse at bo i Broholmhuset i Brylle Sogn, men de ses ikke døde
i dette sogn.

Rasmus Hansen

46

er født ca. 1713, og han døde 1776 i Volderslev, Stenløse Sogn,
han blev begravet d. 4. januar 1776, 63 år gammel.

Han blev gift d. 2. august 1737 i Volderslev med

Karen Pedersdatter

47

der er født 1718 i Volderslev og døde 1772 samme sted, hun blev
begravet d. 23. august. Dødsårsagen opgives at være galdefeber.

Hun blev døbt d. 31. januar 1718, og faddere var: Jep Larsen,
Jens Hansen, Hans Jacobsen og Jens Hansens hustru.

Ifølge Bramstrups fæsteprotokol side loc fæstede Rasmus
Hansen d. 19. december 1735 hus og smedje i Volderslev, som be-
boedes af Peder Madsen Smed.

Johan Jørgen Johansen Graff

48

blev gift d. 29. april 1744 i Ellested med

Helvig Marie Johansdatter Fischer

49

der er født ca. 1714 og døde 1774 i Ellested Sogn, hun blev be-
gravet d. 25. juni. I margen er noteret, at enkemanden døde 1793

i Svindinge By.

Johan Jørgen Johansen Graff fæstede d. 6. april 1744 Ny Mølle i Ellested Sogn, det opgives i Lykkesholm fæsteprotokol, at han da kommer fra Odense, men det har ikke været muligt at finde ham født i Odense. Ellested kirkebog beretter, at d. 14. juli 1761 blev møller Graff af Ny Mølle hans moder begravet, 80 år gammel.

Herman Christensen

50

møller i Hvidkilde Mølle (nu Røde Mølle), Egense Sogn, døde 1767.

Han var gift med

Anne Torkildsdatter

51

der 1767 afstod møllen til svigersønnen Johan Graff (ane nr. 24).

Jacob Maegaard

52

er født 1718 i Maegård, Skårup Sogn, og han døde 1793 i Svendborg, begravet d. 13. september.

Han blev døbt d. 18. juni 1719 i Skårup Kirke, båret af Niels Høegs kone på Vejstrupgård, andre faddere var: kontrollør Poul Friis i Svendborg, Corfitz Møller, Marcus Jacobsen på Tidseholt, skovridderens hustru og degnens hustru og datter.

Jacob Maegaard blev gift d. 13. februar 1743 i Svendborg med

Johanne Olufsdatter

53

der er født 1727 i Svendborg.

Hun blev døbt d. 30. marts, båret af Kirstine Skiøttis, faddere var: Maren Niels Møllers, Peder Møller, Hans Olufsen Snedkersvend, Christoffer Sandager og Peder Pedersen Toldkarl.

Jacob Maegaard var borger og købmand i Svendborg.

Hans Christian Gummesen Brandt

54

købmand og kirkeværges i Svendborg, døde 1773 i Svendborg og blev

begravet d. 20. februar.

Han blev gift d. 8. oktober 1734 i Vor Frue Kirke i Svendborg med

Karen Ernstatter

55

der blev født 1712 i Svendborg og døde 1765 samme sted, begravet d. 23. oktober.

Hun blev døbt d. 4. september 1712, båret af Berte Tolders, faddere var: Kirsten Johan Jensens, Niels Andersen, Ole Corfitzen, Niels Flint og Jørgen Rasmussen.

Hans Christian Gummesen Brandt, der var en af Svendborg Bys største købmænd, må have været gift 2 gange, og Svendborg kirkebog fortæller, at d. 20. januar 1784 blev Hans Christian Gummesen Brandts enke begravet, 66 år gammel, men hendes navn har det ikke været muligt at finde.

Pierre Villaume

56

strømpevæver i Berlin, blev født d. 25. april 1718 i Berlin, og han døde d. 22. juni 1752 i Berlin.

Han blev gift d. 11. juni 1745 med

Marie Duplan

57

Charles Marre

58

er født d. 17. august 1717 "før Dag Klochen 2" i Trige Præstegård, og han døde d. 23. august 1778 kl. 22 i Kerteminde, 6 dage efter sin 61 års fødselsdag, han blev begravet d. 27. august i kirken, "i Koret ved Degnestoelen tæt op til den aabne Begravelse, han havde været Sognepræst heri Byen samt Annexet Drigstrup fulde 32 Aar og nogle Maaneder og Proust her i Herredet 16 á 17 Aar; der blev ringet med alle Klokkerne".

Han blev døbt d. 23. august af provst Villads Olufsen i Grundfør og båret af sin moster Witta Seidelin i Skanderborg, faddere var: sognepræsterne Niels Trellund i Skjødstrup og Niels Hjersing i Søften og begge disses hustruer samt provstens søn pastor Oluf Villadsen i Grundfør.

Nicol Seidelin Bøgh blev gift d. 31. januar 1747 i brudens forældres hus på Gråbrødre Torv i København med

Cecilie Marie Bentzen

61

der er født d. 8. maj 1719 i København og døde d. 10. august 1756 i Kerteminde, hun blev begravet d. 11. august i kirken "paa den søndre Side i den liden Karlegang".

Hun blev døbt d. 10. maj i Helligåndskirken af magister Morten Reenberg, hun blev holdt over dåben af sin mormor madame Normans fra Gråbrødre Torv, renteskriver Andreas Jørgensens datter af første ægteskab mademoiselle Ellen Marie fra Compagnistræde holdt huen, faddere var: notarius publicus Rasmus Æreboe fra Holmen, feltpræst Daniel Paulli fra Skindergade, guldsmed Peter Klein fra Gråbrødre Torv og kantor Christen Andersen Sparquier ved Holmens Kirke.

Efter Cecilie Marie Bentzens død giftede Nicol Seidelin Bøgh sig igen d. 20. maj 1758 med METTE CATHRINE BIRCH, der er født d. 2. marts 1741 på Lykkesholm, Ellested Sogn, som datter af forpagter på Lykkesholm senere ejer af Klarskov Mads Jørgensen Birch og hustru Karen Jacobsdatter Møller, hun døde d. 31. oktober 1796 i Thorning Præstegård og blev begravet d. 7. november.

Nicol Seidelin Bøgh blev, efter at være blevet privat undervist hjemme i Trige Præstegård, sat i skole hos den lærte sognepræst i Sommersted, senere provst i Haderslev Peder Wøldike, der holdt privatgymnasium i sit hjem i Sommersted; undervisningen fore-

gik på tysk. Herfra dimitteredes Bøgh d. 30. juli 1735 til Københavns Universitet, hvor Wøldikes broder, den meget lærde professor i teologi Marcus Wøldike, der foruden indgående kendskab til teologi, filosofi, historie og medicin skal have kunnet 26 sprog, blev Bøghs "nærmeste Vejviiser og Velynder tillige". Den 6. december 1738 tog Bøgh teologisk embedseksamen.

Allerede som student var Bøgh begyndt at digte salmer, efter eksamenen "saa faldt jeg meer til det Poetisk Studium, og fandt, jeg derudi var ey saa døv og dum", og i 1742 udgav han en temmelig omfangsrig, original salmebog, "den siungende Theologus, indeholder 400 aandelige Psalmer, alle nye, under bekjendte Melodier", hvori salmerne er systematisk ordnet til de to første trosartikler, medens salmer til den tredie mangler. Af salmerne, hvis kvalitet er meget middelmaadig, findes ingen i den nuværende salmebog. De fleste salmer er på 15-25 vers, adskillige dog længere, de to længste, der handler henholdsvis om Jesu undfangelse og Jesu fødsel, er således på 48 og 61 vers.

I 1743 kom Bøgh i forbindelse med sjællands biskop, magister Peder Hersleb, som foreslog ham at søge om at blive skibspræst, hvortil han straks herefter blev kaldet d. 6. juli 1743 og ordineret d. 10. samme måned af biskop Hersleb i Vor Frue Kirke i København.

Som skibspræst fulgte Bøgh 3 år senere - sammen med 2 andre skibspræster, Johan Bentzen, siden provst og præst i Strømø præstekald, og Johan Braem, siden konsistorialråd og sognepræst i Korsør - med kommandørkaptajn, greve Ulrik Danneskiold-Samsøes eskadre til Algier. Om dette togt, ved hvilket det lykkedes Danneskiold-Samsøe ved forhandling at slutte en fordelagtig Fred, hvorved Algier, der drev sørøveriet på Middelhavet som sin næringsvej, måtte forpligte sig til fremtidig at lade de dansk-norske skibe sejle i fred, udgav Bøgh knap 3 måneder efter hjemkomsten et omfangsrigt værk, skrevet paa Aleksandrinere, "Den Algierske Freds-Historie, hvori Fæderne-Landet hiertelig gratuleres, og alle de Ting nøyagtig fortælles, som ere passerede med den Danske Eskvadre paa den vigtige og vitløftige Expedition til Algier Aar 1746".

I forordet, som er rettet til oversekretær i "Danske Kancelli og Præses i General-Kirkeinspektionskollegiet, Gehejmekonferensraad Johan Ludvig Holstein og dennes Broder, Oversekretær for Søetaten og Præses i Admiralitetskollegiet, Gehejmeraad Carl v.

Holstein, slutter Bøgh med at bede sine to Patroner om at vise hans Værk frem ved Hoffet og takke Kongen for hans ikke 2 Uger gamle Udnævnelse til Sognepræsteembedet i Kerteminde."

"Nu værer Naadige! tillader mig at vove
En Dristighed endnu, og viiser det til Hove;
Jeg er forringe til at bære Skriftet frem,
Men vil De giøre det, saa har det Kraft og Klem.

Ja takker Kongen for mit kiære Kierteminde,
Hvor jeg nu, Gudskee lof! mit Leve-Brød kand finde
Med stoer Fornøjelse, og tiene Herren troe
Med Guds Paakaldelse for Dennem Begge Toe."

Den danske eskadre bestod af skibene Oldenburg, Sydermanland, Delmenhorst - som Bøgh sejlede med - og Falster, og mandskabet var på i alt 1561 mand. Danneskiold-Samsø fik før afrejsen den instruks, at saafremt Deyen af Algier ikke ville slutte Fred på rimelige vilkår, skulle hans hovedstad bombarderes af alle 4 orlogsskibe, der førte 200 kanoner og 6 mørsere.

De 3 førstnævnte skibe påbegyndte sejladsen, der den første måned foregik i stærk tåge, fra København d. 15. maj 1746, den 22. passeredes Færøerne, derefter Skotland og Irland, og d. 12. juni ankom de til Lissabon, hvor fregatten Falster sluttede sig til dem.

Lissabon, hvor de lå i 13 dage, så på afstand "meget yndig og dejlig" ud, men kom man den på nærmere hold, viste den sig at være "baade stinkende og skiden: Man kaster her sin Ureenlighed midt paa Gaderne ved høj Lys Dag, og de ere lykkelige, som passere forbi, om de ikke faae det paa Hovedet; tilmed ere Gaderne meget smale, men Skarnet fortørres strax af den stærke Heede." Straks efter ankomsten afholdtes der en stor fest i Byen for en helgen, St. Antonius af Padua; danskerne blev budt op på slottet for derfra at se den store og prægtige Procession, under hvilken den spanske konges broder hilste venligt på greve Danneskiold-Samsø. Et par dage efter var samtlige danske officerer - men, vist på grund af en forglemmelse, ikke de tre skibspræster - i audiens på slottet, hvor de hilste på alle de kongelige personer undtagen den svage konge; siden besøgte de også de fornemste ministre. Bøgh besøgte en del kirker og klostre, men kunne desværre næsten ikke tale med de gejstlige, da de mærkeligt nok forstod lige så lidt latin som danskerne portugisisk. Endvidere overværede han en katolsk gudstjeneste, "men jeg fandt langt større

Behag i Almuens Ærbødighed og Andagt, end i Præsternes og Munkenes naragtige, løse og uanstændige Adfærd"; han kunne græde over almuens ydmyghed, men næppe bare sig for latter over "de mange urimelige Munkes Knælen, Messer eller hvad andet de havde at forrette". Slotskirken fandt han "uforliigelig prydet og prægtig, saa vel som de Catholske Kirker i Almindelighed formedelst de mange Altere og Crucifixer ere meget skønne og herlige".

Den 25. juni forlod eskadren Lissabon og passerede 5 dage senere Gibraltar. De 4 skibe sejlede nu videre med 3 miles afstand mellem hver, og Delmenhorst, der sejlede sydligst, nærmest den afrikanske kyst, var på grund af vindstille flere gange i højeste fare for af strømmen at blive drevet ind på land og nåede først Port Mahon på Minorca d. 26. juli, 12 dage efter de andre skibe. Undervejs mødte de en engelsk flåde på 15 skibe. - Danskerne var meget plaget af en stærk og utåelig hede, "Heeden var forskrækkelig, og de saa kaldede røde Hunde eller Frisler, som følge med Heeden, vare ikke meget behageligere; dog vare Fluerne den største Plage, som vi havde; de lode os ingen Roe Dag eller Nat".

Straks d. 27. juli fortsatte sejladsen, og 1. august gik skibene til ankers $1\frac{1}{2}$ mil fra byen Algier. Efter nogle dages forhandlinger sluttedes freden d. 5. august af Danneskiold-Samsøe i forbindelse med den derværende konsul, kommerceråd L. Hammeken. Freden blev straks hilst af tyrkerne med 21 skud, som besvaredes af danskerne med 21 skud fra flagskibet og 15 skud fra hver af de andre 3 skibe, og 2 dage efter blev der holdt takkegudstjeneste for freden:

"Den syvende blef giort Taksigelse for Freden
Af Præke-Stolene til den trofaste Gud.
Ja skee ham Lof og Tak, som Freden der paa Steden
Har givet uden Blod og skiænket uden Skud!
Nu tog vor Greve self i Land, og blef ledsaget
Af alle Chefferne med største Pomp og Pragt.
Af Muurene med Skud har man imod ham taget,
Og dem til Kongens Gaard højtiideligen bragt.
Der blef af Deyen self beviist dem al den Ære,
Som nogen Christen kand forlange eller faae.

De fandt den gode Dey paa sit sædvanlig Sæde,
En simpel Stoel, og ej i noget Stadts-Gemak,
Men udi Gaarden, hvor hand daglig har den Glæde
At tage nogen Luft, og faaer en Pib-Tobak.
Den hafde hand lagt bort i Cheffernes Presence,

Da Greven var der, kom de største frem af Raadet,
Og Prindserne, i hvis Nærværelse hand blef
Til Lykke ønsket med den Fred hand hafde baadet,
I sær hand det saa vidt med liden Møje dref.
Hos disse Herrer var man baade før og siden;
De vare store Mænd, og artige derhos.
Den ældste Prinds var her omborde undertiden;
Hand var bestandig for at giøre Fred med os.

Nu det maa være nok: fremdeeles skal vi høre,
At de beegnede os skikkelig og smukt:
Omborde lod de os den anden Dag tilføre
Tolv Stude, Faar og Brød, samt allehaande Frugt.
Ved denne Godhed blef Esqvadren vel til Mode,
Og Byen takket strax af Skibene med Skud.
Nu kunde vore Folk ret giøre sig til Gode:
De holdte ordentlig et artigt Giæstebud.
En kiønnere Present vi aldrig kunde vente,
I sær det kommer frem saa vakkert og velmeent:
Som deres Venner de os den Forfriskning sendte;
Det var saa gammeldags, saa takkeligt og reent.

Til Afskeed Greven fandt sig atter ind hos Deyen,
Som paa det kierligste har flyet ham strax afsted
Med største Artighed, og ønsket ham paa Vejen
Tilbage samme Hæld, som hand var kommen med.
Tilliige hilsede hand Kongens Huus ærbødigst,
Og egenhændig til vor fromme Konge skref,
Hvor hand paa Ønsker har vel været overflødigst,
Og vildet hemmelig forbinde sig ved Bref."

Den 15. august forlod eskadren Algier, passerede d. 21.
Gibraltar og tog ind til den meget smukke by Cadiz, hvor de lå
i karantæne i lo dage og forblev til d. 15. september. Dagen før

afrejsen derfra nåede dem her meddelelsen om, at Christian V var død d. 6. august, morgenen efter fredsslutningen:

"For Glædens Budskab man os lutter Sorg forkynder:
Gud veed, vi tænkte ej paa Kongens Død ombord.
Det var et grueligt Slag, et Stød i al vör Glæde,
Et Tab udi vor Sejr, en Jammer uden Raad;
Hvo tør bebude Fryd paa Kongens Slot og Sæde,
Naar Kongen self er død, og Hoffet fuld af Graad?
Vor Glæde falder bort udi en Klage-Stemme:
Kong Christian er død, den fromme Christian!
O Gud! hvor stoer en Sorg er den vi har her hiemme;
Vi maa begræde Ham med al det heele Land.

Gud trøste Dronningen, Hans efterladte Enke
Og kierlige Gemahl, i Hendes dybe Sorg.

Paa salig Kongens Død Hun ej meere tænke;

Hand gik fra Christians- og ind i Christi Borg."

Rejsen nordpå gik langsomt, først d. 11.-13. oktober sejlede de gennem kanalen, og herefter fulgte 4 dages stærk storm. Efter at Hollands kyst var passeret d. 15. oktober, indtrådte der en del dødsfald om bord, som formentlig væsentlig skyldtes den bratte overgang fra den voldsomme hede til den stærke kulde, "desuden creperede en Deel af Skiørbug og nogle faae af Blodgang". Den 24. oktober mødte de en engelsk koffardiflåde på over 100 skibe, d. 27. passeredes Skagen kl. 8 om morgenen, kl. 19 så de fyret på Anholt og kl. 22 fyret på Kullen, og den følgende nat "Klokken imellem 2 og 3 ... passerede vi Cronborg, og et par Timer derefter Hveen, hvor vi toge vore Seyl ind, og dreve saa sagte frem for at opbie Dagen. Den 28 October Klokken 7 saae vi Kiøbenhavn med større Glæde end nogen Tiid tilforn; Saa vidt som vi havde reyst har vi ikke seet Mage til den; ja langt fra at nogen af de Stæder, som vi havde været i, er saa mægtig, ordentlig eller vel bygt, endskiønt de ere de fornemmeste eller vakreste i Landene. Klokken 9 ungefær gik vi til Ankers paa Kiøbenhavns Reed, da jeg holdte en Afskeeds Tale over Davids Ord: Psalm. 107. v.28, 29 og 30 og takkede Gud for en Lykkelig og vel fuldendt Reyse. SOLI DEO GLORIA".

"Den Algierske Freds-Historie" handler dels om selve den afsluttede fred, men størstedelen af værket er en meget grundig gennemgang af landets historie gennem halvandet tusinde år

med særlig omtale af landets udenrigspolitiske forhold gennem århundrederne. Efter en nærmere omtale af de formodede virkninger af freden retter Bøgh en kraftig opfordring til sine landsmænd om at udnytte freden ved at øge Danmarks handel i udlandet, noget der falder godt i tråd med tidens merkantilistiske indstilling, ifølge hvilken landets ledende mænd anså en blomstrende handel og industri for det mest afgørende for landets velstand:

"Velan da, Landsmænd! og forsøger eders Lykke,
Betieners eder af saa nydelig en Fred.
I tør ej tviile, og ved Rejsen eder trykke,
Thi riig og fattig Mand kand komme op derved.
Vi have baade viist, at der er ingen Fare
Og at der er Profit; nu rester der kun det,
At I skal lave til, ja ud med eders Vahre,
Og kiøbe der igien, saa Handlen drives ret;
See! Søen aaben er; derinde alting bier
Paa eders Komme, og paa reede Hænder staaer;
I skal ej finde, den er gierig eller gnier,
Thi Penge der saa tykt som nogen Steder gaaer.
Saa profiterer nu enhver af Lejligheden,
Med Skibe ud og bort i Middellandske Søe,
Da faaer I Øjne til at skiønne ret paa Freden,
Og Lyst at giftes med saa riig og rar en Møe.

I tør ej frygte for at komme Ubekjendte:
Nu er det Danske Nafn der meget vel bekjendt;
Den allerstørste Frugt I høste kand og vente
Af det Esquadren først for Eder var udsendt.
I skal befinde det, vort Renomé er større
End nogen Tiid tilforn, vort Nafn er ogsaa lidt.
Og der er ingen Skam, som man skal af sig tørre,
Før man kand komme til at staae i god Credit.
Saa snart I komme, skal de Strax mod Eder tage,
Begegne Eder smukt, og I for Eders Part
Kand atter gandske vel tilfreds fra dennem drage,
Da vor Esquadre vil ej glemmes der saa snart.

Det er dog Eders Sag, som Rigets Handels-Venner,
At bringe Eder op og Handelen i Stand,

Derfore handler saa, at det bestandig tiener
Og tækkes Eder self samt Eders Føde-Land.
Vi kand ej giøre meer, end det vi har forrettet:
Nu skal I handle der paa vores Freds-Attest.
Vi have skiftet Ord og nok for Eder trættet,
I self maa skifte Gods, som I kand prutte best.
Vor Fred den er saa god, som Eders Handel bliver:
I sætte Priisen paa vor Fred med Eders Kram,
Thi Priisen gaaer saa højt, som I Negocen driver;
Vi vil formode, at I gjør os ingen Skam.
Slet ingen uden I kand giøre den Ting færdig,
Derfore maa I og med Eders Skibe bort.
Man seer, til Freden var en halv Esqvadre værdig,
Men heele Floden (Flaaden) kand ej sætte Handlen fort.
Velsigner Kongens Nafn, og skionner paa Hans Naade,
Som haver der bestilt for Eder Haf og Havn;
Det er for Hans Person ej skeet i nogen Maade,
Men alt for Eders skyld, og til Negocens Gavn.
Hand søgte længe nok, og fast af alle Kræfter
Om denne Eders Fred, og fik den endelig;
Vi høre, Hand er død om Morgenen derefter,
Og i en større Sejr Hans Siel fornøjer sig."

Forordet til "Den Algierske Freds-Historie" er dateret
d. 26. januar 1747.

Den 13. januar 1747 blev han beskikket til sognepræst i
Kerteminde og Drigstrup, og 1761 udnævntes han til provst i
Bjerge Herred.

Provst Bøgh skal efter ældre beretninger have været en
god prædikant. Om sit forhold til menighederne siger han selv,
at han "altid har havt Aarsag at roese deres Kierlighed og
Oprigtighed imod mig og derfor været ligesom dobbelt forbunden
til at arbejde og bede, at de igien ved Guds Naade maatte vorde
min Roes og Embedes Besegling i Herren".

Den 15. september 1769 var biskoppen på visitats i Kerte-
minde; herom oplyser biskoppen i visitatsprotokollen, at ung-
dommen "fandtes maadelig oplyste", samt at provst Bøgh klagede
over, "at Indbyggerne i Kierteminde fandtes ej saa villige som
de burde at holde deres Børn til at møde i Skolen og ved Cate-
chisationen i Kirken, hvorom de alvorligen bleve erindrede".

Kort efter at Bøgh var blevet præst i Kerteminde udnævntes

Peder Borchorst til residerende kapellan i Kerteminde og Drigstrup, i hvilket embede han indsattes d. 3. december 1747. Ved hans indsættelse forefaldt et optrin, som gennem en lang årrække levede i folkemunde under navnet: 3 præster på én gang på Kerteminde prædikestol. Sagen var, at den gamle, 78-årige provst Claus Wedel i Munkebo havde lovet kapellanen at indsatte ham pågældende søndag og havde sendt et mundtligt bud til sognepræst Bøgh om, at han - provsten - selv ville prædike i kirken. Bøgh, der påstod, at han ikke havde fået meddelelse herom, mødte imidlertid også i kirken og besteg - for at komme provsten i forkøbet - allerede prædikestolen ved begyndelsen af det næstsidste salmevers før prædikenen. Da salmen var sunget til ende, begyndte Bøgh på bønner, men mærkede under denne, at der kom en op på prædikestolen; da han så, at det var provsten, ville han dog ikke drive sagen videre, men gik ned af prædikestolen. Provst Wedel prædikede nu, men da han derefter skulle indsatte kapellanen, kunne han ikke se tilstrækkeligt til at læse kaldsbrevet op, hvorfor han måtte kalde kapellanen op, som da selv oplæste det. Sagen blev indberettet til de højere myndigheder, og ved kongebrev til biskop Christian Ramus af 12. januar 1748 blev der udtalt en stærk misbilligelse over den forargelige scene; provsten og sognepræsten skulle modtage en reprimande fra biskoppen, og da provsten var så gammel og svag, at han ikke selv kunne forrette sine embeder tilbørligt, skulle han tage sig en personelkapellan, og en viceprovst beskikkes i herredet.

Den 9. november 1957 klagede pastor Bøgh til biskop Christian Ramus over organist Fischers "slette opførsel". Præstens skrivelse kendes ikke, men af biskoppens svar til ham d. 12. samme måned fremgår tydeligt, hvilke forhold præsten har klaget over, samt at der har været fejl på begge sider: "Det er ganske billigt, at naar der i Kirke-Psalme-Bogen er anordnet tvende Salmer paa en Helligdag bør Organisten spille den Salme, som Præsten tilsiger ham, det er og Organistens Pligt og Skyldighed at beegne sin Sognepræst med Høflighed og Ærbødighed, og i saa Maade er den Importunité, som Deres Velærværdighed beretter, at Organisten har brugt imod Dem, ganske uanstændig; men derimod maa jeg tilstaa, at den Besværing, som Deres Velærværdighed fornemmelig anfører, at Organisten paa Alle Helgensdag har spillet den ganske Psalme: *Lover Gud, I fromme Christne*

etc., da De dog har befalet ham ikkun at spille et Vers deraf, er ikke aldeles velgrundet, thi da der i Kirke-Ritualet og Psalme-Bogen er fastsat, at den hele Psalme skal synges og spilles efter Prædiken, saa er det en Sag, som Deres Velærværdighed ikke anderledes kunde befale, ej heller Organisten adlyde. Hvad Deres Velærværdighed videre melder at De ikke staa for Alteret for (før) Prædiken, og sluttelig ingen Messe sker, er og en Sag, som er stridig imod Ritualet, og kan ikke let forsvares, thi naar Deres Velærværdighed ikke kan taale at staa saa længe, gjør De bedre, De lader sig give en Stol at sidde paa for Alteret." Biskoppen råder præsten til at få sagen afgjort i mindelighed, og da der ikke sker mere i sagen, har pastor Bøgh nok fulgt biskoppens råd.

Den 14. marts 1767 klagede provst Bøgh atter til biskoppen, denne gang over den unge præst Ludvig Boesen i Rynkeby og Revninge.

Boesens hustru fødte mandag d. 2. marts 1767 deres anden søn, og den følgende lørdag skrev Boesen til provst Bøgh, at de agtede at døbe barnet om onsdagen d. 11. og bad om selv at måtte foretage dåbshandlingen, ligesom provsten 1½ år tidligere havde tilladt Boesen at døbe den ældste søn.

Provst Bøgh modtog brevet tilligemed et salarium om søndagen efter gudstjenesten og blev "meget bekymret og tankefuld" over, at dåben først skulle finde sted så sent, eftersom loven krævede, at børn skulle døbes senest 8 dage efter fødslen. Han skrev straks til Boesen, ønskede først "baade Moder og Barn Naade og Hilsen dem alle til fælles Glæde og Velgaaende" og henviste derefter til bestemmelsen i danske lov; desuden udbad han sig ufortøvet nærmere underretning om, hvorvidt barnet var hjemmedøbt eller ej, og "paa det jeg kan selv vide, hvad jeg gjør, og hvordan det gaar til i det mig anfortroede Herred". Samtidig tilbagesendte han det tilsendte salarium forsegle, som han havde modtaget det.

Dette brev blev Boesen meget opbragt over og svarede straks samme aften provsten: "Jeg forundrer mig meget over Deres Skrivelse, som nu mod Aften ankom til mig. Har jeg fortørnet Dem, dermed at jeg som saa mange brave Præstemænd begiærer selv at døbe mit Barn? Er det tilsendte Salarium for ringe, da jeg ved, mange har givet mindre? Eller hvad er dog den sande Aarsag, hvorfor jeg nu skal beegnes saaledes?" Han oplyste, at barnet

ikke var hjemmedøbt, og angående overskridelsen af fristen på 8 dage bemærkede han: "Naar jeg end ikke, ihvor gierne jeg vilde, kunde faa det til Daaben i Dag, saa er der jo ingen Prædikens Dag før Onsdag; ... jeg beder Dem, De dog vilde betænke Dem."

Provsten forstod ikke, af hvilken årsag barnet ikke kunne være kommet i kirken om søndagen. Men mest ked var han af hele tonen i brevet, som "er skrevet i Vrede og Hidsighed, langt fra med den Anstændighed og Høflighed, som hans ømme Samvittighed burde sige ham at være (Provsten) skyldig. Jeg havde ellers ventet, at De besad mere Kierlighed til at forstaae et velment Brev, og ikke saadan Hidsighed, som De her har angreben Deres Provst med, og det uden Skyld og Brøde."

Imidlertid havde barnets "svagelige Omstændigheder allerede tilforn nogle Gange ytret sig", og da tirsdag morgen "den forrige Uro med særdeles stærke Skrigen og Krympen atter paa-kom", hjemmedøbte Boesen sit barn.

Næste dag, onsdag d. 11. marts, forrettede provst Bøgh - uden at modtage salarium derfor - dåbens publikation i Rynkeby Kirke; men provst Bøgh deltog ikke i dåbsfestlighederne bag-efter, thi "som Hr. Boesen ikke i nogen af sine tre Breve gjorde mig den Ære at byde mig til Bords, endskiønt han havde mange anseelige Giester hos sig, maatte jeg fortsætte min Rejse til Odense".

Provst Bøgh indberettede sagen til biskoppen, og "ikke af Hævn-gerrighed, men blot for at bede Biskoppen meddele Boesen sin Mening derom og formane ham til at holde sig Kongens Lov og Forordninger efterrettelig og ikke at vredes paa sin Provst uden Skyld og Brøde, men at skrive til mig med Anstændighed i Embeds Sager". Om Boesen skriver provst Bøgh, at han "er en brav Præstemand, hvilken, ligesom jeg tilforn har opofret ham mit varmeste Venskab, jeg ønsker af Hjertet at leve i bedste Forstaaelse med".

Biskoppen udtalte i skrivelsen til Boesen d. 21. marts, at denne havde "begegnet Provsten paa en Maade, som just ikke er høflig og Dem anstændig", at provsten kun havde gjort, hvad hans embedspligt krævede, og at biskoppen derfor maatte foreholde Boesen det "til nøjere Eftertanke ... med oprigtig Formaning, at De herefter entholder sig fra saadan Omgang som en retsindig Præstemand ikke vel anstaar, og beviser Deres Herreds-

provst al sømmelig Høflighed og Ærbødighed, paa det De stedse kan leve i Kiærlighed og god Forstaaelse indbyrdes, hvilket bedst passer sig for Mænd, der fører Forligelsens Embede".

I 1751 ansøgte Bøgh om fri begravelse i kirken for sig, sin hustru og børn; biskoppen anbefalede ansøgningen, men den blev afslået både i kancellikollegiet og i konseillet.

Provst Bøgh interesserede sig meget for sin slægts historie og i det hele taget for personalhistorie. I 1770 skrev han således 10 biografier over jubellærere, præster, der har fungeret i over 50 år, samt en stamtavle over slægten Seidelin, den ældst kendte stamtavle over slægten.

I 1670-1671 forfattede han desuden en meget værdifuld, håndskreven beskrivelse af Kerteminde og Bjerge Herred, der nu findes i landsarkivet i Odense.

Hvad præstegård angår, indtog Kerteminde indtil 1852 gennem et tidsrum af næsten 300 år den særstilling, at der ikke fandtes nogen embedsbolig for sognepræsterne, så at disse enten måtte købe sig en ejendom eller bo til leje. Nicol Seidelin Bøgh ejede og beboede den senere bryggerigård, Vestergade 25,- d. 23. april 1959 indviet som Kertemindes hjemmeværnsgård - på Vestergades sydside på det østlige hjørne af det nuværende Præstegårdsstræde.

Bøgh købte gården samt "en da dertil, dog afsides ... liggende" have på ca. 4 skæpper land for 333 rdr. 2 mark. Om den pågældende have hedder det i 1776, at den nu ikke regnes til gården, men bruges til pløjeland.

Da Bøgh købte gården, var den meget forfalden, men han satte den i god stand, idet han opbyggede den halve gård fra grunden af og reparerede hele resten med tømmer, tegl- og mursten, nye lofter, gulve, døre og vinduer; han gjorde "alle-vegne inde og ude den bedste Indretning", og gårdsrummet, som var "tilforn alt for knap og indknebet", udvidede han betydeligt. En lige over for gården liggende frugt- og køkkenhave, som han havde købt 1750 for 100 rdr., da den lå øde, anlagde han fra ny og forsynede med store og stærke stengærder af mands-højde på de 3 sider, og på den fjerde side, som vender lige ud imod gården, satte han et nyt og fast plankeværk af egetømmer, "saa Hegnet har vel kostet mig 3 til 4 Gange mere end Haugen selv". Alle disse reparationer kostede ham ca. 2300 rdr.

Da der var mange ødegårde i byen, frygtede Bøgh, at hans eftermand måske ville købe en sådan i stedet for at købe hans gård af hans enke, "hvilket da vilde blive et ubodeligt Tab for min fattige Familie og mange smaa uopfødte Børn". Han anmodede derfor i 1775 kongen om at måtte afstå sin gård "til en bestandig Residence for Sogne Præsterne i Kiertemind", imod at der betaltes ham 400 rdr. af Kertemind Kirke og 100 rdr. af afdøde borgmester Johan Glysings legat fra 1695, samt 500 rdr. af hans eftermand i henhold til den kongelige reskript af 24. april 1741 om de gejstlige residenser i købstæderne. Bøgh skriver, at han selv herved intet ville vinde udover at "overvinde den Frygt, at min Gaard, til min Families totale Ruin, skulde staa ledig efter min Død".

Arveprinsen anbefalede d. 9. september Bøghs andragende, men stiftamtmandens og biskoppens erklæring d. 11. oktober gik ud på, at det ville blive en for svær, økonomisk byrde for efterfølgerne i kaldet, ligesom de henviste til, at gårde og huse på Fyn kun stod i meget lav pris, og i henhold hertil afsloges andragendet i geheimestatsrådet d. 30. november 1775.

I slutningen af november 1776 indsendte Bøgh en lignende ansøgning blot med den forskel, at eftermanden kun skulle betale 400 rdr. Arveprinsen gav den påtegningen: "Bøgh i Kiertemind har man lovet Understøttelse", den forelagdes i kancellikollegiet 26. december 1776, men blev atter afslået.

Provst Bøghs gård beskrives dels i brandtaksationen af 1761 og dels i fogedens erklæring, der ledsagede Bøghs anden ansøgning i 1776 således: Den bestod af et 2-etages forhus ud til Vestergade på 15 fag samt, sambygget med forhuset, en 11 fags udbygning til gårdspladsen med en kvist på 5 fag; endvidere et porthus til indkørsel på 2 fag og et plankeværk til gårdens indhegning. Mod øst fandtes et 17 fags sidehus, et loft højt, til vognremise, korn- og staldbygninger etc., mod vest langs Præstegårdsstræde et 1 loft højt sidehus på 25 fag, der 1761 kaldes forfaldent; og endelig bag til mod Fiskergade et 2 loft højt baghus på 21 fag til lo og lade.

Gården vurderedes ved brandtaksation i 1761 til 1000 rdr., i 1771 til 1500 rdr.

Erklæringen fra 1776 oplyser yderligere, at gårdsrummet var 50-52 alen langt og 25-28 alen bredt, at frugt- og køkkenhaven var over 100 alen lang, og 80 alen bred og årlig indbragte

mere end 20 rdr., og at provst Bøgh af gårdens 78 fag selv havde bygget de 39 fag foruden porthuset, kvisten på 5 fag m.m. og fra grunden af repareret det øvrige, "saa den er overalt i god Stand".

Foruden gården i Vestergade og haven overfor havde provst Bøgh andre besiddelser i byen. På Vestergades sydside ejede han således 2 huse vest for sin gård, de vestligste, der da eksisterede. Huset på det vestlige hjørne af Præstegårdsstræde købte han 1768 for 80 slettedaler, det var 2 loft højt og bestod af 9 fag til gaden og 4 fag sidehus. Vest for dette hus lå et andet hus, som Bøgh købte i 1765. Disse 2 huse nedbrød han, da de "stoed paa Fald", det første mellem 1768 og 1771 og det andet mellem 1765 og 1768. Vest herfor lå en have på 1 skæppe land, som Bøgh købte for 13 rdr. på auktion d. 10. november 1766. Denne have angives mod øst at støde op til provst Bøghs hus, som da beboedes af Christian Hermansen, og vest op til et vænge, som også ejedes af provst Bøgh.

På samme auktion købte Bøgh desuden en have på ca. 1 skæppe land på nordsiden af Vestergade, ligeledes for 13 rdr., "beliggende imellem Provst Bøghs Urtehave paa den østre og Iver Christian Handskemagers Hus paa den vestre Side". Her opførte Bøgh de tre huse, som ved brandtaksationen 1771 var de eneste huse, han ejede foruden sin præstegård. I 1775 angives husene at være på i alt 23 fag, nemlig 7, 7 og 9 fag. Senere deltes hvert af de tre huse midt over, så der blev i alt 6 lejevåninger, af hvilke Bøgh vist afstod den østligste på 4½ fag til en Peder Mortensen før sin død. De 5 øvrige lejevåninger ejede provstinde Bøgh efter sin mands død indtil juni 1793, da hun solgte dem for i alt 410 rdr. Hvert af de 4 vestlige huse var på 3½ fag, var i brandforsikringskassen takseret til 50 rdr. og solgtes for 80 rdr.; de østlige var på 4½ fag, var takseret til 60 rdr. og solgtes for 90 rdr.

I 1944 fandt provst Bøghs jordiske levninger deres endelige hvilested på Kerteminde Kirkegård. På en grav i kirkegårdens nordvestlige hjørne ligger en stor, flad gravsten, hvis indskrift oplyser:

Her under hviler
de sidste jordiske rester
af kendte og ukendte
mænd og kvinder,

hvis kister indtil år 1944
henstod i gravrummet
i Kerteminde Kirkes
sydøstlige hjørne.

(Den Seidelinske Slægtsbog.)

bødker i Brylle, blev begravet d. 2. december 1742. og angives da at være 50 år gammel.

Han blev gift d. 5. maj 1715 med

Johanne Andersdatter

65

Den 16. april 1732 udsteder regimentsskriver Hans Langsted i Odense et fæstebrev til "velagte" Rasmus Madsen, husmand på hans majestæts ryttergods i Brylle, på en øde jord og grund samme sted af hartkorn 2 tdr., 4 skpr. og 3 fjdk., som er halvdelen af ødegården i Brylle (en reminiscens fra svenskekrigen), matr. nr. 8, og som rytterbonden Niels Greve nu godvillig har opladt for ham. I indfæstning betaler han 6 rdlr.

(Ryttergodsets fæsteprotokol 1719-1733, side 415 b.).

Peder Madsen

94

smed i Volderslev, blev begravet d. 28. oktober 1764, han angives da at være 77 år gammel.

Han blev gift d. 24. juli 1712 med

Kirsten Christensdatter

95

Niels Jørgensen

104

gårdmand på Maegård i Skårup Sogn, blev begravet i Skårup d. 20. februar 1726, han angives da at være 49 år.

Han var gift med

Else Marie Jacobsdatter

105

fra Tidselholt.

Hun er født på Vejstrupgård, Vejstrup Sogn, men har sikkert efter moderens død i 1720 fået ophold hos morbroderen Henning Hansen Scheel på Tidselholt.

Hun blev gift anden gang i 1726 med

Laurits Pedersen.

Oluf Pedersen

106

også kaldet Oluf Pedersen Skovløber, borger i Svendborg, blev født 1677, og han døde 1736 i Svendborg, begravet d. 12. juli.

Han blev gift første gang d. 28. december 1714 i Svendborg med

Anne Elisabeth Christoffersdatter

der blev begravet d. 22. januar 1720.

Oluf Pedersen blev gift anden gang d. 24. oktober 1721 i Svendborg med

Giertrud Nielsdatter

107

der er født 1695 og døde 1777 i Svendborg.

Gomme Gommesen

108

købmand i ~~Ærøskøbing~~, blev født 1669 i ~~Ærøskøbing~~, han blev døbt d. 17. oktober 1669 og døde d. 2. februar 1747 i Nordborg, begravet d. 11. februar.

Han var gift med

Ingeborg Brandt

109

der døde 1729 og blev begravet d. 21. december.

Ernst Nielsen

110

også kaldet Ernst Pottemager, blev født ca. 1682, og han døde 1735 i Svendborg og blev begravet d. 9. februar.

Han blev gift d. 29. december 1702 i Svendborg Kirke med

Ellen Rasmusdatter

111

der døde 1734 i Svendborg og blev begravet d. 20. april.

Daniel Villaume

112

blev født d. 9. september 1684, og han døde d. 9. juni 1741.
Han blev gift d. 15. marts 1709 med

Marie Paquot

113

der blev født 1685 og døde d. 3. maj 1727.

Daniel Villaume var baker, og flyttede d. 5. januar 1722
fra Berlin til Stettin.

er født d. 10. februar 1663 i Fjellerup, og han døde d. 14. februar 1736 i Trige og blev begravet d. 21. februar.)

Hans svigersøn Laurids Waarsøe har i Trige kirkebog skrevet herom: "1736, den 14. Febr. Klokken 3 om Morgenen døde den salig gammel, længe og vel udi og for Herrens Menigheder fortjente Guds Mand, velærv. og højlærde Hr. Christopher Bøeg /: min højstærede og elskelige Svigerfader :/ efter at han som Sogne Præst for disse 2de Menigheder udi 43 Aar og Provst over Vester Lisbjerg Herred udi 17 Aar havde her i Verden som en retsindig Præste Mand Gud og sin Næste tjent, og blev d. 21. Febr. her i Trige Kirke hos sine salig 2de Hustruer nedsat hans efterladte Legeme, Æt. 74, og gjorde Hr. Oluf Willadsen i Grundfør hans Ligprædiken Text Lucæ 2 Cap. ultim. Vers. Men han havde sig selv udvalgt til Lig Text over sig 2 Cor. 1, V.12."

Christopher Nielsen Bøgh var først gift med enken efter de to foregående sognepræster i Trige og Ølsted DOROTHEA ANDERSDATTER WINDING, der er født d. 31. marts 1657 og døde d. 3. april 1708 i Trige, begravet d. 12. samme måned i Trige Kirke. Hendes mand tilføjer i kirkebogen: "Gud lad os snart findes udi Guds Rige. Her levede hun i Verden 50 Aar, 7 Maaneder og 3 Dage."

Efter Dorothea Andersdatter Windings død blev Christopher Nielsen Bøgh i 1710 gift med

Kirstine Nichelsdatter Seidelin

121

der er født 1691 i Skanderborg og døde d. 17. februar 1733 "om Aftenen Klokken 6" i Trige ved Århus, d. 26. samme måned "blev min fromme dydig Kiæreste Kierstine Seidelin begravet udi sin Alders 42 Aar". Hun efter sin lange Svaghed glædes i Himmelen, men jeg maa begræde hende alle mine Dage, indtil jeg kommer til hende, hvor ingen Graad er."

Christopher Bøgh blev 20. april 1689 kaldet til at blive sognepræstens efterfølger i Brabrand og Kasted, men nåede ikke at tiltræde, da sognepræsten først døde 1712.

Den 28. januar 1693 udnævntes han til sognepræst i Trige og Ølsted. Han blev ordineret d. 31. marts samme år. Den 11. oktober 1719 blev han provst i Vester Lisbjerg Herred.

I nøjagtig 100 år herefter var medlemmer af samme familie præster i dette embede. Christopher Bøgh var selv sognepræst i Trige og Ølsted i 43 år, derefter var hans svigersøn Laurids Sørensen Waarsøe vicepræst her i 2 år og hans søn Hans Jørgen Bøgh sognepræst her i 35 år, hvorefter dennes svigersøn Jørgen Christensen Sadolin var sognepræst her i 20 år til sin død i 1793.

I 1719 oprettede Christopher Bøghs kusine Maren Pedersdatter testamente, dateret d. 2. juli 1719. Hun var enke efter sognepræst til Trøgstad præstegjæld i Aggershus Stift Niels Broman, og da hun ingen livsarvinger havde, men havde opnået "en temmelig høj Alder og derhos med Legems Svaghed er beladt", bestemte hun i sit testamente, at "min kiære Fætter hæderlig og vellærde Hr. Christopher Nielsen Bøgh, Sognepræst til Trige og Ølsted Sogne udi Jylland, hans Hustru, deres Børn og Arvinger skal ubehindret nyde og beholde den halve Del af alle mine efterladte ringe Midler, som jeg mig efterlader, i Henseende at han er en gammel affældig Mand (han var 56 år!) og haver mange smaa umyndige Børn, som kunde komme dennem til nogen Hjælp udi deres Opfostring og Fremvækst; den anden halve Del af mine ringe efterladte Midler skal samtlige mine andre rette Arvinger /: hvilke tilhobe fast næppe haver saa mange Børn som min forhen benævnte Fætter og Arving :/ imellem dennem selver skifte og dele".

Christopher Bøgh ejede Trige Sogns konge-, korn- og kvægtiende, som han ved skøde, dateret Trige Præstegård d. 4. februar 1736 (læst på Viborg Landsting d. 22. samme måned), solgte til sin svoger krigsråd Niels Langballe, vejer og måler i Århus.

Bent Bentzen

122

er født ca. 1674, og han døde d. 15. december 1754 i Kerteminde Præstegård "efter megen Bekymring udi sin Livstid", og blev begravet d. 20. samme måned i Kerteminde Kirke "paa den søndre Side ved Daaben og ringet med alle Klokkerne".

Han blev gift omkring 1716 i København med

der er født 1699 i København, døbt d. 7. februar, hun døde d. 6. februar 1758 i Kerteminde Præstegård, og hun blev begravet d. 10. februar i kirken "ved Daaben paa den søndre Side og ringet med alle Klokkerne".

Bent Bentzen var brygger i København og boede ved datteren Cecilie Maries fødsel i Kompagnistræde (Snarens kvarter nr. 70), men ved Københavns store brand i oktober 1728 nedbrændte ejendommen, hvorefter familien flyttede til krigsråd Jens Reiersens i Ny Kongensgade (Sct. Annæ Kvarters vestre del nr. 149), senere flyttede de til et hus på Gråbrødre Torv.

Jacob Rasmussen 210

på Vejstrupgård, Vejstrup Sogn, var gift med

Anne Lisbeth Hansdatter Scheel 211

der er født ca. 1646 og døde 1720 på Maegård, Skårup Sogn.

Gomme Jensen 216

borgmester i Ærøskøbing, blev født ca. 1625 og døde d. 27. april 1689 i Ærøskøbing.

Gomme Jensen har sikkert været gift 2 gange, men det har ikke været muligt at finde navnet på hans første hustru. Anden gang var han gift med

Salome Vernersdatter 217

der er født ca. 1608 i Ærøskøbing og døde 1686 samme sted.

Dominicus Andersen Brandt 218

sognepræst for Rise og Marstal menigheder. Han blev ordineret d. 8. oktober 1669 og døde omkring 1703.

Han var gift med

Sophie Elisabeth Hansdatter Glamann 219

Jacob Villaume 224

vindyrker i Seinecourt ved Metz.

Han var gift med

Susanne Sandry 225

er født i Viborg.

Han blev d. 22. april 1655 kaldet og d. 7. maj samme år ordineret til præst for Fjellerup og Glæsborg menigheder.

Den 3. maj 1691 blev han udnævnt til provst.

Han var gift med

Margrethe Svendsdatter 241

der var enke efter den forrige præst i embedet.

Nichel Seidelin 242

er født 1666 i Sjelle Præstegård, han døde d. 12. juli 1737 og blev begravet d. 19. juli i Skanderborg.

Han blev gift 1686 i Viborg med

Cathrine Hansdatter Luxdorph 243

der er født 1662 og døde d. 5. november 1757 i Skanderborg, hun blev begravet d. 11. november.

Nichel Seidelin var student fra Århus, og han blev d. 12. juli 1680 indskrevet ved Københavns Universitet. Den 24. januar 1685 blev han kaldet og samme dag ordineret til kapellan hos faderen i Skanderborg, men på grund af sin ungdom måtte kapellanen selv holde personkapellan. Den 12. februar 1687 blev han sognepræst i Lundum og Hansted Sogne, 1688 blev han sin faders efterfølger som sognepræst i Skanderborg, Skanderup og Stilling, i hvilket embede han forblev til sin død 1737. Han blev magister 1690 og provst i Hjelmslev Herred 1702. Da Viborg Bispestol blev ledig 1735, tilbødes den ham, men han undskyldte sig med alder og svaghed, "da han var paa sin Tilbagerejse, og maatte hellere tænke paa at pakke ind end at paatage sig et saa nyt og vigtigt Embede".

I Friderich Seidelins "Seideliniana" fortælles følgende om Nichel Seidelin:

"Han var født i Sjelle Præstegård 1666. Hans fader begyndte alt at anse ham i vuggen som sin successor i Skanderborg efter det ham givne kongelige løfte, skønt han endnu selv ikke var kommet der. Vist er det, at hans fader anvendte en utrolig

flid på hans information og opdragelse, endskønt han var vel streng imod ham, thi han ville ikke vide af, at forlov og frihedstimer imellem var fornøden, men lod sin søn idelig hænge i bogen, ja lukkede ham inde, så tit han selv i en eller anden forretning måtte rejse til sogns. Formodentlig indså faderen vel, som en fornuftig mand, at sønnen nok kunne udholde denne omgang, thi han havde både lyst og nemme til studeringer, og faderen var ellers den kærligste mand, der aldrig glemte de midler og opmuntringer, hvorved sønnens lyst og lærevillighed kunne opflammes. Da han var 10 år gammel, var han ganske færdig til at rejse til akademiet, som også var faderens tanker, men da han havde været holdt i alt for stærk en tvang, holdt faderens venner det ikke rådeligt at give ham som student for megen frihed på en gang. Faderen, som just på samme tid var blevet provst, taledes i samme anledning med rektor i Århus, som var af samme mening som faderens venner, endskønt han ved holden eksamen skal have fundet ham dygtig nok til at deponere. Imidlertid blev han dog betroet til rektors opsyn på et års tid, som satte ham øverst i mesterlektie og brugte ham efter nogen tids forløb til at informere disciplene i femte lektie, da høreren var syg, men da der var, som magister Nicolaj Seidelin selv sagde, skæggede karle i femte lektie, så ville disse ikke tåle, at et barn eller rå (ren?) dreng af mesterlektien skulle læse for dem, hvorover han efter 8 dages forløb måtte bede rektoren om sin dimission, som han også gav ham. Derpå faldt han i en hård sygdom, men kom sig igen og blev student i sit tolvte år. Kort derefter blev han decanus på klosteret, underkastede sig teologisk attestats i sit fjortende år, forblev i København til sit attende år, da han blev admitteret til at prædike for kong Christian V, som skete med stor bifald, og efter prædikenen overleverede sin faders allerunderdanigste ansøgning, ledsaget med ypperlige attester fra akademiets lærere, som bade, at sønnen efter det kongelige løfte måtte med succesion adjungeres faderen, som nu begyndte at blive skrøbelig; kongen skal selv have været fornøjet såvel med sønnen som hans attester, og ikke mindre med faderen, som havde et kongeligt løfte at beråbe sig på og havde derfor stræbt så tidlig at berede sig en værdig søn, som løftet kunne opfyldes på, at han straks benådede den unge Seidelin med venia ætatis (eftergivelse af år, der mangler i myndighedsalder) og allernådigst kaldsbrev på at være sin faders kapellan og successor som slots- og

sognepræst til Skanderborg, Skanderup og Stilling menigheder, og blev således 1685, da han endnu ikke var 19 år gammel, ordineret til dette embede. Næste år derefter 1686 indlod han sig i ægteskab med Catharine Lüxdorff, og året derpå blev han uden ansøgning offereret sognekaldet til Lundum og Hansted menigheder i Voer Herred, ungefær et par mile fra Skanderborg, som han med faderens vilje modtog, siden han ikke kunne vide, hvor længe hans faders tid endnu kunne være her i verden, og måske, at han selv kunne samle sig en større familie end kapellaniet i Skanderborg vil kunne underholde. Men det varede kun 2 år, før end hans fader døde, og han kom tilbage til successionen i Skanderborg.

Magister Nicolaj Seidelin var en overmåde høj mand, tidlig fuldvoksen, mandig og af anseelse både i tale og omgang; desuden var han en lærd mand og velbegavet i sit embede, ærbar og alvorlig, dog takkelig i sit væsen og kærlig i sin omgængelse, han var velstuderet i teologi, filologi, historie et jure publico (og retsvidenskab), så at han i al sin tid var en højagtet mand, og var alles både gejstliges og verdsliges rådfører.

Om magister Nicolaj Seidelin plejede hans successor, provst Høgh, at sige, "at han var ikke alene en stor mand, men han havde tillige den lykke, at alle troede det om ham, hvorover et ord af hans mund havde altid dobbelt vægt." Ja han fandt sig selv undertiden besværet ved den højagtelse, andre bar for ham, thi derover måtte han engang i et stort selskab ofte høre af en anden præst den usædvanlige titel: "Eders Storærværdighed". Dette var mere, end magister Nicolaj Seidelin kunne modtage eller tie til, men den anden, uagtet al kærlig og broderlig påmindelse, blev ved sin titel, som han forsikrede havde ingen anden grund end skyldig højagtelse for så stor en mand, hvorover magister Nicolaj Seidelin, for at befri sig for andres kritiker, måtte til sidst svare: "Så tituleres man i dag efter legemets vækst, men kan da hr. broder tåle, at jeg tager mig den frihed igen/: thi denne var meget lav og liden af vækst :/ at sige: Eders Laværværdighed."

Men det var næppe, at den anden, som måske havde et højere hjerte, kunne tilgive magister Nicolaj Seidelin denne kompliment, thi han havde talt af højagtelse, som umulig kunne være grund til den sidste karakter.

Vores magister Nicolaj Seidelin havde den lykke, bestandig at være kendt af det kongelige herskab, som i den tid kom ofte til Skanderborg, og skal kongen engang ved en minister ladet ham sige, at han havde nåde for ham, og at han kunne melde sig til en bispestol, som den tid var ledig, men han takkede for kongens nåde og undskyldte sig med, at hans kræfter ved alder og svaghed mærkelig begyndte at aftage, især hans hukommelse, hvorover han blev en gammel mand for tiden, dog forestod han sit embede som provst og præst med al berømmelse til sin dødsdag; han blev 71 år gammel og døde år 1737, efter at han havde tjent i Guds kirke 52 år og noget derover.

Magister Nicolaj Seidelin var både jubellærer og jubelbrudgom, thi han levede med sin hustru i 51 år."

Karl Hansen skriver i sin bog "Beskrivelser over Skanderborg By og Slot" om magister Nichel Seidelin, at han, skønt han berømmes så såre, dog har haft mange særheder, og fortæller i den anledning følgende tre episoder:

"En ritmester Grabow, som boede i Vrold, en landsby i Skanderup Sogn, havde af kapellanen hr. Anders Knudsen i Stilling, der var magister Nikols svoger, begæret, at han 8. søndag efter trinitatis ville tage dem til alters i Skanderup Kirke. Hr. Anders begav sig på vejen fra Stilling derhen, tog kalk og disk med og sendte tillige et ridende bud til Skanderborg efter brød og vin. Imidlertid absolverede han dem. Men derefter kom der bud fra hr. Nikol, "at han var meget vred og for-tørnet over, at ritmesteren og hans frue på denne tid ville gå til alters, og han intet vidste derom. Ville de gå til alters, kunne de komme til slotskirken; der gik regimentsskriveren og hans frue til alters." Han havde og ladet sige, "at ville de til alters, kunne de bie til den ordinære tid eller komme til slotskirken, om de på anden tid ville kommunikere". Det hele har dog nok fra magisterens side kun været vrede, fordi de ville til alters hos hans svoger. Sagen kom for provsteretten, men blev omsider bilagt.

Også med hr. Høgh, der senere var kapellan, synes han ikke at have stået på venskabelig fod. Et sted i kirkebogen har hr. Høgh antegnet: "1732 Dom. Palmar: Der var et Barn i Kirke, som Provsten døbte; men jeg kunde ikke faae nogen Underretning om, hvad det hedde og hvo der bar det."

Der fortælles og om magister Nikol, at der var en rude i det vindue, som er bagved prædikestolen i Skanderup Kirke, som var udslagen og aldrig måtte indsættes, fordi provsten, hver gang han gik på prædikestolen, stak fingeren derigennem. Da degnen engang havde ladet den sætte ind, slog provsten den i stykker og skændte siden meget på degnen for hans utidige reparationslyst."

Den 24. januar 1685 fik Nichel Seidelin kongeligt kaldsbrev som kapellan hos sin far i Skanderborg og senere sognepræst efter faderen. Kaldsbrevet udtaler, "at eftersom Magister Jørgen Hansen Seidelin Slots Præst paa Vort Slot Skanderborg og Sognepræst til Skanderup og Stilling Sogne .. formedelst hans høje Alderdom en Kapellan af Os allerunderdanigst haver været begiærendes, da haver Vi efter hans herom allerunderdanigst gjorde Ansøgning og Begiæring allernaadigst beskikket og forordnet, saa og hermed beskikker og forordner hans Søn Nicolaus Jørgensen Seidelin til at være hans Kapellan .., saafremt bemeldte Nicolaus Jørgensen Seidelin efter foregaaende Examen til Prædike Embedet dygtig befindes; og dersom han sig udi samme Kapellani i Lærdom og Levned tilbørligen skikker og forholder, maa og skal han bemeldte hans Fader Mag. Jørgen Hansen Seidelin, om han hannem overlever, eller bemeldte Kald udi andre Maader lovligen ledigt vorder, ... succedere. Herhos haver Vi allernaadigst bevilget, at, om fornævnte Nicolaus Jørgensen Seidelin efter foregaaende Examen til Prædike Embedet, som før er meldt, dygtig befindes, maa han dertil ordineres, uanset han ikke sine 25 Aar efter Loven fuldendt haver."

Kort efter at magister Seidelin var blevet sognepræst i Skanderborg, fik han efter ansøgning ved kongelig resolution af 14. juni 1690 tilladelse til i stedet for løn at nyde 100 tdr. rug og 100 tdr. byg af amtstuen fra 1. maj 1690 og indtil Ovsted og Tåning Præstekald blev ledigt, ved hvilken lejlighed disse 2 sogne skulle lægges til Skanderborg Slotskald. Magister Nichel Seidelin ville således få 5 sogne at være præst for, men som man vil se nedenfor, fik biskop Johan Braem denne bestemmelse ændret, inden den nåede at træde i kraft.

Magister Nichel Seidelins ansøgning lyder således:

"Allernaadigste Arve Herre og Konge,

Eders Kongelige Majestæt haver jeg fattige Kirkens Tjener ved Skanderborg Slotskirke allerunderdanigst at takke, en Del

derfor at Eders Kongelige Majestæt aarligen til Løn af Skanderborg Jordebogs Indkomster allernaadigst haver givet min afgangne Fader og Formand 305 Rdl. for Præstetjenesten der i Skanderborg Slotskirke at forsyne, en Del derfor at Eders Kongelige Majestæt mig til samme Embede efter samme min afgangne Fader haver forordnet; men ihvorvel jeg allerunderdanigst for samme Tjeneste havde forventet samme Løn, er den dog for afvigte Aar 1687 til 200 Rdl. formindsket, mig og siden samme Tid ingen Anvisning til nogen Betaling givet er, og som da til slotskaldet ej findes nogen anden vis tillagt, haver jeg mig i stor Gæld udsat, nu for at jeg Eders Kongelige Majestæts allernaadigst paabudne Skatter allerunderdanigst kunne afbetale, nu for at give min Kapellan sin Kost og Løn, hvilken jeg som mine Formænd for at forsyne Præstetjenesten her i Slotskirken ufejlbarligen maa have, hvilke tvende Udgifter de overskrevne 200 Rdl. næppe kan udbringe, hvorforuden hvis jeg til mig og mine fattige til Nødtørft skulle have, samme min Gæld og meget haver forøget, saasom jeg med dennem uden overskrevne Løn snart intet andet haver at leve af, hvorfor jeg allerunderdanigst beder Eders Kongelige Majestæt allernaadigst vilde tillade, at mig fra afvigte Aar 1687, 88 og 89 til Aar 1690 til nogen Hjælp for min Gælds Afbetaling maa gives den fuldkomne Løn, hvilken Eders Kongelige Majestæt min afgangne Fader og Formand allernaadigst givet haver, og endskønt mine Formænd stedse haver bekommet den allerunderdanigst fortjente Løn i Penge, hvilke mig og var mest nyttige og tjenlige, saa indjager dog disse Tidens Tilstand mig en stor Frygt for at begære herefter Eders Kongelige Majestæts rede Midler, særdeles saa som forskrevne Jordebogs Indkomster ved Skanderborg, hvoraf mine Formænd stedse tilforn deres Løn haver bekommet, ganske til Eders Kongelige Majestæts ryttergoods skal være udlagt, gør jeg da dette allerunderdanigste Forslag, bedendes derhos i allerdybeste Underdanighed, at Eders Kongelige Majestæt af særdeles Kongelig Mildhed og Barmhjertighed ville til Skanderborg Slotskald for dets Præstetjeneste at forsyne skøde og tillægge for mig og efterkommende Slots Præster pro officio i Steden for ovenskrevne Løn for nævnte Aar 1690 og siden stedse derefter efterfølgende Eders Kongelige Majestæts Tiende, nemlig af Skanderborg Amt i Voer Herred, Ovsted Sogn 27 Tønder 6 Skæpper, Hansted Sogn 40 Tønder 2 Skæpper; Tyrsting Herred, Træden Sogn 16 Tønder,

Græstrup Sogn 20 Tønder 6 Skæpper; Hads Herred, Ørting Sogn 16 Tønder; Framlev Herred, Stjære Sogn 14 Tønder 4 Skæpper, Galten Sogn 12 Tønder 6 Skæpper; Gern Herred, Dallerup Sogn 16 Tønder 7 Skæpper, Tulstrup Sogn 18 Tønder 5 Skæpper; Kalø Amt, Øster Lisbjerg Herred, Hjortshøj Sogn 21 Tønder, beløber sig tilsammen 204 Tønder 4 Skæpper, hvilke jeg for overskrevne Løn af Eders Kongelige Majestæt allerunderdanigst er begærendes, og omend samme Tiender ligger meget vidt fra hinanden, kan dog nogle af de Skanderborg næstliggende være kaldet tjenlige, særdeles saasom der ved Stedet for Slotspræsten ingen Avl findes. Vilde nu Eders Kongelige Majestæt saaledes forbarmes over min store Trang, skal den barmhjertige Gud det evigt belønne, det jeg og efter min allerunderdanigste Pligt stedse skal bede hannem om, og forbliver

Eders Kongelige Majestæts
Min allernaadigste Arve
Herres og Konges
allerunderdanigste Arveundersaat
og troflittigste Forbeder
Nichel Seidelin."

Kiøbenhavn den
20. Maj Aar 1690.

Biskoppen i Århus gjorde imidlertid indsigelse imod, at en præst skulle have 5 sogne at være præst for, og 1697 udstedte Christian V da følgende brev:

"Gjøre Alle vitterligt, at saasom Vi d. 14de Juni 1690 allernaadigst have resolveret, at Ovsted og Taaning Præstekald i Skanderborg Amt skulde, naar det lovligt ledigt blev, til Skanderborg Slotskald være annekteret, isteden for den til fornævnte Skanderborg Slots-Kald Magister Nikol Seidelin af Amtstuen aarligen tillagte Løn, og Vi af Biskoppen over Aarhus Stift Os elskelige Doctor Johan Braem's allerunderdanigst gjorde Remonstration allernaadigst fornemme, at bemeldte Ovsted og Taaning Sogne bekvemmeligere herefter som tilforn af en egen Sognepræst skal kunne betjenes, saa have Vi allernaadigst beskikket og forordnet, saa og hermed beskikke og forordne Hans Seidelin (Magister Nichel Seidelins Broder) til at være Sognepræst til fornævnte Ovsted og Taaning Sogne i den forrige nu ved Døden afgangne Hr. Jens Jensens Sted, saafremt han efter foregaaende Eksamen saa dygtig, i Liv og Levned saa skikkelig og af den Alder efter Loven befindes, at hannem Præsteembedet

kan betroes; og skal fornævnte Hans Seidelin og hans Efterkom- mere, Sognepræster til bemeldte Ovsted og Taaning Sogne være tilforpligtet af samme Præstekalds Indkomster at give Slotspræ- sten ved Vort Slot Skanderborg, som nu er eller herefter kommen- des vorder, aarligen eet Hundrede Rigsdaler for den Tjeneste de udi bemeldte Skanderborg Slotskirke skal gøre, naar Vi enten selv eller nogen af Vores Kongelige Hus dér til Stede ere; men ellers skal forbemeldte Slots Præster for videre Tje- neste i bemeldte Slotskirke at forrette herefter være frie og forskaanet, hvorimod den Pension, som Slotspræsten af Skan- derborg Amtstue hidtil have nydt, skal ophøre. Forbydendes Alle og Enhver herimod eftersom foreskrevet staar at hindre eller udi nogen Maade Forfang at gøre, under Vor Hyldest og Naade. Givet paa Vort Slot Kjøbenhavn d. 15de Juni 1697."

Indbyggerne i Skanderborg blev meget fornærmede over, at der nu kun skulle være gudstjeneste i Skanderborg Slotskirke, når kongelige personer var til stede, og de indsendte en klage herover til kongen.

I en skrivelse fra kong Frederik IV til biskoppen i År- hus siges det, at kongen rettede sig efter indbyggernes ønske. Et uddrag af skrивelsen lyder, " at Gudstjenesten skal herefter i bemeldte Skanderborg Slots Kirke for Menigheden i Skanderborg i det mindste forrettes hver Søndag af Slotspræsten der ved Stedet, som nu er eller efterkommendes vorder, for de 100 Rigs- daler aarlig, hannem af Ovsted og Taaning Præstekalds Indkomster allernaadigst er tillagt, og hvad han ellers af samme Menighed sædvanligen nyder; men ifald han sig ej dertil skulde ville forstaa, skal han forskrevne 100 Rd. afstaa for den, som Menigheden kan formaa godvilligen til samme Tjeneste i Skan- derborg Kirke sig at antage og tilbørligen at forrette".

Den 31. juli 1697 ansøgte magister Nichel Seidelin om at få de første to kongetiender, som blev ledige i Skanderborg Amt eller Lysgård Herred i Silkeborg Amt, i fæste. Den 7. au- gust samme år bevilgede Christian V hans andragende "udi aller- naadigst Henseende til den Afgang, han have haft udi hans Kalds Indkomster".

I 1702 opstod en strid om en afgift bestående af 18 skæpper byg og 12 skæpper engpenge af Blegind Sognekald, som fra gammel tid havde ligget til sognepræsten i Skanderborg. Den daværende præst i Blegind ville ikke svare den. De indkaldte tingsvidner

udtalte, at fra 1621 til 1639 havde Nichel Seidelins forgænger i embedet oppebåret afgiften, han havde ligeledes fået den af præsten i Blegind. Magister Nichel vandt sagen.

Den 8. oktober 1691 anrettede et uvejr stor skade på præstegården i Skanderborg, og Nichel Seidelin ansøgte derfor om hjælp til dens reparation. I ansøgningen hedder det: "Saasom den stærke Vind og blæst næst forleden d. 8. Octob. om Natten haver meget beskadiget Hans Kongelige Majestæts Præste-Residens, som jeg ibor, nedblæst det bedste af Overet paa tvende Huse, indslaget tvende Gavle, overalt afblæst de fleste Tagstene, som mestendel er sønderslagne, indslagen Vinduerne, som allesammen var meget gamle, og gjort megen anden stor Skade, som den er gammel og meget forfalden. Saa beder jeg ydmygeligst Eders Excellence vilde være mig behjælpelig, at jeg hos Hans Kongelige Majestæt nogen Hjælp til dens Reparation kunde bekomme," og han ansøger da om, at kirketienden af Skanderup Sogn måtte lægges til præsteresidensens vedligeholdelse. Om dette bevilgedes, vides ikke sikkert.

En halv snes år senere indsendte magister Nichel Seidelin ansøgning til kongen med det resultat, at kongen tillod ham at sælge præstegården ved offentlig auktion. Auktionen blev afholdt d. 20. juli 1710, og præstegården blev købt af præstens kone Cathrine Hansdatter Luxdorff for 300 rd. og 4 mark.

I "Seideliniana" hedder det om Cathrine Hansdatter Luxdorff, "at hun overlevede sin Mand i 20 Aar og blev over 90 Aar gammel; hun var i sin Enkestand meget skrøbelig formedelst en forunderlig Sygdom, som alle 6 Uger omskiftede sig, saaledes at hun i 6 Uger var ved sig selv, men var idelig svag, holdt sig inde, og hængte bestandig ved Gud i Bøn og Andagt, som altid havde været hendes Hovedsag og det ene fornødne for hende, men andre 6 Uger lignede hun sig fast ikke selv, var munter, som et ungt Menneske, gik ud og var meget lystig i Tale og Omgang, sagde Folk dristig deres Fejl i Øjnene, som dog skete med saadanne levende Indfald og paa saadan spøgefuld Maade, at det ikke blev ilde optaget, thi alle havde stor Højagtelse og Godhed for denne ældgamle og meget æreværdige Kone. -

Hun overlevede ogsaa alle sine Børn, endskønt at hun havde haft 11 med sin Mand, hvilke dog ikkun 3 Døtre levede og kom i Ægttestand, men de samme 3 bleve Mødre til 3 Dusin Børn. De øvrige 8 døde, nogle i Ungdommen, andre fuldvoksne".

overformynder i København, er født d. 29. juni 1666 i Landskrona, og han døde d. 15. januar 1727 og blev begravet d. 18. samme måned i Sct. Petri Kirke i København, hvor der findes epitafium over ham.

Han blev gift d. 14. oktober 1697 med

Anna Margrethe Paulli

der er født d. 23. maj 1672 i København, hun døde d. 26. juni 1756 i København, "efter at hun havde levet udi 84 Aar og midlertid været Moder til 11 Børn, Mormoder til 51 og Oldemoder til 56 udi alt 118 Børn og Børnebørns Børn, begravet 30. s.M. om Eftermiddagen i Sct. Petri Kirke".

Andreas Hansen Normann løste den 30. september 1695 borgerskab i København, d. 4. december 1700 nævnes han som kongens guldsmed, i årene 1715-19 var han kirkevæрге ved Sct. Petri Kirke.

blev født 1631 i Schwabstedt, og han døde d. 9. januar 1692 i Fredericia.

Hans Scheel var først kaptajn, senere blev han forstmester og jægermester. Han var ejer af gården Scheelsborg på Fyn, men den blev afbrændt af svenskerne i 1658.

Han blev gift, inden han var 17 år gammel. Men navnet på hans hustru har det ikke været muligt at finde.

Werner Clausen

434

bogbinder i Ærøskøbing.

Anders Christensen Brandt

436

blev født omkring 1590 i Brande, og han døde d. 11. oktober 1670 i Nordborg.

Han blev gift første gang d. 16. juni 1622 med

Magdalene Hjeronymusdatter

der var født i Nordborg før 1598 som datter af præsten Hjeronymus Eriksen og hustru Karen Koockenmutter, og hun døde d. 10. juni 1638 i Nordborg.

Anders Christensen Brandt giftede sig derefter anden gang d. 24. juni 1639 med

Magdalene Dominikusdatter

437

der er født 1623 og døde d. 25. juli 1661 i Nordborg.

Anders Christensen Brandt var først rektor i Naskov og blev derefter d. 21. august 1621 kaldet og d. 3. september ordineret til præst i Nordborg.

I Almindelig Præstehistorie udgivet af S.V. Wiberg fortælles det, at biskop H. Mikkelsen var hans meget gode ven, hvem han ofte sendte foræringer, samt at sædehuset (vist våningshuset) brændte d. 1. oktober 1643.

Hans Glamann

438

blev født i Uckermünde.

Han var fra 1648 kammertjener hos hertugen på Glücksborg, fra 1653 amtsskriver på Gråsten. Han flyttede 1662 i Ærøskøbing og boede i hertugens hus, han var forpagter på Ærøskøbing Ladegård Køpinghof, 1680 var han amtsskriver på Søbygård og 1685-1689 borgmester i Ærøskøbing.

Hans Glamann var gift med

Ingeborg Thortsen

439

der var født i Sønderborg.

tømrer i Viborg.

Jørgen Hansen Seidelin

484

er født ca. 1633 i Helsingør, og han døde 1689 i Skanderborg.
Han var gift med

Ide Nikkelsdatter Kock

485

der er født ca. 1638 på Kristianshavn.

Sammen med broderen Hans blev Jørgen Seidelin 16. maj 1653 student fra Helsingør Skole. I Giessings "Jubel-lærere" (1783) fortælles, at de med ære fuldendte deres teologiske studier ved Københavns Universitet og derefter rejste til udlandet, hvor de traf et par svenske studenter, som fik dem til at drage til Uppsala Universitetet (i hvis matrikel de dog ikke er indført). Her hørte de, at Carl Gustav havde besluttet at genoptage krigen, der var standset ved Roskilde-freden 1658, og "gaa paa Sjælland for at belejre Kiøbenhavn. Om saadant søgede vore Seideliner at faa af deres Upsalske Venner den mueligste Kundskab, og derpaa lavede sig hemmeligen til Hjemreisen. De meldede sig straks ved Hjemkomst hos den Kongelige Cabinets-Secretair, Christopher Gabel, som befandt deres medbragte Tidende saa vigtig, at han førte dem ind til Kong Friderich selv, som da skal have fattet for dem den første Naade". Det er dog tvivlsomt, om dette er pålideligt, da man så ikke kan forstå, hvorledes man i København kunne være helt uforberedt på fjendens komme. Sikrere er det formodentlig, hvad der videre fortælles om dem, at de under Københavns belejring, "som duelige Personer, der vare færdige at opofre Liv og Blod for deres Fædreland", viste sig i høj grad nyttige ved at modarbejde fjendens angrebsforsøg. Takket være deres gode kundskaber i matematik og ingeniørvidenskab, samt deres evne til at tale svensk var de gentagne gange i stand til at udforske, "hvad der forhandlede midt i den svenske Lejr", - "for saadanne Rapporter vidste Commandanten fast ikke, hvor højt han vilde agte dem". De skal også have været med til at opsnappe målene på svenskernes stormbroer og stiger, hvorfor man lod

gravene gøre bredere, hvilket havde den ønskede virkning, at da stormen gik for sig, var stormbroerne for korte, så at der næsten druknede flere i gravene, end der dræbtes fra voldene.

"Dette gjorde, at Kongen efter Belejringen i egen Allerhøjeste Person takkede disse to Brødre, og tillod dem at vælge sig Belønning enten i civil, militair eller geistlig Stand. Efter Commandantens Tilskyndelse skal Kongen gierne have befordret dem i Krigsstanden, hvortil de lode at være skikkede og skabte, som høje og velvoxne Personer, der nu havde ladet se mange Tapperheds Prøver, men de betakkede sig allerunderdanigst, bedende om Kongens Naade og Befordring i den geistlige Stand at blive Lærere i Guds Kirke, hvortil de fra Ungdom af ganske havde opofret sig, og haabede ved Guds Naade lige saa nidkiær og trolig at tjene Gud og hans Menighed, som de nu efter Formue havde tjenet Kongen og Staden. Denne deres Bestandighed behagede Hans Majestæt, som allernaadigst forsikrede dem, at de ej aleneste skulde blive forsørgede med Præstekald, men endog ved forefaldende Vacancer blive Præster i Hovedstaden, for hvis Frelse de havde vovet deres Liv."

Hans Seidelin blev efter freden 1660 øverste kapellan ved Sct. Olai Kirke i Helsingør, indtil han 1665 blev sognepræst i København.

Jørgen Seidelin blev d. 9. juni 1662 af biskop Hans Brochmand ordineret til sognepræst i Sjelle, Skørring og Låsby Sogne.

Da embedet som sognepræst ved Vor Frue Kirke i København blev ledigt i 1667, rejste Jørgen Seidelin til København for at minde om det løfte, han havde fået, om ved lejlighed at blive præst i hovedstaden. Da han imidlertid mærkede, at man fra højere sted ønskede en anden, gav han frivilligt afkald på løftets indfrielse, hvorimod han fik kongelig bevilling 11. juli 1667 på at blive præst ved Skanderborg Slot samt for Skanderup og Stilling Sogne, når den daværende sognepræst "enten ved Døden afgaar, eller Kaldet i andre lovlige Maader ledig vorder". Samtidig skal han have fået det løfte, "at Kongen efter hans Død vilde have Naade for hans Hus, og dersom han efterlod sig en værdig Søn, skulde han blive sin Faders Successor". I 1676 blev Jørgen Seidelin tillige provst i Framlev Herred.

Først 1679 døde provst Jesper Hansen i Skanderborg, og Jørgen Seidelin var derefter, de sidste 9 år han levede, slots-

og sognepræst i Skanderborg, Skanderup og Stilling; han blev indsat 8. søndag efter trinitatis, d. 10. august 1679, og blev samme år provst Hjelmslev Herred. Den 17. juni 1680 tog han magistergraden ved Københavns Universitet, i universitetsmatriklen benævnes han ved denne lejlighed "Dn. Georgius Johannis Seidelinus, pastor regius arcis Scanderborg, et præpositus nomarchiæ Helmsloviensis".

En beretning i Frideric Seidelins "Seideliniana" fra 1797 fortæller, efter at have omtalt Jørgen Seidelins valg til provst i magister Jesper Hansens sted i Hjelmslev Herred: "og som dette Herred støder tæt til Framlev Herred, hvor han tilforn var Provst, blev han endnu anmodet om at være Provst i begge Herreder, men han betakkede sig derfor, thi han var en meget aarvaagen og nidkiær Mand i sit Enbede, ja flittig og utrættelig i Arbejde, men frygtede for at give sig selv for meget at bestille, saa meget mere da han allerede begyndte at føle det onde, han tilforn i sine unge Aar havde lidt og udstaaet. Man fortæller om ham, naar nogen vilde tale om hans forrige Bedrifter, eller bringe ham selv til at tale derom, rystede han gierne med Hovedet og sagde: Jam totus mutatus ab illo (Nu er jeg helt forandret fra dengang). I Schanderborg levede han i 10 Aar og døde uden Tvivl 1689, efter at han allerede i nogle Aar havde set sin ældste Søn, Mag. Nicolaj Seidelin, som ordineret Mand i Præsteembede."

Der er bevaret en skrivelse af 1. november 1681 til "Oberzahlmester", hvori slotsprædikant Jørgen Hansen Seidelin og skolens rektor og Kantor Claus Sørensen Schandorf anmoder om at få udbetalt deres løn "for vores Kirke Tjenester paa Skanderborg Slot." Denne nævnte skrivelse lyder:

"Velædle og Velbaarne Hr. Cammerraad og
Oberzahlmester, Højgunstige Herre og Patron.

Eftersom Hans Kongelige Majst. allernaadigst haver tilladt os underskrevne en vis solarium aarlig at nyde for vores Kirke Tjenester paa Skanderborg Slot, hvilket naadigste solarium vi hos velædle Hr. Land Commissarium haver begæret, men er os benægtet, indtil Velbaarne Hr. Cammerraads Ordre derpaa udstedes: Da ere vi udi dybeste Ydmyghed af Hr. Cammerraad begærendes, Hans Velbaarenhed vilde anse vores store Umage og Besværing med Prædiken og Sang, som sker om Ugen hver Onsdag, Fredag, Søndag og Helligdag, foruden Aftensangs Prædiken, som fal-

der paa højtidelige Fester om Aaret, til hvilke mange Prædikener aarlig at udstaa jeg selv en ordineret Mand maa holde og selv underholde. Formoder derfor den høje Gunst af Hr. Cammerraad, at Ordre til Hr. Land Commissarium maatte gives, at vi vores Løn maatte bekomme, som os resterer fra Philippi Jacobi Ao. 1680 indtil nærværende Tid, saadan Eders Velbyrdigheds høje Gunst mod os fattige Kirke Tjenere Gud vil belønne og vi berømme, forblivendes Velbaarne Hr. Cammerraads Vores Højgunstige Herres og Patrons tjenstydmygeligste
Skanderborg d.

1. Novemb. 1681.

Jørgen Hansen Seidelin Claus Søffrensen Schandorf
Slots Prædikant Rector i Skolen og Cantor."
til Skanderborg Slot.

Fra 1686 til 1688 foreligger 4 ansøgninger, i hvilke "vi fattige Kirketjenere her til Skanderborg Slot", Jørgen Hansen Seidelin og Schanderup, anmoder overrentemesteren om hjælp til betaling af de kongelige skatter. Ansøgningen af 2. marts 1686 lyder:

"Til Højædle og Velbaarne Hr. Ober Rentemester.

Det er nu paa det højeste for os fattige Kirketjenere her i Skanderborg at desperere om Hjælp i vor store Trang, saasom os daglig store Udgifter paaligger, og trues idelig af Amtsskriveren med Execution for adskillige Kongl. Skatter, hvortil ingen Raad eller Hjælp kan optænkes, medmindre Eders Excell. af medfødte Fromhed sig til Barmhjertighed mod os vil lade bevæge og os noget af forbigangne Aars Løn lade give, hvortil, om Eders Excell. gunstig maatte behage en Ordre til Hr. Land Commissarium at give, vi med noget af Skanderborg Jordebogs Indkomster, som Korntiender eller andet, kunde behjælpes, saasom Eders Excell. selv alene derudi haver at disponere, og til hans gode Villie allerydmygste henstilles. Vi ere saa udborgede, at fast ingen os mere vil creditere. Hr. Ober Rentemester vilde dog for Guds Barmhjertigheds Skyld høre vores uafsladelig Raab og Suk, saasom han igen vil formode sig Løn og Bønhørelse af den allerhøjeste Gud, hvorom vi daglig vilde bede saasom

Eders Excellences

allerydmygste Tjenere

Jørgen Hansen Seidelin Schanderup."

I ansøgningen af 3. april 1688 tales der om "store magt-

paaliggende Udgifter baade med Consumption-, Kop- og Quægskat og i Synderlighed denne nu allernaadigst paabudne Defensionskat os paabydes uden Ophold at betale, hvortil vi ganske intet haver, uden hvis vi dertil med vores Løn kan svare".

Hans Olufsen Bollers

486

fuldmægtig over Viborg Domkapitels tjenere, døde d. 24. december 1676.

Han blev d. 22. juli 1648 gift med

Else Bollesdatter Luxdorph

487

der er født 20. oktober 1623 og døde d. 31. august 1712 i Skanderborg.

Else Bollesdatter Luxdorph var søster til Chresten Bollesen Luxdorph, der 1651 blev forstander for Herlufholm.

Daniel Paulli

494

er født d. 23. juni 1640 i Rostock, og han døde d. 14. november 1684 i København.

Han blev gift i juni 1671 med

Margaretha Würger

495

der er født d. 28. oktober 1644 i Lübeck, og hun døde d. 10. maj 1732 i København.

Daniel Paulli, der var boghandler og avisudgiver, blev vist nok opdraget i København. I 1664 var han ansat ved en boghandel i Nürnberg, men han kaldtes hjem af boghandlerenkerne Moltke for at forestå Københavns største boghandel. Han var dog kun kort tid bestyrer for bogladen, da enkerens uenighed bevirkede forretningens ophør, følgen var bryderier og processer for Daniel Paulli, som blev tvunget ind på selvstændig virksomhed. Han skaffede sig bevilling på forlagsret til adskillige bøger, og han erhvervede sig 1667 for 4000 rigsdaler en del af det Moltke'ske bos forlags- og sortimentsartikler, købte 2 huse i Skindergade og åbnede der sin boglade. Også på børsen havde han udsalg, og i Frankfurt a. M. en forlags-

boghandel. Han har udgivet ikke få danske værker; hans forretning har været solid, men ikke storstilet. Fra 1677 udkom Kingos "Aandelige Siunge-Koor" hos ham, og selv foranstaltede han 1680 en salmesamling "Dend Siungende Guds-Fryct", som står højt over de samtidige. Man regner ham også for kompilator af den samme år under mærket D.S.P. udgivne andagtsbog "Dend Aandelige Hofvet-Nøgel til Himmelen", der oplevede en række udgaver. En i hans sidste år forberedt udgave af en billedbibel, et pragtværk, hvoraf der kun blev trykt prøveark, afbrødes ved hans tidlige død.

Størst betydning har Daniel Paulli som avisudgiver. Hans privilegium er af 22. oktober 1672, men allerede i juli var den tyske avis "Extraordinaire Relations" begyndt at udkomme ca. 3 gange om ugen med mange tillæg, under den skånske krig ledsaget af en "Oeresundische Relation" med indenlandske nyheder. Fra november 1672 udkom en dansk månedsavis "Extraordinaires Maanedlige Relationer" og fra september 1675 hver uge "Dansk Adjvs". Herved har Daniel Paulli så at sige skabt en dansk dagspresse; før bød tyske ugeaviser væsentligt et tarveligt udpluk af Hamburg-blade. Daniel Paulli havde korrespondenter i udlandet, forbindelser i hæren og i regeringskredse. Sproget er livligt, indenlandske nyheder udførlige og pålidelige, et rigt materiale af politiske og militære aktstykker ledsagede aviserne. En nyhed i kommerciel henseende var meddelelser om veksels- og bankkurs fra Amsterdam og Hamburg samt skibs- og handelsefterretninger, ligesom månedsavisens årlige bogfortegnelse bød et hidtil ukendt litterært hjælpemiddel. 1667-1677 var Daniel Paulli auktionsdirektør i København.

døde 1634 i Schwabstedt og blev begravet d. 29. september i Lübeck.Domkirke.

Han stod i trediveårskrigen i østrigsk tjeneste som oberst under titel og kom 1627 med de østrigske tropper til Holsten, hvor han fik sin afsked som oberst, bosatte sig derefter i Schwabstedt.

Heinrich Scheel var gift med

Magdalene Reimers

845

der blev begravet i Kolding.

Christen Andersen

872

selvejerbonde i gården Omvrå, Brande Sogn, var gift med

Maren Jeppesdatter

873

Dominicus Lorentzen

874

var slotspræst på Nordborg. Han var gift med

Agathe Himkens

875

Johan Thortsen

878

var præst i Sønderborg. Han var gift med

Ingeborg

879

handelsmand i Helsingør, døde i 1639 og blev begravet d. 7. juli i Sct. Olai Kirke i Helsingør, til hans begravelse "ringedes alle Kirkens Klokker", og "de 2 bedste af Kirkens Ligklæder var udlaant".

Han blev gift mellem 1616 og 1619 med

Lisbeth Michelsdatter

969

der er født midt i 1590'erne og døde 1659, begravet d. 21. januar 1659 i Sct. Olai Kirke i Helsingør.

Efter Hans Jørgensens død indgik Lisbeth Michelsdatter ca. 1640 atter ægteskab, denne gang med CHRISTOPHER HERMANSEN HOLSTEIN, der var indvåner i Helsingør, han døde før d. 21. maj 1655, da der holdtes skifte efter hans mor.

Den 8. oktober 1640 holdtes der skifte efter Hans Jørgensen i hans gård på Stengade mellem hans enke Lisbeth Michelsdatter, der på dette tidspunkt var trolovet med Christopher Hermansen Holstein, og deres 4 børn, "Michell Hansen nu sine paa 13 Aar gammel, Hans Hansen Otte Aar gammel, Jürgen Hansen paa Syvende Aar og Dorrete Hansdatter Elleve Aar gammel". Børnenes formyndere, "som Moderen selv ombedet haver til at være hendes Børns Formyndere", var moderens svoger Jørgen Andersen, moderens svoger Erik Baggers søn Frands Eriksen, hospitalsmester Peder Graa og Johan Hansen.

Efter fradrag af gælden blev 7000 kurant daler tilovers til skifte og deling mellem moderen og børnene. "Paa det at Moderen hendes Gods uadspredt maa nyde og beholde, og Børnene deres fædrene Arv udi een Summa kan bekomme, er saaledes imellem Moderen og Børnene forhandlet, at hun skal give hendes Børns Formyndere for al hvis Arv og Gods, det være sig udi Jordegods, Guld, Sølv, rede Penge, tilstaaendes Giæld, Kobber, Tin, Messing, Linden, Ulden, Gang- og Bænkeklæder, samt al anden indhavende Boskab og ganske Formue, rørendes og urørendes, ved hvad Navn det helst nævnes eller haves kan, aldeles intet i nogen Maader undertaget, tilsammen halvfjerde Tusinde Curant Daler, hvoraf er paa enhver Broderlod et Tusind Curant Daler, og paa Søsterens Part et halvt Tusind Curant Daler, hvilken deres tilfaldne Arv Moderen er bevilget hos sig udi

Boet fri foruden nogen Rente at maa indbeholde, til Børnene komme til deres Aar og Alder, at de deres Klæder og Føde selv kunde fortjene, dog hun Børnenes Formyndere for deres fædrene Arv lovlig og nøjagtig skulde forsikre udi hendes bedste Bo og Gods, som det sig bør. Midler Tid vil og skal hun dennem med nødtørftig Føde, Klæder, ærlig Disciplin og Optugtelse fri forsyne og underholde, saa de aldeles intet af denne deres fædrene Arv skulde fortære, eller skulde komme dennem til Afkortning i nogen Maade."

Datteren Dorithe har antagelig fået udbetalt sin fædrene arv, da hun i 1649 indgik ægteskab. Derimod henstod de 2 sønner Hans' og Jørgens fædrene arvepart endnu i boet ved moderens død og udbetaltes dem først ved skiftet efter hende d. 18. oktober 1662, næsten 4 år efter hendes død.

Skiftet efter Lisbeth Michelsdatter beretter, at oberst Taube var indkvarteret i hendes hovedgård den sidste tid, hun levede, og nogen tid derefter, samt at Lisbeth og hendes 2 sønner Hans og Jørgen dels havde sendt det "Løsoere af Klæder, Kobber, Tin, Messing og andet, som de haver kunnet salvere og i Forvaring bringe" over til Lisbeths datter Dorithe i Malmø, og dels havde "nedersat noget i Lenert Lauridtzens gewelft Kiælder, af hvilket Gods, nemlig Linklæder, af Fugtighed nogle ere blevne fordærvet".

Arvingerne var hendes 2 sønner Hans og Jørgen samt deres afdøde søster Dorithes 4 børn.

Lisbeth Michelsdatter efterlod sig en temmelig stort og rigt bo, der i alt beløb sig til 4119 daler 2 mark og 3 skilling. Når dertil lagdes de udestående fordringer kom boets samlede formue op på 5067 daler 1 mark og 11 skilling. Boets gæld udgjorde i alt 3275 daler 1 mark og 2½ skilling, således at der blev 1792 daler 8½ skilling tilbage til skifte og deling mellem arvingerne. Heraf fik sønnerne Hans og Jørgen hver 2/5, nemlig 716 daler, den sidste femtedel 358 daler tilfaldt datteren Dorithes 4 børn.

Lisbeth Michelsdatter efterlod sig følgende jordegods:

"Hovedgaarden paa Stengaden med 3 Jern Kakkellovne, den ene med 4 Messingpiller og 4 Skruer; en hosliggende Bolig, som Hartvig Maer bewohner, med 1 Jern Kakkellovn; en Bolig med 1 Jern Kakkellovn op til Porten ved Hovedgaarden; 2 Boliger op til Muren ved Stranden" i alt vurderet til 2250 daler mønt.

Af disse 2250 daler tilfaldt 750 daler den latinske skole i Helsingør, 50 daler Sct. Olai Kirke, 100 daler Clemmet Petersen i Slagelse, 491 daler hver af de 2 sønner i arv efter deres moder, og endelig tilfaldt 358 daler datteren Dorithes 4 børn i arv efter deres mormoder.

Endvidere "4 Boliger liggendes i Bagstrædet bag Gammel Kloster (vurderet til 200 Dl.; tilfaldt Raadmand Hans Hansen), 1 Bolig liggendes over for Gammel Kloster, som Christen Læder-tover ibor, (60 Dl., tilfaldt Jørgen Buhr), noch 2 Boliger næst op til (120 Dl., til Sønnen Hans Seidelin som hans fædrene Arv), 1 Gaard med 2 Boliger i Kongens Gade med 1 Jern Kakkellovn udi, som S. Annanias Kruse tilforn havde ejet (450 Dl., heraf fik hver af de 2 Sønner 225 Dl. som deres mødrene Arv), 1 Vang i Marken (250 Dl.) og 1 Have Jord oven for Grøften i Gammel Kloster (50 Dl., tilfaldt begge Christian Rumble)."

Hun efterlod sig følgende stolestader i Sct. Olai Kirke: "2½ Mands Stolestader næst op til Brudgommens Stol (50 Dl., tilfaldt Raadmand Hans Hansen), 2 Mandsstader ved Fonten bag Pillen (30 Dl., tilfaldt Jørgen Buhr) og 3 Kvinde Stolestader paa Mellemgulvet (a 30 Dl. = 90 Dl. Det ene tilfaldt Jørgen Niemand paa Kirkens Vegne, de 2 andre Sønnen Hans Seidelin som hans fædrene Arv)."

Trævarer: 3 borde, 5 senge og sengesteder, 5 skabe, 3 kistebænke og andre bænke, 2 spejle, 3 kister, 10 små tavler, 4 gamle dantziger stole og 2 små grønne stole, samt 1 flaskefor.

Linklæder: 4 lange damaskes duge, 25 drejls duge, 8 lagner, 2 mandsskjorter, 11 stykker sperlagen, 1 par pudevår og 1 fint drejls håndklæde.

Sengeklæder: 6 dyner, 1 fordærvet olmerdugsdyne, 6 hoveddyner, 4 sengedyner, 1 gammel læderdyne og 1 gammel overdyne.

Bænkeklæder: 7 bänkedyner, 6 flamske hynder, 8 trips hynder og 6 syede glindings hynder.

Sølv: 3 sølvkander, 6 sølvskeer, 1 fløjlsbog med sølvbeslag, 9 rigsdaler og 2 dobbelte rosenobler (sølvmonter).

Tin: 12 fade, 1 vandfad, 3 dusin og 3 tallerkener, 3 kander og 2 sengepotter.

Messing: 7 bækkener, 10 lysestager, 1 gammel kedel og 1 gammelt røgelseskar.

Kobber: 2 mortere og 1 støder, 5 gryder, 4 kedler, 4 fade, 1 gammel tærtépande og 1 gammelt sejerværk uden klokke. Sejer-

værket arvede sønnen Jørgen Seidelin.

Af bøger efterlod Lisbeth Michelsdatter sig 4, nemlig en dansk bibel, som sønnen Jørgen Seidelin arvede, en Jydske Lovbog, som tilfaldt hospitalsfoged Mads Pedersen, og 2 salmebøger, der tilfaldt Jørgen Buhr.

Sønnerne Hans og Jørgen Seidelin arvede de 12 skilderier, som hun efterlod sig, nemlig "11 Stykker om Joseph og 1 Stykke bag Kakkelovnen".

Sønnerne Hans og Jørgen Seidelin krævede hver 1000 kurant daler som arv efter deres afdøde fader Hans Jørgensen ifølge skiftekontrakten. Medens datteren Dorithe tidligere havde fået sin fædrene arv udbetalt, henstod nemlig sønnernes arv hos deres moder og stedfar Christopher Holstein. "Borgemester og Raad derimod svarede og formente, at efterdi begge Sønnerne havde været i Moderens Hus og haft deres Underholdning, først saavidt Contracten Moderen tilholder, men siden fremdeles til deres Studering og Underholdning her paa Stedet, saa og paa andre Steder, ... da, efter Overvejelse, er saaledes "forabschedit" og nu derom endelig sluttet, at Hr. Hans og Hr. Jørgen Hansøner" hver skal have 300 daler i arv efter deres fader.

Hans Jørgensen og Lisbeth Michelsdatters 2 sønner Hans og Jørgen, der begge blev præster, antog deres morfaders, byfoged Michel Seidels navn med hunkønsendelsen -in: Seidelin, og fra dem nedstammer slægten Seidelin.

Nikkel Helmer Kock

970

døde i februar 1645 i Helsingør.

Hans herkomst er ukendt, men i 1777 skriver hans tipolde-søn provst Nicol Seidelin Bøgh om ham, at han "var en meget fornemme Mand fra Polen, som endede sine Dage i Danmark. Hans kongelige Diploma, som det var udstedet i Polen, har jeg selv set in originali i min Morfaders Magister Nicol Seidelins Stervboe, og som jeg har hørt, skal en Omstændighed i Hertug Valdemars Sag, som have kiendt i Rusland have bragt ham til Danmark".

Nikkel Kock var i 1630'erne borger og købmand på Kristianshavn, hvor han ejede Strandgade 22 og 24 og drev en betydelig handel med tømmer, hamp og lignende varer, som han også leverede til flåden; i 1637 fragtede han også et kongeligt skib,

"Følgesvenden", til Spanien.

I september 1633 opholdt han sig i Glückstadt hos Christian IV, i juni 1634 i Danzig. 1635 sendte Christian IV ham i et politisk ærinde til kong Vladislav IV af Polen; ved klage over de svenske toldopkrævere, de bekendte Spieringer, synes han at have indyndet sig hos den polske konge, der skal have taget ham i sin tjeneste og endog ophøjet ham i adelstanden. (Christian IV kaldte ham gentagne gange - omend med en vis ironi - "velbyrdig"). I 1636 oprettede han sammen med Hans Trægaard og Hans Hofmand et kompagni, stadfæstet 29. juni 1636 af Christian IV, til handel på Østersøen.

Det følgende år udsendtes 2 orlogsskibe under Nikkel Kocks ledelse, med 2 kongelige sekretærer Henning Pogwisch og Gabriel Laxmand, for at hjembringe Christian IV's broder hertug Hans' lig fra Narva; efter 24 dages rejse ankom de til København d. 27. marts med liget.

Samme år gjorde Christian IV Nikkel Kock til chef for en eskadre, der skulle hindre den polske toldopkrævning for Danzig. November 1637 afsejlede han med "Delmenhorst", "Lammet", "De 2 Løver" og "Snarensvend" og ankom 22. november til Danzig, bemægtigede sig næste nat 2 polske orlogsskibe, som skulle varetage toldopkrævningen, detacherede 2 skibe til Pillav og sejlede hjem.

Den 20. september 1638 fik han bestalling af Christian IV som skibskaptajn, fra førstkomme påske at regne, og foretog i de følgende år flere rejser til Rusland, dels i egne handelsforretninger, dels i kongens ærinde. Imidlertid besluttede Christian IV at drage nytte af det kendskab, Nikkel Kock havde erhvervet til det af de hollandske brødre Peter og Isak Spierinck organiserede svenske toldsystem i Preussen og Kurland, ved i 1640 at overdrage ham visitationen af fremmede skibe ved de norske kyster for at hindre toldsvig. Fra 25. januar til 20. marts 1640 hvervede Nikkel Kock skibsfolk i Åbenrå, Sønderborg, Flensborg og Eckernförde, han var 7. maj chef på "Snarensvend", der skulle blive a part, og fik 17. juli instruktion til at gå under Norge for at hindre ulovlig indførsel og besøg af alle havne til Flækkerø, hvor han skulle proviantere og afvente nærmere ordre; denne udfærdigedes 30. september og lød på, at han med "Havhesten" skulle visitere skibe i Vestersø.

1641 foretog han 2 farter, hvoraf den første gjordes på

"Markattan" til Riga "med vor affærdigede moskovitiske Gesandt Hans Helmer". Den 22. marts havde rentemestrene fået befaling til at udbetale Nikkel Kock 2000 daler, "hvilke vi hannem naadigst have foræret, for hvis Rejse han for os gjort haver", måske den rejse, på hvilken Nikkel Kock hentede hertug Hans' lig fra Rusland.

Den 11. maj 1642 fik han bestalling som generalvisitør i Norge, men fik dog udbetalt kostpenge som kgl. skibskaptajn, således for 21. maj til 20. december, da han førte "Snarensvend".

Et brev fra Nikkel Kock til sekretær Otte Brockenhuus af 18. juni 1642 er skrevet på orlogsskibet "Snarensvend" i Laurkullen i Kristiania Fjord; seglet viser et skjold, hvori en blomst og derover bogstaverne N. K. H.

Den 15. februar 1643 udnævntes Nikkel Kock til generalvisitør i Danmark og Norge med ret til en femtedel af altkonfiskeret gods. Skibet "Postillon" tildeltes ham som visitørskib.

Idet således hele toldvæsenets undersøgelsesvirksomhed var stillet under Nikkel Kocks overledelse, og det på et tidspunkt, da Christian IV både gjorde alt for at få toldindtægterne så højt i vejret som muligt samt harmedes over de stedfindende underslæb, blev Nikkel Kock en politisk personlighed af ikke ringe betydning. Især gjaldt dette hans virksomhed med hensyn til sundtolden. Han nåede næppe sit sandsynlige forbillede, Spieringerne, i administrativt talent, men var uden tvivl deres ligemand i hensynsløshed. I Sverige og Holland bidrog hans visitationer og konfiskationer stærkt til at opflamme stemningen mod Danmark, men også her og i Norge var han ilde lidt. Dette viste sig f. eks. ved den svenske krigs udbrud i december 1643, idet der, da han ville bringe sine ejendele i sikkerhed fra Helsingør til København, rejste sig en tumult mod ham mellem borgerne, som måtte standses med magt.

I en udtalelse fra 1651 skildres han af sine fjender som "en uforstandig Kampon, der ellers af Profession havde været en Kok udi Flensborg, som kunde hverken læse eller skrive, en dumdristig, uforfaren, løgnagtig Opsnidere og Drukkenbolt". At Nikkel Kock ikke kunne skrive, er bevisligt, ligesom det også er vitterligt, at hans voldsomme karakter ikke sjældent forførte ham til overgreb, som da han 1639 for retten slog

Hans Knip, borger på Kristianshavn, for hovedet, eller da han 1642 på egen hånd indsatte visitører.

Christian IV gjorde nu og da lidt grin med sin strenge kaptajn og hans polske adelskab; efter hvad den svenske resident Strömfelt berettede til sin regering d. 1. september 1643, var kongen imidlertid meget misfornøjet med Nikkel Kocks overgreb som visitør og havde endog slået ham med sin stok i en kirke; men selv om hans adfærd og personlige optræden ofte kunne støde Christian IV, holdt denne dog hånden over ham. 1643-45 førte Danmark krigen mod Sverige og Holland, der endte med freden i Brömsebro, hvor Sverige fritoges for de ovenfor omtalte toldafgifter til Danmark, og Holland samtidig opnåede en nedsættelse af disse. Under denne krig brugtes Nikkel Kock 1644 som sendebud til de danske gesandter i Moskva.

Om Nikkel Kock i Moskva havde nogen forbindelse med grev Valdemar Christian (f. 1622, d. 1656. Søn af Christian IV og Kirstine Munk), vides ikke bestemt. Grev Valdemar kom i januar 1644 for anden gang til Moskva i anledning af forhandlinger om ægteskab mellem ham og den russiske czar Michail Feodorovitchs datter Irene, en forbindelse, som Christian IV af politiske grunde var meget ivrig for, men som strandede på det russiske krav om, at grev Valdemar skulle gå over til den græsk-katolske religion. Grev Valdemar var i virkeligheden fange i Moskva, og forholdet forværredes kun, da han i maj 1644 forgæves søgte at flygte. I Hofmans "Danske Adelsmænd" III side 229 fortælles, at efter grev Valdemars flugtforsøg "reiste den danske General-Toldinspecteur Nicolai Kock, som havde været med i Moskov, til det polske Hof, hvor han begierede, at de russiske Gesandter maatte saa længe anholdes i Polen, til Grev Waldemar var sat paa frie Fod". I Giessings "Jubel-Lærere" berettes, at grev Valdemar, efter at flugtforsøget var mislykkedes, "retirerede sig til den polske Gesandt, som var Ridderen Nicol Koch, der tog sig Grevens Sag saa nær, at Czaren søgte at forfølge ham", samt at Nikkel Kock derefter via Polen drog hjem og berettede om grev Valdemars skæbne, og derefter atter sendtes til Polen for at forlange, at de russiske gesandter skulle så længe anholdes i Polen, indtil grev Valdemar var sat på fri fod.

Hvor meget der ligger til grund for de her anførte bemærkninger, kan ikke afgøres.

Som tidligere omtalt boede Nikkel Kock oprindeligt på Kristianshavn, men flyttede ca. 1640 til Helsingør, hvor hans enke blev boende efter hans død.

Til trods for de høje stillinger, Nikkel Kock opnåede i livet, efterlod han kun gæld til kone og børn, hvilket fremgår af skiftet, der afholdtes efter ham i Helsingør d. 20. januar 1649. Hans gods og formue vurderedes her til i alt 787½ daler, hvortil kom den "visse tilstaaende Gæld", der beløb sig til 58 egeplanker samt 3922 dl., hvoraf de 1242 dl. var underdanigst at fordre hos Hans Kongelige Majestæt. Den tilståede gæld, der "agtes uvis", androg godt 2000 daler. Den samlede sum af disse forskellige poster overskredes imidlertid langt af den bortskyldige gæld, der beløb sig til 8894 rigsdaler, heraf de 2000 rigsdaler til højbarne grev Valdemar.

Nikkel Kock var gift med

Else Jensdatter

971

der døde i Helsingør 1690.

Der vides intet om hendes forældre eller øvrige slægt, udover at en søster af hende ved navn Abel blev begravet på den danske kirkegård i Helsingør d. 18. juni 1652.

Else Jensdatter var enke i 45 år og boede i alle disse år i Helsingør, sikkert under ret trange kår. Efter Nikkel Kocks død fik hun "Frihed for borgerlig Tyngde, Indkvartering undtagen".

I sine sidste leveår boede Nikkel Kocks enke til leje hos daværende tolder, justitsråd Andreas Gynter og døde i en sådan fattigdom, at hun ved sin død skyldte ham nogle års husleje, "men saasom ej videre bliver tilovers, naar den øvrige bortskyldige Gæld er betalt, end 24 Dl., 2 Mk., kan han derfor ej mere bekomme".

Den 3. september 1690 døde "Else Sl. Nikkel Kocks" og blev begravet d. 10. september på den danske kirkegård i Helsingør, "alle Klokkerne ringede".

Bolle Christensen

974

er født 1574 på Løgstrupgård, Fiskbæk Sogn, og han døde i 1623 samme sted.

Han var gift med

Else Bertelsdatter

975

der døde 1653.

Bolle Christensen var ejer af Løgstrupgård i Fiskbæk Sogn.

Simon Paulli

988

er født d. 6. april 1603 i Rostock, og han døde d. 23. april 1680 i København.

Han blev gift første gang d. 15. april 1635 i Rostock med

Elisabeth Fabricius

989

der er født d. 9. december 1618 i Rostock og døde d. 21. oktober 1656 i København.

Simon Paulli blev gift anden gang 1657 i København med ANNE BARTSKÆR, der døde i april 1686 i København.

Da Simon Paulli var 1 år gammel, blev faderen livlæge hos enkedronning Sofie på Nykøbing Slot, og han kom da til Danmark. Ved faderens død flyttede moderen tilbage til Mechlenburg. Simon Paulli blev student 1617 i Rostock, studerede medicin til dels i udlandet, og immatrikuleredes bl.a. i Leiden 1623. Efter at være kommet hjem blev han på enkedronning Sofies anbefaling hofmester for to unge adelsmænd under deres ophold på Sorø Akademi. Han var her fra 1626 til 1629 og studerede bl.a. botanik. I 1629 lod han sig immatrikulere ved Københavns Universitet, men rejste så igen til udlandet og blev dr. med. i Wittenberg i 1630. Han praktiserede i Lübeck fra 1631, men blev i 1634 professor medicinæ i Rostock, hvor forholdene på grund af krigstiderne næppe var tilfredsstillende.

I 1639 udnævntes Simon Paulli til professor anatomia, chirurgia et botanices i København, et for ham oprettet ekstraordinært professorat, hvis mening sandsynligvis var at søge gennemført nogle af de reformer, som det medicinske fakultet havde modsat sig. Især var Ole Worm modstander af Simon Paulli, som til at begynde med arbejdede under meget dårlige forhold, men det lykkedes ham at få oprettet det for den tid smukke og

udmærkede anatomikammer, Domus anatomica, hvor han endelig i 1645 kunne foretage den første offentlige anatomiske demonstration af et mandligt og et kvindeligt lig. Om han har fortsat disse demonstrationer, vides ikke, men 1648 fratrådte han professoratet. Imidlertid havde det været på tale, at Simon Paulli skulle være stadsfysicus i København, men det er vist tvivlsomt, om det blev til noget, idet han synes at have stillet for store pekuniære fordringer. I 1650 blev han hofmedicus og 1656 livmedicus hos Frederik III og derefter hos Christian V. Han lønnedes bl.a. med et par kanonikater.

Oprettelsen af Domus anatomica fik sin store del i den danske anatomis strålende udvikling i den kommende tid under Thomas Bartholins ledelse, og Simon Paulli har derfor megen betydning i denne forbindelse, skønt han ikke selv præsterede noget særligt som anatom. På andre felter var han meget virksom. Det gælder først og fremmest på botanikkens område. Botanik var hans yndlingsfag, og han vedblev, længe efter at han havde fratrådt professoratet, at foretage botaniske ekskursioner med sine elever, og da han 1661 var så uheldig under en sådan tur ved Kristiania at falde ned fra en klippe, hvorved han læderede det ene ben, så han ikke mere kunne vandre omkring, fortsatte han undervisningen i sit hjem.

Simon Paulli var en for den tid meget fordomsfri og frisindet medicus. Han ønskede at gennemføre, at de anatomiske demonstrationer også blev tilgængelige for kirurgerne og de botaniske både for kirurger og farmaceuter, men han gik langt videre, idet han besørgede en dansk udgave af "Flora Danica", fik udgivet en dansk oversættelse af Caspar Bartholins anatomi og Casserii anatomiske tavler samt foranstaltede en eftertryksudgave af Peter v.d. Styllens tyske kirurgi - altsammen til hjælp ved den kirurgiske undervisning. Det er meget ejendommeligt på den tid at træffe en medicus, der i den grad interesserede sig for uddannelsen af de ustuderede kirurger og farmaceuter, men at det var hans oprigtige mening og ikke et forbigående lune, fremgår ganske særligt af hans store forslag til en medicinalordning af 1669, hvori kap. 2 til dels handler om apotekersvende og lærlinge og kap. 4 om barbersvende og lærlinge. Dette udførlige forslag, som fylder 80 tætskrevne kvartsider og indeholder 95 paragraffer, mødte stor modstand og kritik fra fakultetets side, som ganske forkastede størstedelen af det. Forslaget

kunne derfor heller ikke gennemføres. Simon Paulli beklagede sig over den behandling, hans forslag havde fået, og anmodede om, at det måtte overdrages 2 medlemmer af statskollegiet, hvoraf den ene var dr. med., at dømme ham og fakultetet imellem, og dette bevilgedes, men resultatet af denne undersøgelse kendes ikke.

Simon Paulli har skrevet en del afhandlinger, men hans navn vil altid være knyttet til udgivelsen af "Flora Danica" og oprettelsen af Domus anatomica. Når hans reformatoriske virksomhed indtil for få år siden har været ukendt, ligger det dels i, at han på mange områder var langt forud for sin tid, som slet ikke kunne forstå det gode i hans ideer, der på mange punkter stod ganske i modstrid med datidens lærde medicineres opfattelse.

Da Simon Paulli 1639 blev professor ved Københavns Universitet, blev botanik tildelt ham som bifag, fordi denne videnskab endnu kun blev anset som et medicinsk hjælpefag. Det ses ikke, at han før den tid, udover under opholdet i Sorø, havde beskæftiget sig videre med botanik, selv om han samme år i Rostock havde udgivet en lærebog om lægeplanter. Da kongen i 1646 gav Collegium medicum befaling til at lade udarbejde "en Herbarium paa Danske" med beskrivelser og stedangivelser af danske planter, navnlig lægeplanter, overdrog det Simon Paulli at udarbejde et sådant værk. Det udkom 1648 i fornemt udstyr med 376 tavler som "Flora Danica det er Dansk Urtebog". Denne bog har i første række gjort Simon Paullis navn kendt, og den bragte ham en vid, men lidet berettiget berømmelse som botaniker. Han skrev den på latin, der blev oversat til dansk af en teologisk student, Niels H. Knopf, som desuden er ansvarlig for gengivelsen af de danske plantenavne. Der omhandles kun 380 arter, der er delt i fire afsnit efter deres blomstringstid, og af dem er kun 224 danske. De botaniske beskrivelser er oversættelser fra udenlandske værker og skyldes Knopf, og der findes kun få lokalitetsangivelser. Heller ikke tavlerne, på to nær, er originale, men blev købt i Holland, hvor de havde været benyttet af kendte botanikere. Bogen er således ingen "flora", men en "urtebog" og af yderst ringe betydning for vort kendskab til vort lands daværende plantebestand, men den har desuagtet været et vigtigt redskab til at skabe en før i Danmark ukendt interesse for vore planter hos de studerende. Hertil bidrog ikke mindre

Simon Paullis talrige ekskursioner, som han fortsatte med til 1665. Flere af hans elever har gjort sig fortjent af dansk botanik i det 17. århundrede. I 1667 udsendte han bogen "Quadrupartitum Botanicum". Det er et meget indholdsrigt værk og vigtigt for farmakognosiens historie, men tillige meget ejendommeligt som lærebog, spækket som det er med citater, meddelelser om heldige kure, fantastiske historier og teorier om planter, snobbete og servile ytringer om konge og adel m.m. Simon Paulli var en yndet, inciterende lærer for dem af hans elever, der fik lyst til at gå videre. En tropisk planteslægt, Paullinia, er af Linné opkaldt efter Simon Paulli.

Henrik Würger

990

der var kongelig resident samt rådmand i Lübeck.

Han var gift med

Margaretha Wibkens

991

eller Wibbeking.

I Helsingør tingbog d. 15. juli 1605 oplyses det, at Michel Seidel er "barnefødt udi Kiøbstaden Verder, udi en Ægte-Seng, af gode, fine og ærlige Forældre, som hans Geburtsbrev klarlig og vidtløftig indeholder." Hans fødeby er antagelig en af de tyske byer Werder i Pommern eller Østpreussen.

Michel Seidel døde mellem d. 19. og d. 26. august 1616 i Helsingør.

Han blev gift ca. 1590 med

Margrethe Baltzersdatter

1939

Hun døde 1611 i Helsingør og blev begravet d. 26. marts, da alle Sct. Olai Kirkes klokker "ringede for Margrethe Michell Greffuis".

Michel Seidel blev gift anden gang med TRINE REINHOLDTS-DATTER, der også kaldes Gerdsdatter.

Første gang Michel Seidels navn træffes er d. 4. august 1589, da han får skøde på en gård i Helsingør.

"Vi Borgemestre, Raad og Byfoged udi Helsingør gøre vitterligt for alle med dette vort aabne Brev, at Aar Christi 1589 Mandagen den 4. Augusti paafaldt, paa vort Raadhus, nærværende menige Borgere (som) den Dag Ting søgte, opstod ærlig velagt Mand Oluf Pedersen vor Medbroder og Raadsforvandt med os her ibidem, med skriftlig og forseglet Fuldmagt af ærlig Mand Jens Christensen Borger i Køge, som nu til Tinge blev oplæst og findes udi Bys Forvaring indlagt, var nu i Dag det fjerde forfulde Ting, han lovlig opbød en Gaard, Hus, Bygning, Jord og Grund, som forne Jens Christensen af velbyrdige Abraham Jensen Rigens Skriver nogen Tid siden købt og bekommet haver, og han nu igen fra sig solgt og afhændet haver til "fornumstig Mand Michill Seidill" og hans Arvinger, liggende paa østre Side udi Kampergaden her udi Helsingør, næst norden til David Wedderborns Gaard og sønden op til Salig Claus Nielsens Arvingers Gaard. Og ingen Gensigelse var mod samme Lovbud udi nogen Maade. Thi fremstod bemeldte Oluf Pedersen inden Tinge og nu i Dag udi lovlig Tingslyd efter forne sin Fuldmagts Indhold skødte og afhændte forne Gaard, Hus, Bygning, Jord og Grund fra forbemeldte Jens Christensen, hans Hustru og deres Arvinger, fødte og ufødte, og indtil

forne Michill Seidell og hans Arvinger, den ene efter den anden til evig Tid at have, nyde, bruge og beholde til evindelig Ejendom eje skullendes, med al sin Rettighed og Tilliggelse udi Længde og Bredde oppe og neder, som den nu bygget, begreben og forefunden er, efter Adkomme og Købebrevs Lydelse derpaa tilforn gaaen og given er, intet undertaget i nogen Maade. Efter at dette Skøde er saa for sig gaaet, da er det ogsaa stadfæstet blevet, fuldbyrdet og ved Magt meldt inden Tinge, efter Loven og Bys Skik, som det sig bør udi alle Maade. Til hvis ydermere Vidnesbyrd, at saa for os til Tinge gaaet og faret er, som forskrevet staar, vi haver ladet hænge vor Stads Sekret her neden under og forne Oluf Pedersen haver herhos beseglet til Stadfæstning.

Actum ut supra.

Dette forne Skøde stadfæster Morten Skrivers, Frantz Pedersen og Peder Holst."

Af Helsingør bys regnskaber fremgår, at Michel Seidel fra 1589/90, altså før han købte ovennævnte gård, betalte 3 skilling årlig i leje af en have i 4. fjerding, den vestlige del af byen.

Hvornår Michel Seidel blev borger i Helsingør, vides ikke bestemt, da navnene på dem, der aflagde borgered, på denne tid indførtes i en speciel borgerskabsbog, der ikke længere er bevaret. Næste gang man træffer ham i Helsingør tingbog, er d. 8. november 1591, da han nævnes som dannemand.

Fra 1592 træffes Michel Seidel nu jævnligt blandt de borgere der søgte tinget. I løbet af 4 måneder i 1592 udnævntes han således til at overvære ikke mindre end 9 skifteforretninger; d. 14. marts 1592 foretog han sammen med 7 andre dannemænd opmåling af 9 jorder, og d. 16. oktober 1592 var Michel Seidel blandt de 8 mænd, der udnævntes til "at besigtige, hvis Skade gjort er paa Bys Jord" ved gravning, og 14 dage senere meddelte de 8 mænd som resultat af deres undersøgelse, "at der er meget ilde gravet imellem begge Adelveje, saa der synes stor Farlighed synderlig for dennem, der fremkommer agende om Nattertide, og siger ydermere at være gravet ulovligen."

Michel Seidel var nu blevet rodemester. Byen var delt i 4 fjerdinge, og i hver af disse var 8 rodemestre, Michel Seidel var rodemester i anden fjerding. I en lavsskrå fra 1606 gives en oversigt over disses virksomhed: De skulle hver i sit distrikt kende menighedens vilkår og tilstand, have opsyn med rejsende og påse, at ingen mod kongelig majestæts mandat husede

hudstrøgne, løsgængere, selvfødinge og andet "skadeligt og fordærveligt Gesinde". Årlig skulle de skrive mandtal over menigheden, hvorefter indkvarteringen fordeltes, og skatten og andre offentlige byrder pålignedes. Selve fordelingen og opkrævningen tilkom det ligeledes rodemestrene at udføre. De efterså 2 gange årligt alle ildsteder og havde tilsyn med slukningsredskaberne i deres rode; opstod der ildløs, "hvilken Gud naadeligen længe afvende", skulle de give møde med deres spande og stiger samt sørge for, at der fandtes tilstrækkeligt vand, og at husejerne ophængte lygter, for at man kunne skelne mellem hæderlige folk og alskens løst pak, der kun indfandt sig for at plyndre. Rodemestrene fik ikke egentligt vederlag for deres arbejde, men i flere stæder var de fri for årlig byskat.

Michel Seidel var også handelsmand, og der er næppe tvivl om, at han som sådan har handlet med alle slags varer. Da der d. 6. juni 1592 blev gjort udlæg i Christen Bagers bo, gjorde Michel Seidel fordring på 4 daler 1 ort for 2 tønder mel.

Foruden mel hørte øl til de varer, Michel Seidel solgte, thi d. 30. oktober samme år "paaminder Borgemestre og Raad og alvorligen tilsiger efterskrevne Borgere (af hvilke 13 nævnes ved navn, heriblandt Michel Seidel) som sælger "Tydstøll", at enten de forskriver eller sender deres Bud efter Rostocker Øl, da skulde de forskaffe det, som godt er, og skal vrages af nogle Borgere, som Borgemestre og Raad vilde dertil betro, og dersom findes Mangel og Brøst, skal det tilbagesendes igen."

Michel Seidel er nu ved at blive en velhavende mand, d. 11. juni 1593 køber han "en Havejord paa Bys Grund, liggende vesten for Hans Nielsens Vejermaal"; 26. november s. a. får han af Rasmus Skrædder skøde på "en Havehævd, liggende ud mod Gammel Kloster paa Hellig Geistes Grund", og 28. januar 1594 får han af Lauritz Schallerød, boende i Sørup, skøde på "et Hus og Bygning liggende paa Bys Grund sønden for den ny Kirkegaard (kirkegården ved Nygade, anlagt 1580) og vesten for Lauritz Smed." Den 25. februar blev 8 mænd "til Tinge udnævnt til at maale den Bys Jord, som Michel Seidel haver købt af Lauritz Schallerød". Ved målingen 2 dage efter fandtes bredden vestøst at være 22 sjællandske alen, længden nord-syd ca. 40. alen, hvilket giver en daler i jordskyld.

Den 8. november 1602 fik Michel Seidel skøde af "Else Salig Hans Mulis Efterleverske, som bor i gammel Kro i Frede-

riksborg", på "tvende Boliger paa Hospitals Grund".

Senere ejede Michel Seidel en gård ved "Svingelen", et led, der fandtes ved den sydvestlige ende af den nuværende Stengade, og som skulle hindre kreaturerne i at løbe ud på alfarvej og ind i byen. Den 8. februar 1604 målttes "Michell Seydells Jordsmon, som ligger hos Svingelen. Bredden langs Adelgaden imellem Oluf Glarmesters og Peter Skomagars Hus af Øster udi Vester var 22 Alen, og Længden igennem Gaarden og til Oluf Hagensens Jordsmon var 59 Alen." Den 8. november 1596 blev Michel Seidel udnævnt til rådmand i Helsingør. Tingbogen fortæller herom: "Den 8. Novembris vare i Jesu Navn paa Helsingørs Raadhus med hveranden forsamlet, ærlige, vise og vel-agte Mænd Frederik Lejel, Gudmind Nielsen Borgemestere, Mads Lauritzen, Anders Hess, Jens Holm, Peder Holst, Conrad Buvinckhusen Raadmænd og Michell Snøchell Kongens Foged." Efter at en del sager var forhandlet, "æskedes frem Claus Rwhoffd og Michell Seidell at skulde gøre deres Ed, efter der fattedes Raadmænd, og svore og lovede med oprakte Fingre, at de vilde være Kongelig Majestæt huld og tro, hjælpe den fattige saavel som den rige, hvis Lov og Ret var, bad dennem saa sandt Gud skulde hjælpe."

Michel Seidel var nu rådmand i 5½ år, og han blev derefter i slutningen af juni eller begyndelsen af juli 1602 udnævnt til byfoged i Helsingør, en stilling han beklædte i 9 år, hvorefter han atter var medlem af rådet til sin død 5 år senere.

Den 12. juli 1602 var han første gang som kongens foged sammen med de 2 borgmestre og 3 raadmænd "paa Helsingør Raadhus forsamlede at holde Ting". I de 2 foregående år havde Michel Seidel flere gange "siddet i Byfogdens Sted", når den daværende byfoged Peder Hansen Kolling "ikke var hjemme" og til tider måske på grund af sygdom var forhindret i at passe sit embede.

De fra Michel Seidels byfogedtid i Helsingørs tingbøger indførte sager, giver et billede af byfoged Michel Seidel; de viser, at han var en nogenlunde forstående og human mand i en ikke alt for human tidsalder.

I efteråret 1611 fratrådte Michel Seidel sit byfogedembede og blev atter rådmand. I den anledning "skyder Michel Seidel Raadmand, fordum kgl. Majst.s Byfoged, paa fire Ting (i Oktober og November) hans Skudsmaal, hvorledes han sig udi samme

sin Bestilling haver foreholdet; om nogen véd hannem med Billighed noget at beskylde, vil han svare hver Mand lige og ret. - Menige Mand gav hannem et godt Skudsmaal og Vidnesbyrd."

Michel Seidel er på dette tidspunkt åbenbart den mest kendte beboer i den gade, hvor han bor, hvorfor denne nu benævnes efter ham, - egentlige gadenavne er jo af langt nyere dato. Sct. Olai Kirkes regnskab over begravelsespenge anfører således, at "6. Januar 1614 ringedes Spirklokkerne for en Quindes Barn i Michel Greves Stræde".

Michel Seidel døde i august 1616, og d. 20. november samme år holdtes der skifte efter ham mellem hans enke Trine Reinholdtsdatter og hans efterladte 8 børn af første ægteskab, af hvilke de 2 ældste døtre Anne og Maren var gift henholdsvis med Erik Nielsen Bager og Hans Olufsen; formyndere for enken var Jens Ravn, og de 6 yngste børns formyndere var: for Lisbeth Michelsdatter hendes trolovede fæstemand Hans Jørgensen, for Jacob Michelsen Trud Behnen, for Karen Hans Nielsen, for Margrethe den ældste søsters mand Erik Nielsen Bager, for Dorethe Christen Søffrensen, og for Else den næstældste søsters mand Hans Olufsen. Byfoged Michel Seidels bo beløb sig i alt til en værdi af omkring 7000 rigsdaler. Gældsposterne udgjorde tilsammen ca. 5900 rigsdaler, således at der blev godt 1000 rigsdaler til overs til deling mellem arvingerne.

Michel Seidel efterlod sig følgende jordegods:

"Den Hovedgaard imod Slottet, som salig Michel Seidel ibode." Hovedgården, der af de 8 vurderingsmænd vurderedes til 2000 rigsdaler, overdroges til Michel Seidels 3 stedbørn, enkens børn af hendes første ægteskab med rådmand Claus Ruhofdt, som arv efter deres 6 år tidligere afdøde far. Med hovedgården fulgte "Bryggerredskaber, Jernkakkellovnen i Stuen, 1 Tresur i Stegerskammeret, Panelværket og Bænke, som er nagelfast". Den ældste stedsøn Christopher Ruhofdt fik endvidere 3 messinglysestager, 13 gryder, 2 kedler, 2 bækkener, 2 bordkranse, 1 kobberpande m.m. til en værdi af 20 rigsdaler, "eftersom han haver paa nogen Tid været udi Hispanien, og Michel Seidel midlertid intet haver kostet paa hannem at underholde".

"Den Gaard Hans Olufsen udi bor, med Bryggerredskab, Kakkellovn, Panel og andet mere" solgtes til Hans Olufsen for 1000 rigsdaler, og

"Den Gaard, Didrik Mahr ibor, med Bryggerredskab og andet

mere" solgtes til svigersønnen Hans Jørgensen for 1000 rigsdaler.

I "den Gaard ved Svingelen, Søffren Lund ibor," og som var vurderet til 600 rigsdaler, fik sønnen Jacob Michelsen sin mødrene arv på 500 rigsdaler; de resterende 100 rigsdaler i gården deltes ligeligt mellem Michel Seidels enke på den ene og hans 8 børn på den anden side.

"2 Boliger ved det gamle Closter, 1 Have derhos og 1 Bøllig ved Stranden, som Flasken udhænger," tilfaldt alle Niels Hammer, foged på "Skieldinge", der havde 300 rigsdaler til gode.

"Tegelwongen og 1 stor Have ved Christen Søffrensens Wong" tilfaldt ligeledes halvt enken og halvt de 8 børn.

De ved salget af de ovenfor nævnte 2 gårde til de 2 svigersønner indkomne 2000 rigsdaler fordeltes således, at Michel Seidels 4 døtre Lisbeth, Karen, Dorethe og Else hver fik udbetalt 250 rigsdaler som arv efter deres mor, og den femte datter Margrethe 180 rigsdaler, i alt 1180 rigsdaler, og resten betaltes til forskellige kreditorer.

Datteren Margrethe fik de resterende 70 rigsdaler af sin mødrene arv udbetalt i 12 sølvskeer, 26 taffelskeer, 1 krus med et søvlåg og 1 stob.

Efter at endnu ca. 50 kreditorers fordringer på ca. 1000 daler var honorerede, fordeltes det resterende gods således, at enken fik halvdelen, og af den anden halvdel fik hver af de 7 døtre en niendedel, nemlig $57\frac{1}{2}$ daler 1 mark 5 skilling, og sønnen de resterende 2 niendedele, 115 rigsdaler 2 mark og 10 skilling.

Den halvdel, som således udlagdes til de 8 børn som deres fædrene arv, udgjordes af:

Linklæder for i alt 74 dl., nemlig 15. par lagner, 20 duge, hvoraf 1 var besyet med silke, 1 par vuggelagen, 5 håndklæder, 6 pudevår, 5 par pudevår, 5 gamle duge, 1 hårdug at rejse med, 14 alen lærred.

Senge- og bænkeklæder: 7 hoveddyner, 8 puder, 6 dyner, 3 dundyner, 3 bänkedyner, 2 glindingsdyner, 2 grønne "Mandel-snidtz" dyner, 10 hynder, 1 grønt dækken, 7 sengeklæder, 2 stykker grønt sperlagen, 2 stykker rødt sperlagen og 3 stykker gult makei sperlagen; 1 grøn og brun silkekappe og 1 grøn og hvid silkekappe.

2 messingkedler, hvoraf den ene var en fodkedel, 3 små

kedler, 1 par stager, 6 pund gammelt messing samt 1 liden gryde.

Trævarer: 4 trækister, 1 langt bord, 1 slagbænk, 2 bagstole, hvoraf den ene var grøn, en kurvestol, 2 skiver, 1 sengested, noget adskilligt gammelt træfang på loftet, 2 tønder salt, nogen gamle tønder og kar i kælderen og 2 blokke i gården, 1 lang forbenet bøsse, 1 skivsav (rundsav) samt 1 træsværd og 1 slagsværd.

Jernfang: 1 harnisk med stormhage og stålhandsker, 1 økse, 1 kedelhage og 1 ildfork.

Michel Seidels gangklæder, vurderet til 49 daler og 3 mark: 1 gammel, sid ulveskindskjole, 1 gammel fjældfrashue, 1 gammel sobels fløjlshue, 1 kappe med slidt fløjl under, 1 gammel kappe, 1 par "Kafps" (en art fløjl) bukser, 1 gammel foret kjole, 1 gammel taftstrøje, 1 klædetrøje, 1 par gamle klædebukser, 1 blå atlaske munster klædning besat med guldsnore, 1 gammel saiens trøje og 1 gammel indsprængt klædetrøje.

Og til slut glas og tavler for 5 daler 2½ mark og 4 får for 2 daler 3 mark 12 skilling.

Margrethe Baltzersdatter mistede allerede ca. 1578 sin mor og kom derefter i huset hos sin mormoder Anne i Helsingør og dennes anden mand Jesper Skrædder. Hos dem tilbragte Margrethe Baltzersdatter 8 år til mormoderens død i 1586. Hvor hun derefter har opholdt sig, til hun omkring 1590 blev gift med Michel Seidel, vides ikke.

Hun døde i marts 1611 og d. 11. september skiftede "ærlig og velagt Mand Michel Seidel, kgl. Majst.s Byfoged og Raadmand her udi Helsingør, med sine Børn, han udi det hellige Ægteskab avlet haver med sin forrige afgangne Hustru".

Michel Seidel "overregnede og overslog alt sit Gods, være sig af Guld, Sølv, Klenodier, rede Penninge, Huse, Gaarde og Grunde inden Byen og uden Byen, desligeste indhavende Gods, Bo og Boskab, ved hvad Navn det er eller være kan, samt anden Provision af Malt og Korn, som kunde findes, hver efter sit Navn, udi Kælderen, deslige hvis Fiskerredskab, som for Haanden vare, beløb sig i en Summa alt dette forskrevne til vj^Miij^Cxiiij Rixdr. (=6313 rd.)."

Efter fradrag af gæld, som Michel Seidel var skyldig "til Kongelig Majestæt samt til andre Godtfolk", blev der 3263 rd. tilbage, som han havde at skifte med sine børn. Heraf tilkom den ene halvdel, 1631½ rdr., ham selv, den anden halvdel hans

8 børn, men "af sin gode Vilje vil han dog give og fornøje samtlige sine Børn j^Mviiij^C (=1800) Rd., hvorudaf Sønnen Jacob Michelsen skal have 400 Rd., og hver Datter 200 Rd., for hvilket fornævnte Michel Seidels faderlige Hjertelag imod sine Børn begge Svogere (Svigersønner, de 2 ældste Døtres Mænd) saavel som de andre Børns Formyndere sig imod hannem højlig betakkede."

Efter den afdødes "egen yderste og sidste Vilje og Begjæring" skulle de 4 små umyndige pigebørn, "eftersom de 2 ældste Døtre med fri Bryllupskost ere udstyret", have 3 guldringe, 7 smykker, 2 forgyldte sølvkæder, 1 forgyldt messingkæde, 5 perlesnore og "1 liden Perlesnor at smykke Brude med", samt en del guld- og sølvmonter - i alt til en værdi af 350 rdr. Den syvende datter blev dog ikke forbigået: "Belangendes Lisabet Michelsdatter lovede Faderen, at dersom Gud sparede hannem sit Liv, til den Tid hun bliver mandvoksen, da vil han i lige Maade give hende en fri Bryllups Kost, men dersom han efter Guds Vilje før skulde skilles fra denne Verden, da skulde Lisabet og Jacob" have del sammen med de andre små søstre i det nævnte guld og smykker m.m.

Endvidere lovede Michel Seidel "at holde sine umyndige Børn til Guds frygt, Skolegang og anden ærlig Optugtelse og forsørge dem med det nødtørftige til Kost, Klæde og Føde."

"Belangendes de 2 ældste Døtre, som er udi Mands Vold, lovede Michel Seidel at ville nu med første Lejlighed fornøje sin Svoger (Svigersøn) Erik Nielsen og Hans Olsen enhver 200 Rd., udi Jordegods eller udi andre Maader dennem tilfredsstille."

Og "hermed er dette Skifte udi al Venlighed og Ende besluttet."

Christen Pedersen

1948

levede i anden halvdel af det 16. århundrede som bonde på Løgstrupgård.

Han var gift med

Kirsten Bollesdatter

1949

Heinrich Paulli

1976

født 1565 i Rostock, og han døde i 1610.

Han var gift med

Cathrine Papeke

1977

Jacob Fabricius

1978

professor ved universitetet i Rostock, er født d. 28. august
1576, og han døde d. 14. august 1652.

Han blev gift 1603 med

Margrethe Müller

1979

der døde i 1623.

om hvem der kun vides, at han endnu i 1578 boede i Helsingør, men i 1581 var bosiddende i Marstrand i Sverige.

Han var gift med

Marine Pedersdatter

3879

der døde ca. 1578.

"1. Maj 1581 skød Mester Baltzer Bartskeerer, nu boende i Marstrand, sit og sin Hustru Marines Skudsmaal om deres Omgiængelse, mens de her boede (i Helsingør), og ingen skyldte dennem andet end godt." På de 2 næste tingdage d. 22. maj og 5. juni "skød Oluf Pedersen sin Svogers Skudsmaal".

Årsagen til, at mester Baltzer ønskede sit skudsmål beskrevet, kendes ikke; antagelig var det, fordi han nu agtede at indgå nyt ægteskab.

På den fjerde tingdag d. 26. juni blev "alle Bartskeererne i Helsingør sammenkaldede paa Raadstuen, da Borgemestre og Raad, efterdi Baltzer Bartskeerer haver paa den Tid, han her bosad, været Embedsbroder med dennem, vilde forhøre deres Ord og Vidnesbyrd, før man vilde give beskrevet samme Skudsmaal; derfor, hvis de vide noget at skælde enten hannem eller hans Hustru eller vide med dennem noget deres Ære anrørende, da skulde de det nu fremsige og tilkendegive. Svarede alle Bartskeererne, at hvis Mester Baltzer paa hans Embeds Vegne anligger, vide de ikke andet hannem over at sige end godt. Men han og hans Hustru Marine holdt et sælsomt Hus, mens de her boede, saa som hannem ikke vel anstod blandt hans Embeds Brødre. Synderlig gav de for, at Mestermanden skulde have været hos ham engang og drukket, og da danset med Baltzers Hustru. Dog ingen af dem vilde for sande hannem det tilsige. Noget andet paa deres Æres Vegne bekendte de ikke at vide med dennem."

Måske var det Marines dans med mestermanden, der var grund til, at Baltzer Bartskeerer måtte fortrække fra Helsingør.

Simon Paulli

3952

der var professor theol. i Rostock, er født 1534 og han døde 1591.

Hinrich Smidt

3956

bager og overmand i Rostock, er født ca. 1540.

Han var gift med

Dorothea Wulff

3957

Rudolp Müller

3958

var købmand i Rostock.

Han var gift med

Tilse Dania

3959

Han var gift med

Da Margrethe Baltzersdatter i 1578 kom i huset hos sin mormoder, var morfaderen død, og mormoderen gift med JESPER SKRÆDDER. Mormoderen Anne døde i 1586 og d. 22. juni samme år blev der foretaget skifte efter hende.

Arvingerne var på den ene side Annes mand Jesper Skrædder, på den anden side hendes søn rådmand Oluf Pedersen og hendes datterdatter Margrethe Baltzersdatter; sidstnævntes værge var rådmand Gudmand Nielsen.

Jesper Skrædder og Oluf Pedersen enedes om, at Jesper skulle indkræve "al tilstaaende Gæld, som beløb sig til LXIIII (64) Daler og endnu mere Gæld, hvilken Jesper nu paa denne Tid ikke kunde komme i Hu", samt skulle betale al bortskyldig gæld, der "beløb sig til LXIIII (63) Daler, - og skal Oluf Pedersen intet videre have dermed at gøre, men dermed alting at være klar."

Alt indehavende gods, som fandtes i boet, deltes i tvende parter, af hvilke Jesper Skrædder fik den ene; den anden halvdel deltes mellem Oluf Pedersen og Margrethe Baltzersdatter, der fik henholdsvis 2 og 1 tredjedel af den.

Det var ikke store mængder gods, Oluf og Margrethe arvede: 1 sølvkande, nogle sølvringe, 2 sølvskeer (af klippingesølv); af tin: fade, tallerkener, kander, potter, kovsken og andet nyt og gammelt; af kobber: 2 gamle gryder og 1 brændevinspande med hjelm; af messing: 3 lysestager, 2 bordkranse, 1 lyseplade og 1 gammelt Bækken. 1 ildtang og 1 trækse, 1 par halvslidte hørgarnslagner, 3 par blågarnslagner og 1 hørgarnsdug. 2 gamle agedyner og 3 hynder; 3 gamle sengedyner, 2 gamle hoveddyner og 3 gamle sengeklæder; af træværk: 2 fyrreskiver, 1 fyrreskab, 1 foldestol og 1 håndkværn. "Margrethe annammede straks til sig sin Mormoders Gangklæder", nemlig 1 sort, engelsk kåbe, 1 brun saiens underkjortel og 1 brunt, engelsk skørt med lammeskind.

Der var dog lidt, der ikke blev delt mellem arvingerne; "Oluf Pedersen godvillig samtykte Jesper at maa beholde den opredte Seng i Stuen med alle sine Klæder og Tilbehør, som den nu forefindes."

Skiftet var således tilsyneladende endt i venlighed. Senere gør Jesper forskellige krav gældende over for Oluf Pedersen, bl.a. kræver han betaling for de 8 år, "han havde holdt Olufs Søsterdatter Margrethe Baltzersdatter til Underholdning, Mad og Øl, siden hendes Moder døde," og " paa det at Oluf Pedersen engang kunde blive Jesper med Klammer og Trætte undslagen, tilbød han endnu at ville betale Pigens Kost, og da omsider er med begge Parters Samtykke saa bevilget, at Oluf Pedersen paa sin Søsterdatters Vegne skal give og betale Jesper Skrædder for de VIII Aars Kost, hvert Aar VIII Daler, er LXIIII Daler." Disse 64 daler fordeltes på samme måde som den øvrige arv, således at Jesper fik 32 daler, Oluf 21 og Margrethe 11 daler.

Et andet stridsemne mellem Jesper Skrædder og Oluf Pedersen var 7 forgyldte spænder, som Oluf havde hos sig, men som Jesper påstod at have part i; "Oluf Pedersen beskedeligen berettede den- nem at være betalt for lang Tid siden, og Jesper havde derfor bekommet "Damstøl" (dansk øl) og andet mere, det dog Jesper benægtede. Da, paa det at Oluf kunde blive hannem og hermed kvit og med videre Mundspilde undslagen", fremlagde Oluf d. 28. august 1587 de 7 spænder på skiftet; de vurderedes til 17 ort. "Oluf beholdt Spænderne med Jespers Samtykke og betalte Jesper derfor 8½ Ort."

Endnu manglede der imidlertid at tages bestemmelse om "den Gaard, som Jesper ibor paa Hospitals Grund, og udi hvilken Halvparten var tilfaldet Oluf Pedersen og Margrethe Baltzersdatter." Den 18. oktober 1587 forhandlede herom, "og blev endeligen saa forligt og bevilget, at Jesper Skrædder maa beholde Olufs og Margrethes Andel udi Gaarden og skal herfor betale dem 90 Daler samt for Husleje 10 Daler, hvilke 100 Daler han til trende St. Michelsdage 1588,89 og 90 skal betale. Og hermed er nu altingest om Gaarden dennem imellem klart og forligt udi alle Maade."

Johannes Paulli

7904

der døde i 1578, var købmand og borgmester i Schwerin.

E F T E R K O M M E R E
after
Rasmus Christian Rasmussen
og
Therese Lovise Adelaide Graff

I.

JOHANNE FREDERIKKE CAROLINE RASMUSSEN blev født d. 11. maj 1869 i Grenå, og hun døde d. 13. oktober 1874 samme sted og blev begravet d. 28. oktober.

Hun blev døbt d. 30. maj 1869, faddere var: farver Graffs enke i Grenå, kobbersmed Graff og hustru fra Ebeltoft, snedker J. Jørgensen og farver H. Graff, begge af Grenå.

II.

RASMUS PEDER EDVARD RASMUSSEN blev født d. 16. december 1870 i Grenå, og han døde d. 16. september 1939 i Gentofte.

Han blev døbt d. 5. marts 1871, madame Frederikke Graff i Grenå holdt ham over dåben, jomfru Cathrine Sørensen af Christiansminde stod hos, faddere var: farver H. Graff, smed Lindgreen og værtshusholder Petersen, alle af Grenå.

Rasmus Peder Edvard Rasmussen blev gift d. 28. oktober 1898 i Randers med

ANE BIRGITTE CHRISTINE ANTHONSEN, der blev født d. 11. juli 1878 i Allingåbro, Vejlby Sogn.

Hun blev døbt d. 29. september 1878, moderen bar, pigen Karen Marie Andersen af Randers gik hos, faddere var: snedker Karl Nielsen af Skjørring, skrædder Karl Antonsen af Ø. Tørslev og tømrer Mogensen af Allingåbro.

Om Rasmus Peder Edvard Rasmussen skriver sønnen Axel Rasmussen følgende:

"Min far, Rasmus Peder Edvard Rasmussen, var efter bestået præliminæreksamen elev i postvæsenet i Skjern, men brød af og kom traditionen tro i lære hos farfar 1888 og fik svendebrev som urmager i 1893.

Som svend fik far arbejde i Århus en kort tid (Herman Jacobsen), men flyttede til Randers i udstillingsåret 1893, hvor han fik beskæftigelse hos H. Ussing, senere hos Madsen i Kirkegade.

I Randers blev far forlovet d. 1. januar 1896 med Ane Birgitte Christine Anthonsen, hvis far Johan Otto Anthonsen, var skræddermester der. 1897 fik far stilling som repræsentant hos firmaet Chr. Filtenborg, Århus. Der blev far til oktober 1902 for at etablere sig i Skørping (forretningen flyttedes tre gange - det var nemmere at få lokale på den tid). I årene i Skørping deltog far i byens officielle liv og var med til at stifte håndværkerforeningen og dennes sangkor.

Med tiden voksede familien. To født i Århus 1899-1902. Jeg 25. november 1903. Derefter en pige 1906, en pige 1907, så levevilkårene blev for små. Forretningen kunne ikke give tilstrækkeligt til alles udkomme, og forretningen blev opgivet. Far kom derefter som svend til København og arbejdede 5 år hos H.P. Marius Bork, Vesterbrogade.

År 1912 oprettede far sit eget specialværksted for inddrejning af aksler, cylindre, drev m.m., først i privatbolig, Mariendalsvej 37, 3., Frederiksberg. Der var syv børn, så der skulle arbejdes hårdt. Specialarbejdet var baseret på hjælp for andre urmagere; da disse havde deres forretninger i den indre by flyttedes d. 30. september 1912 til Løngangsstræde 37 B.

Her oplevede vi første verdenskrig med rationering og afsavn. Der var meget at bestille, og arbejdsdagen var lang - til 10-11 aften. 1. november tiltrådte far stilling som værkfører hos firmaet Alvild Dahl, Nygade 6, og var der til 1. november 1927. Efter et halvt års hviletid startedes firmaet Edv. Rasmussen & Søn, H.C. Ørstedsvej 8. Her virkede far de sidste år. Han døde 16. september 1939 og begravedes d. 22. september på Mariebjerg Kirkegård."

II.A.

RAGNHILD RASMUSSEN er født d. 6. november 1899 i Århus.

Hun blev gift d. 21. oktober 1921 i den Katholsk-Apostolisk Kirke, Gyldenløvsgade 20, København, med

NIELS FRANS JENSENIUS DANBORG, der er født d. 30. januar 1894 som søn af murer Niels Martin Hansen og hustru Julie Franciska

Anna Marie Hansen, København.

Han fik d. 8. august 1914 navneændring fra Hansen til Danborg. Ragnhild Rasmussen gik i skole på Duevejsskolen på Frederiksberg samt skolen på Vestervoldgade. Efter skolegangen var hun beskæftiget ved husgerning fra 1914-1918, hun lærte derefter syning og virkede som syerske til sit giftermål.

Niels Frans Jensenius Danborg blev efter skolegang i Charlottesgades Skole udlært som modelsnedker fra 1908-1913. Han gik derefter på valsen, først nogle måneder i Jylland, senere i Tyskland, og kom hjem d. 1. marts 1914, han fik derefter arbejde som modelsnedkersvend i København. Fra november 1916 til september 1918 aftjente han sin værnepligt ved ingeniørtropperne i København. I september 1918 etablerede han selvstændig modelsnedkerforretning i København, men har i perioder arbejdet som bygningssnedker. I sommeren 1938 påbegyndtes fabrikation af påhængsvogne til cykler til transport af børnene. Dette blev en forløber for en fabrikation af legetøjsbiler, som børn selv kan køre i. Fabrikationen af bilerne, der i begyndelsen blev lavet af træ, foregik de første år i en garage på Molbechsvej, derefter flyttedes til Magnoliavej og i 1949 flyttedes til Saantesvej i Gentofte, bilerne blev nu lavet i metal. I 1959 købte Niels Frans Jensenius Danborg det nedlagte afholdshotel i Gadstrup og indrettede fabrik her, denne drev han til d. 15. februar 1967, da den blev overtaget af sønnen Emanuel Danborg.

II.A.1.

JØRGEN DANBORG er født d. 10. januar 1922 i København.

Han blev gift d. 20. maj 1945 i Himmelev Kirke med OLGA ESTER ARVED JENSEN, der er født d. 23. juni 1926 i Gedser som datter af portør og fyrbøder Knud Arved Jensen og hustru Ane Marie Andersen, Roskilde.

Bosat: Knud den Stores Vej 86, Roskilde.

Jørgen Danborg gik i skole i Hvidovre og Valby. Fra 1. august 1937 til 1. maj 1941 blev han udlært som grovsmed på Teglhølmens ved B&W. Efter læretiden arbejdede han som svend samme sted til efteråret 1943, han var derefter $\frac{1}{2}$ år ved DSBs vognopsyn, hvorefter han arbejdede som smedesvend i Søborg til marts 1944.

Han aftjente sin værnepligt ved CBU i Roskilde og hjemsendtes april 1945. Herefter fik han ansættelse som grovsmed ved C.F. Christiansens Maskinfabrik i Roskilde og var her til 1960. Fra 1960 til 1963 arbejdede han på faderens legetøjsfabrik i Gadstrup, han blev derefter igen ansat ved C.F. Christiansens Maskinfabrik. Arbejdet på maskinfabriken er med årene gået fra grovsmede- til maskinarbejde. Familien flyttede d. 1. november 1949 ind i et nybygget hus i Roskilde, og Jørgen Danborg har selv lavet en stor del af arbejdet som fritidsarbejde.

Olga Ester Arved Jensen gik i skole i Humlum og Himmelev. Efter skolegangen var hun beskæftiget ved husgerning, først 1 år hos pastor Kroon, Himmelev, og derefter 3 år hos vognmand Møller, Roskilde.

II.A.1.a.

JAN ARVED DANBORG er født d. 18. maj 1947 i Himmelev.

Bosat: Frederiksborgvej 210, Himmelev.

Jan Arved Danborg gik i skole i Roskilde, han arbejdede derefter på Svend Møllers Emballagefabrik til 1. juli 1967, han har siden været ansat ved elementbyggerifirmaet Larsen og Nielsen, Glostrup.

II.A.1.b.

ULLA ARVED DANBORG er født d. 15. oktober 1949 i Roskilde. Hun gik i skole i Roskilde og afsluttede skolegangen med real-eksamen. Hun blev 1. august 1967 elev ved postvæsnet i Roskilde.

II.A.1.c.

LONE ARVED DANBORG er født d. 11. marts 1953 i Roskilde. Hun er skoleelev.

II.A.2.

VIGGO DANBORG er født d. 28. maj 1923 i København. Han blev gift d. 11. april 1953 i Gentofte med ELISABETH JANINA MOKRZYCKI, der er født d. 10. februar 1933 i Tillitse som datter af landarbejder Pawel Mokrzycki og hustru Helene Andrzejewski, Tillitse. Bosat: Brudelysvej 15 A, Bagsværd. Viggo Danborg gik i skole i Valby. 1939-1944 var han beskæftiget ved landbruget dels på Fyn og dels på Sjælland. Vinteren 1944-1945 var han elev på Lyngby Landbrugsskole. Han aftjente sin værnepligt ved infanteriet, først i Høvelte og derefter ved den dansk - tyske grænse ved Rinkenæs, han blev hjemsendt 1946 og rejste derefter til Schweiz, hvor han var ved landbruget 1 år. Fra 1. august 1947 til april 1955 arbejdede han på faderens legetøjsfabrik. Herefter virkede han som gartnermedhjælper 1 år, fra februar 1956 til februar 1958 arbejdede han som nattevægter, om dagen var han beskæftiget med at bygge et fabrikskompleks på Brudelysvej 15, senere byggede han det hus, familien flyttede ind i maj 1966, hele byggeriet er lavet som fritidsarbejde, og han har selv udført det meste af arbejdet. I dag står 3 bygninger hver på 500 kvadratmeter, heraf er de 2 udlejet til fabrik og kontor. Viggo Danborg har siden 1958 været beskæftiget som driftsleder, først ved et stenindustrifirma, siden for egen byggevirksomhed. Fra 1. oktober 1966 desuden kirketjener ved Bagsværd Kirke. Elisabeth Janina Mokrzycki gik i Tillitse Skole, hun var sommeren 1949 elev på Vojens Efterskole. Hun blev uddannet ved husgerning og havde forskellige pladser, bl.a. hos lærerinden ved Tillitse Skole, på gården Elmelund samt i København, ligesom hun i 4 måneder var på et pensionat i Norge.

II.A.2.a.

ANNA-BIRTHE DANBORG er født d. 5. september 1953 i Gentofte.

II.A.2.b.

JOHANNES DANBORG er født d. 24. august 1954 i Søborg.

II.A.2.c.

MARGRETHE DANBORG er født d. 6. juni 1956 i Søborg.

II.A.2.d.

VIBEKE DANBORG er født d. 28. oktober 1957 i Søborg.

II.A.2.e.

HELENE DANBORG er født d. 15. januar 1959 i Søborg.

II.A.2.f.

ANDERS DANBORG er født d. 13. juni 1960 i Søborg.

II.A.2.g.

HENRIK DANBORG er født d. 5. marts 1962 i Søborg.

II.A.2.h.

KRISTIAN DANBORG er født d. 12. oktober 1963 i Søborg.

II.A.2.j.

POUL DANBORG er født d. 10. december 1966 i Søborg.

II.A.3.

DAVID DANBORG er født d. 26. oktober 1924 i København. Han blev gift d. 6. september 1947 i Tibro med BARBRO MARGARETE JOHANSSON, der er født d. 22. august 1922 i Stenstorp, Sverige, som datter af møbelsnedker Oscar Johansson og hustru Agnes, Tibro, Sverige. Bosat: Timmermansstigen 52, Rönninge, Sverige. David Danborg afsluttede skolegangen med realeksamen 1940. Han udvandrede til Sverige 1946. 1947-1955 arbejdede han i en forretning for el-artikler, derefter virkede han som repræsentant i el-branchen til 1958. Fra 1959 var han repræsentant i bil-branchen og efteråret 1961 blev han salgschef hos Philipsons.

II.A.3.a.

CHRISTER DANBORG er født d. 27. januar 1957 i Stockholm.

II.A.3.b.

STEFAN DANBORG er født d. 24. maj 1958 i Stockholm.

II.A.3.c.

PER DANBORG er født d. 28. september 1960 i Stockholm.

II.A.4.

FLEMMING DANBORG er født d. 26. december 1927 i København. Han blev gift d. 15. september 1956 i Flintholm Kirke med HELGA IRGENS MØLLER, der er født d. 4. januar 1931 i Hammel som datter af boghandler Poul Christian Irgens Møller og hustru Johanne Louise Ziebe, København. Bosat: Hovedgaden 1, Gadstrup. Flemming Danborg gik i skole i Valby, Enghaveplads Skole og Enghavevejs Skole. Efter skolegangen var han bud $\frac{1}{2}$ år og blev derefter fra 1942-1947 udlært som møbelsnedker hos møbelsnedkermester Marius Roug, København. Han fik for svendestykke, der bestod af et skrivebord, tildelt broncemedalje. Han har hovedsagelig været beskæftiget på legetøjsfabriken i Gadstrup.

Helga Irgens Møller gik i skole på Lindevangsskolen, Frederiksberg. Hun var derefter beskæftiget ved husgerning i Fredericia samt København og omegn. 3 somre arbejdede hun som stuepige på Bagsværd Hvilehjem. I 1948 var hun elev på Hjemmets Skole i Hellerup. Hun blev uddannet barneplejerske på Københavns kommunale Vuggestue og virkede derefter som barneplejerske ved privat pleje og i Frederiksbergs Kommunes børne- og fritidshjem 2½ år indtil sit giftermål.

II.A.4.a.

VILLY DANBORG er født d. 7. september 1957 i Lyngby.

II.A.4.b.

FREDE DANBORG er født d. 10. februar 1959 på Frederiksberg.

II.A.4.c.

ELSEBETH DANBORG er født d. 2. juli 1964 i Roskilde.

II.A.4.d.

BENTE DANBORG er født d. 24. maj 1966 i Roskilde.

II.A.5.

MOGENS DANBORG er født d. 2. februar 1930 i Hvidovre. Han blev gift d. 3. maj 1952 i den Katholsk-Apostolske Kirke med RITA LINDAHL, der er født d. 13. december 1932 i København som datter af bogtrykker Poul Østergaard Holm og hustru Iris Lindahl, København.

Bosat: "Bistrup Tømmer", Bistrupvej 166, Birkerød.

Mogens Danborg gik i Rughavevej Skole. Efter skolegangen var han beskæftiget ved landbruget 1944-1947, var kontorelev 1947-1950 og tog samtidig præliminæreksamen på aftenkursus. Han aftjente sin værnepligt ved flyvevåbnet på Refshaleøen 1951. Fra 1. januar 1952 til 31. december 1965 virkede han som revisorassistent og læste samtidig til HD i regnskabsvæsen, han bestod 1963 eksamen som civiløkonom og fortsatte studierne til statsautoriseret revisor, dette studium ventes afsluttet i 1968. I 1954 købte han et gammelt hus med en del jord i Hjortekær, det gamle hus restaureredes og solgtes derefter, samtidig blev jorden udstykket i yderligere 2 grunde, hvoraf den ene blev solgt, på den anden byggede Mogens Danborg selv en villa i sin fritid. Denne solgtes 1966 og samtidig købtes Bistrup Tømmerhandel med tilliggende ejendomme i Birkerød. Den 1. oktober 1966 blev firmaet omdannet til "Bistrup Tømmerhandel A/S", dette firma udvidedes 1967 med "Dansk Systembyggeri", som specielt fremstiller og opfører huse af standard-byggeelementer.

Rita Lindahl gik i skole i Sundby samt Vestre Skole på Amager. Hun var derefter en kort tid beskæftiget ved husgerning, hvorefter hun var hos en bogbinder som bogbinderjomfru. I foråret 1949 kom hun i lære hos Schous Sæbehus og blev efter 3 års læretid ekspedient i samme forretning indtil giftermålet.

II.A.5.a.

LENA DANBORG er født d. 15. februar 1953 i København.

II.A.5.b.

THOMAS DANBORG er født d. 16. marts 1954 i København.

II.A.5.c.

MICHAEL DANBORG er født d. 23. november 1955 i Lyngby.

II.A.5.d.

ANNE DANBORG er født d. 26. april 1957 i Lyngby.

II.A.5.e.

SIMON DANBORG er født d. 12. marts 1962 i Lyngby.

II.A.6.

EMANUEL DANBORG er født d. 18. maj 1931 i Hvidovre.
Han blev gift d. 1. december 1956 i den Katholsk-Apostolisk Kirke i København med

ALICE FINK-JENSEN, der er født d. 15. november 1934 i København som datter af ingeniør Rasmus Johannes Fink-Jensen og hustru Eva Karen Sofie Andersen, København.

Bosat: Mågevej 15, Hørsholm.

Emanuel Danborg gik i skole i Valby, blev i tiden fra 1. juli 1947 til 1. juli 1951 udlært som værktøjsmager hos firmaet To-R Radio. Han arbejdede derefter som værktøjsmager til 1. april 1954 og tog samtidig præliminæreksamen. Den 1. april 1957 fik han eksamen som ingeniør fra Københavns Teknikum, hvorefter han fik ansættelse på Danfoss, Nordborg, til 15. september 1959. Han virkede derefter som chefingeniør hos firmaet Teknova, Nivå, til 31. maj 1967, hvorefter han etablerede egen mekanisk industrivirksomhed under navnet Danson.

Alice Fink-Jensen tog mellemskoleeksamen fra Rådmandsgades Skole og realeksamen fra Bispebjerg Skole, hun blev uddannet bankassistent i Handelsbanken Københavns Amagertorv afdeling og var her 5 år.

II.A.6.a.

IRENÉ DANBORG er født d. 20. januar 1958 i Sønderborg.

II.A.6,b.

PETER DANBORG er født d. 2. maj 1961 i Hørsholm.

II.A.7.

SOLVEIG DANBORG er født d. 2. april 1933 i Hvidovre.
Hun blev gift d. 22. oktober 1955 i den Katholsk-Apostolisk Kirke i København med

KJELD CHRISTEN WINTHER, der er født d. 15. januar 1932 på Frederiksberg som søn af civilingeniør Edwin Friedleif Rahr Winther og hustru Sofie Moss, Hellerup.

Bosat: Skovvej 20, Stilling.

Solveig Danborg tog realeksamen fra Rughavevejens Skole 1951, uddannedes 1952-1954 som kontorassistent hos Berrum og Jørck, hun fik derefter ansættelse hos Frederik Rasmussen, Odense, N.S.U. importør 1954-1956 og 1956-1957 hos A/S Odense Kamgarnsspinderi.

1958-1959 var hun ansat hos firmaet Birch og Krogboe, København, og fra 1959-1961 på den radiotekniske udstyrsfabrik Amplidan, København. Hun tog eksamen som korrespondent i engelsk 1954 og i tysk 1956.

Kjeld Christen Winther tog realeksamen fra Gentofte Statsskole 1948, udlærtes 1948-1952 som maskinarbejder hos B & W, Christianshavn. Han aftjente sin værnepligt ved luftværnsartilleriet i København 1952-1954. Studerede på teknikum i København og Odense og dimitterede 1958, han blev derefter ansat som ingeniør hos firmaet G. Schou & Co.'s Maskinfabrik, Bagværd til 1961, Storm-Vulcan, Dallas Maskinfabrik til 1964 og Seest Maskinfabrik, Århus til 1966. Den 1. marts 1967 etablerede han egen rådgivningsingeniørvirksomhed i Stilling.

II.A.7.a.

STEEN AAGE WINTHER er født d. 9. februar 1958 på Frederiksberg.

II.A.7.b.

CHARLOTTE WINTHER er født d. 26. oktober 1960 i København.

II.A.7.c.

HENRIK EDWIN WINTHER er født d. 14. juli 1962 i Bedford, Texas.

II.A.8.

ALLAN DANBORG er født d. 16. november 1934 i København. Han blev gift d. 2. maj 1959 i Vesterbro Kirke med GRETHE THESTRUP.
Bosat: Bøgen 14, Svogerslev.
Allan Danborg er herreekviperingshandler.

II.A.8.a.

LASSE DANBORG er født d. 6. oktober 1959 i København.

II.A.8.b.

UFFE DANBORG er født d. 1. februar 1962 i København.

II.A.9.

SALOMON DANBORG er født d. 28. oktober 1936 i København. Han blev gift d. 6. september 1958 i Stege Kirke med LIZZIE MARIE WEBER, der er født d. 19. november 1938 i Vallensved som datter af forsikringsagent Johannes Weber og hustru Iris Andersen, Stege.
Bosat: Holger Danskes Vej 27 b, København F.
Salomon Danborg gik i Valby Skole, uddannet som elektriker 1952-1956. Han arbejdede derefter som svend forskellige steder til 1967, da han etablerede egen forretning som installatør.
Lizzie Marie Weber gik i Vallensved Skole og virkede derefter som ekspeditrice forskellige steder i Næstved og København.

II.A.9.a.

CARSTEN DANIEL DANBORG er født d. 19. februar 1959 i København.

II.A.10.

KIRSTEN DANBORG er født d. 30. marts 1938 i København.
Hun blev gift d. 24. maj 1959 i den Katholsk-Apostolisk Kirke i København med
BERT ARVID WILLY JÖNSSON, der er født d. 5. april 1935 på Frederiksberg som søn af gartner Johan Albin Jönsson og hustru Astrid Olivia Svensson.
Bosat: "Trehuse", Lønholt pr. Fredensborg.
Kirsten Danborg gik i Rughavevejens Skole, hun var efter skolegangen 1 år i huset, blev derefter kontoruddannet hos firmaet Difa 1952-1956 og har siden været beskæftiget som bogholder, bl.a. ved firmaet Cahoma i 4 år.
Bert Arvid Willy Jönsson gik i skole på Korsvejens Skole og tog præliminæreksamen 1959. Derefter sejlede han i 2½ år, hvorefter han fik ansættelse som ekspedient i en musikhandel, samtidig virkede han som musiker. Han fik derefter ansættelse som repræsentant for firmaet Olivetti og senere salgschef for samme firma til 1964, var derefter salgschef for firmaet Odner til 1965, da han 15. marts 1965 startede egen forretning med salg af kontormaskiner og kontorinventar detail og en gros. I 1962 købte han ejendommen "Trehuse", en del af udbygningerne er lavet om til udstillingslokale. Samme år begyndte han opdræt af sportsheste, og han har i dag en bestand på 9 dyr.

II.A.11.

LILIAN DANBORG er født d. 30. marts 1938 i København.
Hun blev gift d. 16. april 1966 i København med
JEFFREY CLIVE MALIM, der er født d. 5. januar 1941 i Torquay, England, som søn af advokat Jeffrey Jocelyn Malin og hustru Dorothy Studholme.
Bosat: 33 St. Leonard's Road, Exeter, Devon, England.
Lilian Danborg gik i skole i Valby, var derefter i huset 1 år og tog om aftenen undervisning i maskinskrivning og engelsk. Hun var derefter i lære i en kjoleforretning i København i 3 år og læste samtidig til korrespondent på aftenkursus. 1963 rejste hun til Paris som au pair og studerede fransk på l'Alliance Francaise. Hun var sekretær i England 1 år. Efter giftermålet arbejdede hun på universitetsbiblioteket i Exeter, indtil hun 1967 etablerede egen forretning med skandinavisk håndværk.
Jeffrey Clive Malim gik på Winchester Lodge Reparatory School fra sit 7. til 13. år. Han tog Common Entrance Exam. og kom derefter til King's School, Bruton, Somerset. Han tog Ordinary General Certificate of Education ved sit 16. år og Advanced General ved sit 18. år. I 1959 begyndte han at studere arkitektur på Royal West of England Academy School of Architecture. Han tog Intermediate exam. of Royal Institute of British Architect i 1963. Han er præsident for Students Union. 1964 Bachelor of Architecture. Diplom i Architecture. 1964-1966 arbejdede han med undersøgelser i London. Han tog job i Exeter som senior architect af Devon County Council.

II.A.12.

EDVARD DANBORG er født d. 8. september 1939 i København.
Han blev gift d. 10. november 1962 i København med
MARGIT AGNES ØLAND, der er født d. 30. oktober 1941 på Frederiksberg som datter af værktøjsmager Knud Erik Øland og hustru Erna Meta Jacobsen, København.

Bosat: Sibbernsvej 8, Valby.

Edvard Danborg gik i skole i Valby. Han udlærtes som værktøjsmager fra 1. oktober 1954 til 30. september 1958 hos firmaet Tekno, arbejdede som svend samme sted til 1. februar 1959. Han aftjente sin værnepligt ved F.K.F. i Ålborg fra 2. februar 1959 til 31. maj 1960. Han var derefter beskæftiget som værktøjsmager forskellige steder i København, fra 20. november 1961 til 1. oktober 1962 i Schweiz, derefter igen i København til 31. juli 1966, da han fik ansættelse som tekniker ved I.B.M. Margit Agnes Øland gik i skole på la Cours Vejens Skole samt Nylandsvejens Skole. Hun blev i tiden fra 1. oktober 1958 til 31. oktober 1960 uddannet som kontorassistent hos Nordre Birks Politi, fik derefter ansættelse hos automobilfirmaet Svend Pedersen, København, fra januar til september 1962 var hun ansat på et kontor i Schweiz.

II.A.12.a.

PREBEN ARNT DANBORG er født d. 14. maj 1963 i København.

II.A.12.b.

STEFFEN STIG DANBORG er født d. 19. marts 1966 i København.

II.B.

CARL ALBERT RASMUSSEN er født d. 4. januar 1902 i Århus. Han blev gift d. 11. november 1927 den Katholsk-Apostolsk Kirke i København med

AGNES MATHILDE JENSEN, der er født d. 25. juli 1905 i København som datter af jord og betonarbejder Peder Vilhelm Jensen og hustru Anna Kirstine Pedersen, København.

Bosat: Artillerivej 68, Amager.

Carl Albert Rasmussen har gået på Duevejens og Vester Voldgades Skoler, han kom i foråret 1916 i lære som tapetserer og møbelpolstrer og blev udlært i oktober 1920. 1924-1954 var han beskæftiget hos møbelhandler og tapetserermester H. Olesen, København, siden ved firmaet Georg Kofoed, Store Kongensgade 27, København K.

Agnes Mathilde Jensen gik i skole på Sjællandsgades Skole, hun var derefter beskæftiget ved husgerning dels ved private og dels på hospital. Efter giftermålet har hun i flere år gået ud som kogerske.

II.B.1.

DAN KNUD RASMUSSEN er født d. 26. marts 1929 i København.

Han blev gift d. 24. maj 1962 i København med

WALTRAUD ARNOLDS, der er født d. 29. januar 1936 i Essen som datter af handelsmand Heinz Arnolds og hustru Hertha Krolik.

Bosat: Tårnvej 159, Rødovre.

Dan Knud Rasmussen gik i skole på Amagerbro Skole, udlærtes som værktøjsmager fra 1944-1948 på hærens våbenarsenal. Han aftjente sin værnepligt ved infanteriet i Høvelte fra november 1949 til august 1950, blev genindkaldt 1951 og udnævntes til korporal. Han begyndte i 1937 at synge i Københavns Drengekor og lærte samtidig at spille violin. Fra 1949 til 1965 virkede han som musiker og spillede hovedsagelig i udlandet bl.a. Tyskland, Schweiz, Grækenland, Tyrkiet, Marokko, Libyen, England, Finland, Sverige og Norge. Siden april 1965 har han haft ansættelse som

værkfører hos P. Christensen, Ballerup.
Waltraud Arnolds kom efter skolegangen i lære som tandtekniker.
1956-1962 virkede hun som mannequin i Tyskland.

II.B.1.a.

KIM THOR ERIK DAN RASMUSSEN er født d. 23. november 1962 i Essen.

II.B.1.b.

ODETTE GIT RASMUSSEN er født d. 10. august 1964 i Bad Hamburg.

II.B.2.

KELL EBBE RASMUSSEN er født d. 20. juli 1937 i København.
Han blev gift d. 10. december 1960 i København med
GRETHE LUDVIGSEN, der er født d. 16. juli 1939 i København som
datter af overmontør Jørgen Schou Ludvigsen og hustru Erna
Cristella Sørensen, København.

Bosat: Gunløsgade 6, København S.

Kell Ebbe Rasmussen gik i skole på Amagerbro Skole, var derefter
bydreng hos firmaet A.C. Bang, København. Han udlærtes som ty-
pograf hos firmaet H. Chr. H. Lützhøft Bogtrykkeri fra 15. no-
vember 1953 til 15. maj 1958 og fortsatte som svend til juli
1958. Han aftjente sin værnepligt ved garderhusarerne i Næstved
fra juli 1958 til oktober 1959, kom herefter tilbage til H.Chr.
H. Lützhøft og var her til 1. april 1960. Han arbejdede derefter
på forskellige bogtrykkerier i København og har fra marts 1965
været ansat ved W.J. Christensens Bogtryk.

Grethe Ludvigsen gik i skole på Amagerbro Skole, hun blev ud-
dannet som ekspeditrice i Magasin, hun fortsatte efter læretiden
i bogholderiet samme sted og var der til 1964.

II.B.2.a.

KIT RASMUSSEN er født d. 2. marts 1963 i København.

II.B.2.b.

ALLAN DAN RASMUSSEN er født d. 2. august 1966 i København.

II.C.

AKSEL RASMUSSEN er født d. 25. november 1903 i Skørping.

Bosat: Blegdamsvej 74, lejlighed 33, København Ø.

Aksel Rasmussen gik i Vester Voldgade Skole, han blev derefter
udlært som urmager, dels ved faderen og dels hos kgl. hofurmager
Albidahl, København, hvor han lavede svendestykke. Han arbejdede
derefter som svend forskellige steder, bl.a. i Rom og Innsbrück.
Han kom hjem 1927 og startede sammen med faderen et urmagerværk-
sted samt forretning på H.C. Ørsteds Vej 1928, denne drev de til
1939. Efter faderens død flyttede han forretningen til Gl. Konge-
vej og drev den til omkring 1952.

II.D.

ELLEN ADELAIDI RASMUSSEN er født d. 7. januar 1906 i Skørping. Hun blev gift d. 14. juni 1930 i Montreal med CARL VILHELM BRANDENBORG, der er født d. 5. april 1903 i Årslev som søn af lærer Hans Brandenburg og hustru Martine Rasmussen, Årslev.

Bosat: Voldbækvej 11, Brabrand.

Ellen Adelaidi Rasmussen gik i skole på Vester Voldgade Skole i København. Hun havde derefter plads i huset forskellige steder i København, bl.a. hos grosserer Filtenborg, hos doktor Siim og hos dokter Møller, hvor hun var i 4 år. 1929 rejste hun til Canada, hvor hun fortsatte med det huslige arbejde, først hos en jødisk familie, senere hos generalkonsulen i Montreal og sidst hos en vekselerer samme sted.

Carl Vilhelm Brandenburg gik i skole i Årslev og Brabrand, fra 1. maj 1917 til 1. maj 1922 udlærtes han som maskinarbejder hos firmaet Frichs A/S, Åbyhøj. Den 1. august 1922 blev han maskinist fra maskinistskolen i Århus, tog derefter håndværkerprøve på Teknologisk Institut i København. Han aftjente sin værnepligt fra 24. april 1923 til november 1923 ved marinen, først på Orlogsværftet og senere på torpedobåden Havkatten. Han fik herefter hyre på et dampskib og sejlede i udenrigsfart 1½ år, hvorefter han fik ansættelse som 3. maskinmester på en større båd, Brosund, og sejlede med den i 2 år til april 1927. I juni 1927 immigrerede han til Canada, hvor han først fik arbejde på en farm, derefter var han arbejdsmand ved dæmningsarbejde, fik igen arbejde på en farm til 1. april 1928, da han fik ansættelse ved et olieraffinaderi, her var han til 1934, kun afbrudt af ½ år med forskellige små job. I 1934 kom han til et nyt raffinaderi, hvor han også arbejdede som maskinmester. Den 4. juni 1936 kom han tilbage til Danmark og fik arbejde på Dansk Pressefabrik, Valby, en kort tid, senere på Nordisk Maskinfabrik, Søborg. Fra 1. april 1937 fik han ansættelse som maskinarbejder på oliemøllen, Århus, og var her til august 1940. Herefter havde han arbejde på Århus Maskinfabrik, hos firmaet Frichs A/S samt på Århus Flydedok til 1948. Siden 1. juni 1948 har han været ansat som reparatør og maskinarbejder hos FDB, Viby J.

II.D.1.

HANS EDVARD BRANDENBORG er født d. 24. marts 1931 i Montreal. Han blev gift d. 21. april 1956 med FRANCIS BUDD, der er født d. 21. januar 1925. Bosat: 808 Mulvey Avenue, Winnipeg 9, Canada.

II.D.1.a.

TIMOTHY EJNAR BRANDENBORG er født d. 10. maj 1957.

II.D.1.b.

SHEILA EDITH ELLEN BRANDENBORG er født d. 11. september 1959.

II.D.2.

BIRGIT SONJA BRANDENBORG er født d. 23. maj 1935 i Montreal. Hun blev gift d. 28. juni 1958 i Brabrand Kirke med HAKON BANK-RASMUSSEN, der er født d. 25. april 1930 i Over Jerstal som søn af mejeribestyrer Thomas Rasmussen og hustru Laura

Johanne Bank, Branderup.

Bosat: Viborgvej 117, Århus V.

Birgit Sonja Brandenburg afsluttede skolegangen med realeksamen fra Brabrand Kommuneskole. Hun var herefter beskæftiget ved husarbejde i København og på Fyn til 1. november 1953, da hun blev plejerske på Stefanshjemmet og var her til 1. maj 1954. Sommeren 1954 var hun elev på Testrup Sygeplejehøjskole og begyndte fra 1. oktober 1954 uddannelsen som sygeplejerske på Århus Amtssygehus, hun afsluttede uddannelsen med suppleringskursus på Middelfart Statshospital. Fra 1. november 1962 har hun haft ansættelse som assistent på amtssygehuset i Århus.

Hakon Bank Rasmussen gik i skole i Branderup J. Folkeskole og Toftlund Realskole. I tiden fra 1. maj 1946 til 1. maj 1950 blev han uddannet som mejerist på Branderup, Rødekro og Skelde Mejerier. Han aftjente sin værnepligt ved marinen først i Arresødallejren, senere på Avnø Flyvestation. Efter soldatertiden arbejdede han som mejerist i Schweiz i 3 måneder, han kom derefter til Branderup Mejeri, og 1952-1953 var han elev på Ladelund Mejeriskole. Han virkede derefter som ostemester først på Nr. Nisum Mejeri, senere på forsøgsmejeriet ved Hillerød. Fra 1. maj 1954 var han smørmester på mejeriet Egebjerg ved Fåborg, fra 1. september 1954 blev han ansat som førstemejerist på Rødekro Mejeri. Vinteren 1955-1956 var han elev på landbohøjskolen. Han har siden 23. juli 1956 haft ansættelse som laborant på Grindstedværkets laboratorium i Århus.

II.D.2.a

HELENE BANK-RASMUSSEN er født d. 27. september 1959 i Århus.

II.D.2.b.

THOMAS BANK-RASMUSSEN er født d. 15. marts 1964 i Hasle.

II.D.3.

INGER MARGRETHE BRANDENBORG er født d. 2. april 1944 i Brabrand. Bosat: Stefanshjemmet, Carl Nielsens Vej 2, Århus C. Inger Margrethe Brandenburg har gået i Brabrand Kommuneskole, hun var derefter beskæftiget ved husligt arbejde til 1. maj 1961. Sommeren 1961 var hun elev på Rudkøbing Husholdningsskole, hvorefter hun var beskæftiget ved husgerning forskellige steder i Århus og København. Hun var derefter i konditorlære i 8 måneder. Fra d. 31. marts 1965 til 19. december 1966 var hun beskæftiget ved husligt arbejde i England. Siden d. 9. januar 1967 har hun været plejemedhjælper på Stefanshjemmet i Århus.

II.D.4.

ESTER SIGRID BRANDENBORG er født d. 17. oktober 1945 i Brabrand. Hun er sygeplejeelev på Århus Amtssygehus.

II.E.

PAULA RASMUSSEN er født d. 4. august 1907 i Skørping. Hun blev gift d. 6. september 1932 i Skt. Mattæus Kirken med ADOLF JULIUS GERNYX HANSEN, der er født d. 24. marts 1901 i Kolding som søn af bødkermester Niels Hansen og hustru Mariane Frederikke Augusta Rose, Kolding, og han døde d. 29. marts 1944 om bord på S/S Oslo.

Bosat: Frederikssundsvej 122 b, Brønshøj.

Paula Rasmussen gik i Vester Voldgade Skole og var derefter beskæftiget ved husgerning i nogle år. Hun lærte derefter at sy hos firmaet Moresco, syning af frakker. I efteråret 1926 blev hun syg og har siden haft mange sygdomsperioder.

Adolf Julius Gernyx Hansen gik i skole i Kolding, var elev ved marinen $\frac{1}{2}$ år, kom derefter til søs med tremastes-skonnerten Rolf af Kolding i 1915. Senere sejlede han med forskellige danske og udenlandske sejlskibe. 1925 var han på navigationsskole i København og tog styrmandseksamen 1926 samt skibsførereksamen 1930. 1926 blev han ansat som styrmand i Oversøisk Kompagni. 1928 af-tjente han sin værnepligt ved marinen og var med fiskeriinspek-tionsskibet ved Island. Han tog amerikansk styrmandseksamen i San Francisco 1921 og sejlede derefter som styrmand amerikanske skibe. I 1944 sejlede han som styrmand med S/S Oslo, rederiet Pacific, og under tjeneste ved den hollandske kyst blev skibet udsat for luftangreb, Adolf Julius Gernyx Hansen var den eneste, der blev dræbt ved dette angreb. Han havde ligeledes sejlet un-der hele den første verdenskrig 1914-1918 og har været over det meste af verden. Han har været med ved flere forlis såvel i freds-tid som i krigstid. I medlemsbladet for Dansk Styrmandsforening nr. 4, april 1944, stod følgende: "Atter har vi modtaget medde-lelse om, at et af vore gode og trofaste medlemmer er omkommet ved krigsulykke under pligtro udførelse af sin gerning.

Styrmand Adolf Julius Gernyx Hansen, født d. 24. marts 1901 i Kolding, kom til søs 1915 med tremastes-skonnerten Rolf af Kol-ding, senere med forskellige danske og udenlandske sejlskibe og dampskibe. På navigationsskole i København 1925, styrmandseksa-men 1926, var derefter styrmand i Oversøisk Kompagni. Efter at have taget skibsførereksamen 1930 kom han ind i dampskibsselska-bet Pacific og har gjort tjeneste i flere af rederiets skibe som styrmand og i enkelte tilfælde som fører. Styrmand Gernyx Hansen var en dygtig navigator og skibsofficer, vellidt af såvel ar-bejdsgivere som sine medansatte og andre, han kom i berøring med. En god kollega og standsfælle, der altid forstod at hævde den danske sømandsstands ære. Begravelsen fandt sted under megen stor deltagelse fra Brønshøj Kirke søndag d. 16. april, hvor foreningens fane blev sænket som en sidste hilsen over graven. En repræsentant fra rederiet udtalte ved graven nogle smukke mindeord og bragte den afdøde rederiets tak for veludført tje-neste igennem årene. Styrmand Gernyx Hansen efterlader sig hu-stru og 2 små børn, for hvem tabet af en kærlig mand og far ef-terlader en knugende sorg.

Æret være hans minde."

Et mindeord i samme blad:

"Med Gernyx Hansen har dansk skibsfart mistet en god officer og vi en god kollega. Jeg sejlede sammen med ham i min første hyre som styrmand, og en bedre kollega og vejleder kunne man ikke få såvel i skibets tjeneste som i foreningsspørgsmål. Han arbejdede energisk for at hævde respekten for vor stand og var selv et for-billede for andre. Ved Gernyx Hansens død er der blevet en tom plads i vore rækker, en plads det vil være vanskeligt at udfylde.

J. Frederiksen (1096)."

II.E.1.

OLE GERNYX-HANSEN er født d. 31. august 1937 i København.

Han blev gift d. 28. november 1963 i Sømandskirken i København med

INGER HOLLAND, der er født d. 19. maj 1938 i København som datter

af assistent Harry Holland og hustru Helga Jensen, København.
Bosat: Kildevej 4, Espergårde.

Ole Gernyx-Hansen gik i skole på Bellahøj og Vejselhus skole og afsluttede skolegangen med mellemskoleeksamen. Han var elev på søfartsskolen i Svendborg, aftjente sin værnepligt ved marinen og var en tid på Grønland. Han tog derefter styrmandseksamen og fortsatte med at læse og fik skibsførereksamen. Han har siden sejlet for rederiet Norden.

Inger Holland gik i Nyboder og Sølvgades Skole. Hun har været beskæftiget som kontorassistent til sit giftermål.

II.E.1.a.

FLEMMING GERNYX-HANSEN er født d. 24. oktober 1959 i København.

II.E.2.

HANNE GERNYX-HANSEN er født d. 7. maj 1942 i Brønshøj.
Hun er sekretær.

II.F.

BJØRN OTTO RASMUSSEN er født d. 4. januar 1910 i København. Han blev gift d. 26. november 1938 i København med GRETHE PETERSEN, der er født d. 12. september 1911 i Nærum som datter af arbejdsmand Erik Andreas Petersen og hustru Emma Mathilde Peterson.

Bosat: Skelvej 13, Hedehusene.

Ægteskabet opløstes i marts 1956.

Bjørn Otto Rasmussen gik i forskellige københavnske skoler og udlærtes derefter som møbelsnedker 1926-1930 hos Jacob Kjær. Han gik på Kunstindustrimuseets skole under forstander, arkitekt Aage Rafn indtil 1933, arbejdede som møbelsnedker indtil 1947, derefter som bygnings-snedker.

Grethe Petersen gik i skole i Nærum og arbejdede derefter som servitrice. Fra 1960 har hun arbejdet som slagteriarbejderske hos Schaub og Co. i Købbyen.

II.F.1.

PER HVIDBJØRN RASMUSSEN er født d. 24. januar 1939 i København. Han blev gift d. 5. august 1961 i Lyngby Kirke med CHRISTA BENTE LARSEN, der er født d. 11. april 1943 i København som datter af afskriver Carl Aleksander Larsen og hustru Norma Wilhelmsen, København.

Bosat: Bjørnens Kvarter 12 b, Albertslund.

Per Hvidbjørn Rasmussen gik i Skt. Hans Gades Skole, arbejdede som specialarbejder forskellige steder, bl.a. ved firmaet Bryél og Kjær i Nærum og firmaet Atlas, Lundtofte, til 1961. Siden 15. maj 1961 har han været ansat som montør ved K.T.A.S. Han af-tjente sin værnepligt ved flyvetropperne på Flyvestation Værløse fra maj 1958 til august 1959.

Christa Bente Larsen gik først i Den Franske Skole i København derefter Øverød Skole, Lindegårdsholm Skole i Lyngby og sluttede i Lundtofte Skole. Hun var derefter beskæftiget ved husgerning i Hillerød og Virum indtil 1961, hvorefter hun har haft ansæt-telse som ekspeditrice samt på kontor.

II.F.1.a.

LONE HVIDBJØRN RASMUSSEN er født d. 10. februar 1962 i Virum.

II.F.1.b.

ANNE NORMA RASMUSSEN er født d. 6. februar 1964 på Frederiksberg.

II.G.

BODIL RASMUSSEN er født d. 14. maj 1912 på Frederiksberg. Hun blev gift d. 7. maj 1937 i den Katholsk-Apostolisk Kirke i København med

AXEL VERNER BØGEDAL CHRISTOFFERSEN, der er født d. 26. februar 1910 i Ousted som søn af chauffør Carl Laurits Christoffersen og hustru Inger Kirstine Jørgensen, Roskilde.

Bosat: Bispeengen 3, København N.

Bodil Rasmussen gik i Vester Voldgade Skole, var derefter be-skæftiget ved husgerning i 7 år i København og omegn, hvorefter hun lærte at sy og fortsatte som syerske på forskellige systuer indtil sit giftermål.

Axel Verner Bøgedal Christoffersen gik i Roskilde Kommuneskole.

Han blev 1927-1932 udlært som møbelsnedker i København, havde derefter arbejde som snedkersvend forskellige steder i København. Han har deltaget i forskellige kurser på fagskolen på teknologisk institut, 1947-1962 var han faglærer ved København Kommunes aften-skole. Siden juli 1967 har han haft ansættelse som forvalter ved firmaet A.P. Møller, København.

II.G.1.

ELISABETH CHRISTOFFERSEN er født d. 14. marts 1938 i København. Hun blev gift d. 14. november 1959 i Mariendal Kirke med FREDI PALUDAN BENTSEN, der er født d. 3. november 1938 i København som søn af handskemager Verner Carl Paludan Bentsen og hustru Lizzie Alma Wandel Henrichsen, København.

Bosat: Baltorpvej 23, Ballerup.

Elisabeth Christoffersen afsluttede skolegangen med realeksamen fra Duevejens Skole i 1955. Hun blev fra 1. juli 1955 til 1. juli 1958 udlært som dansk korrespondent hos statsautoriseret revisor V. Spang-Thomsen, København, fra 1. juli 1958 til 1. marts 1960 var hun ansat hos landsretssagfører Fin Jacoby, København. I juni 1962 tog hun eksamen som engelsk korrespondent og har siden 1. november 1965 været ansat ved Ballerup kommunale Skolevæsen som skolesekretær.

Fredi Paludan Bentsen tog mellemskoleeksamen fra Duevejens Skole, blev fra 1. september 1955 til 1. september 1959 udlært som offsettrykker hos firmaet Kruchow & Waldorff, København. Han har derefter haft beskæftigelse på forskellige trykkerier i København og Lyngby, siden 1. september 1966 hos firmaet Behrndt og Co., Søborg.

II.G.1.a.

LENE PALUDAN BENTSEN er født d. 2. maj 1960 i København.

II.G.1.b.

JØRGEN PALUDAN BENTSEN er født d. 12. oktober 1962 i København.

II.G.2.

LEIF BØGEDAHL CHRISTOFFERSEN er født d. 20. maj 1939 i København. Han er gift med INGE ELISABETH KORSBECH = IX.A.4. Se under denne registrering.

II.G.3.

GORM BØGEDAL CHRISTOFFERSEN er født d. 30. december 1941 i København.

Han blev gift d. 10. maj 1963 i Blågårdskirken med ELSE JENSEN, der er født d. 1. april 1945 i København som datter af lagerarbejder Axel Jensen og hustru Karen Hansen, København. Bosat: "Løjeltehus", Gunderød pr. Hørsholm.

Gorm Bøgedal Christoffersen gik på Duevejens Skole, var derefter ved landbruget 1956-1959, bl.a. på Roskilde-egnen samt på Krabbesholm ved Skibby. Han fik derefter arbejde på Lindholm Skovdistrikt til 1961. Han aftjente sin værnepligt ved Kronens Artilleriregiment i Sjælsmark, var på korporalskole i Ringsted og hjemsendtes i august 1962. Han var ca. $\frac{1}{2}$ år skovfogedelev ved Akedemiets Skovdistrikt, Sorø, kom atter til Lindholm Skovdistrikt i Bognæs, hvor han var til 1. maj 1965. Han har siden været ansat ved Hørsholm Skovdistrikt.

Else Jensen blev efter endt skolegang i København elev i Sven Pedersens guldsmedeforretning i Farimagsgade, hvor hun udlærtes som ekspeditrice.

II.G.3.a.

LISELOTTE CHRISTOFFERSEN er født d. 4. november 1963 i Roskilde.

II.G.3.b.

FLEMMING JOHANNES BØGEDAL CHRISTOFFERSEN er født d. 7. november 1964 i Roskilde.

II.G.3.c.

JOHNNY MARTIN BØGEDAL CHRISTOFFERSEN er født d. 25. februar 1967 i Hørsholm.

II.G.4.

KNUD BØGEDAL CHRISTOFFERSEN er født d. 14. april 1944 i København. Han blev gift d. 5. august 1967 i Jesus Hjertekirke med KIRSTEN ERIKSEN, der er født d. 29. september 1947 i Roskilde som datter af gårdejer Poul Eriksen og hustru Margrethe Pedersen, Overby, Sjællands Odde.

Bosat: Gyldenløvesgade 20, København K.

Knud Bøgedal Christoffersen gik i skole på Duevejens Skole og tog realeksamen 1962. Han var kontorelev på D.F.D.S. 1 år. 1966 tog han studentereksamen fra Statens Kursus og læser nu til cand. mag. i historie ved Københavns Universitet. Han har siden 1963 været portner ved den Katholsk-Apostolisk Kirke.

Kirsten Eriksen gik i skole på Sjællands Odde Skole og tog realeksamen fra Nykøbing Sjælland Borger- og Realskole i 1966.

II.G.5.

INGRID CHRISTOFFERSEN er født d. 30. juni 1946 i Solbjerg.

Hun blev gift d. 10. juli 1967 i Widnau, Schweiz, med PETER MARTIN ULDUM, der er født d. 17. marts 1945 i Esbønderup som søn af overlærer Jens Uldum og hustru Edith Petersen, Ålsgårde.

Bosat: Schulstrasse 1587, 9435 Heerbrugg, Schweiz.

Ingrid Christoffersen tog 1963 realeksamen fra Duevejens Skole, var 1963-1965 ansat ved Københavns Kommunes Biblioteker. 1965-1966 var hun elev i præparandklassen på Frederiksberg Seminarium. 1967 blev hun ansat hos firmaet Wild i Heerbrugg, Schweiz.

Peter Martin Uldum gik i Hellebæk Skole samt på Det kgl. Opfostringshus i Hellebæk. Han blev 1962-1963 udlært som finmekaniker hos firmaet Bjørn Thygesen, Lyngby, i 1967 fik han ansættelse hos firmaet Wild, Heerbrugg.

II.G.6.

MARIANNE CHRISTOFFERSEN er født d. 7. december 1948 i København. Hun tog 1965 realeksamen fra Duevejens Skole, var derefter i huset 1 år. Sommeren 1967 var hun elev på Krabbesholms Højskole. Fra 1. oktober 1967 har hun været sygeplejeelev på Bispebjerg Hospital.

II.G.7.

HANS BØGEDAL CHRISTOFFERSEN er født d. 20. januar 1955 i København.

II.H.

KAREN RASMUSSEN er født d. 22. marts 1914 i København.

Hun blev gift d. 1. april 1933 i København med

CLAUS HOLGER NIELSEN, der er født d. 24. januar 1908.

Dette ægteskab er senere opløst, og Karen Rasmussen giftede sig igen med

JØRGEN CHRISTIAN JENSEN, der er født d. 20. juli 1920 i København.

Også dette ægteskab er opløst.

Karen Rasmussen fik ved bevilling af 27. maj 1949 ret til at føre navnet Faxner for sig og sine børn.

Bosat: Nyborggade 34, København Ø.

Karen Faxner har gået i Vester Voldgade Skole, hun var derefter beskæftiget ved husligt arbejde forskellige steder i København og omegn indtil sit giftermål. Hun har siden 1948 været beskæftiget som fabriksarbejderske.

II.H.1.

IB CLAUS FAXNER er født d. 16. august 1933 i København.

Han blev gift d. 8. juni 1963 i Tune Kirke med

EDEL ANITA MIERITZ, der er født d. 30. december 1941 i Tune som datter af gartner Frede Frimodt Køppen Mieritz og hustru Bodil Margrethe Elnif Thomsen, Tune pr. Roskilde.

Bosat: Herluf Trolles Gade 7, København K.

Ib Claus Faxner gik i Klostersvænget Skole, var derefter specialarbejder på B & W til 1955. Han aftjente sin værnepligt ved Bornholms værn. Efter soldatertjenesten var han specialarbejder i Gladsaxe til 1959, da han fik beskæftigelse som teknisk assistent hos rådgivne ingeniør Haldur Topsøe, Vedbæk, og senere hos Kemp & Lauritsen, Albertslund. Siden 1. august 1967 har han været beskæftiget hos firmaet Brüel & Kjør, Nærum. Han har i tiden fra 1959 deltaget i aftenkursus og tog først mellemskoleeksamen, derefter realeksamen og d. 30. juni 1964 afgangsbrev som teknisk assistent med uddannelse som driftsassistent som speciale, fra Det Tekniske Selskabs Skoler, København.

II.H.2.

BENT RAMSØ FAXNER er født d. 18. januar 1935 i København.

II.H.3.

FINN HOLTEN FAXNER er født d. 25. august 1936 i København.

Han blev gift d. 7. marts 1963 i Frederiksberg Kirke med

EDITH SØRENSEN, der er født d. 8. marts 1941 i Fåborg som datter af cykelsmed Jens Sigvald Gunner Sørensen og hustru Dorthea Tanning Johansen, Fåborg.

Bosat: Hedeparken 67, Ballerup.

Finn Holten Faxner afsluttede skolegangen med mellemskoleeksamen fra Klostersvænget Skole, han arbejdede som bud og lagerarbejder og læste samtidig til realeksamen, som han bestod 1955. Han uddannede sig til teknisk assistent ved korrespondancekursus. Han var beskæftiget ved det rådgivende ingeniørfirma Ostenfeldt & Jønson til 1. maj 1966, siden har han haft ansættelse ved rådgivende

ingeniørfirma Aksel Hansen & Co., Søborg.
Edith Sørensen har gået i Fåborg Kommuneskole, hun var beskæftiget ved husgerning til 1959, 1959-1960 var hun elev på Vallekilde Højskole. Derefter arbejdede hun på fabrik og tog samtidig teknisk forberedelseseksamen på aftenskole, hun var på dagskole 1 år og dimitterede som driftsassistent 1964. Hun fik herefter ansættelse i ingeniørfirmaet Nybyg til 1965. Siden 15. maj 1966 har hun haft ansættelse på H. Nielsen & Søn's Maskinfabrik.

II.H.3.a.

KIM FAXNER er født d. 6. juni 1965 i Holbæk.

II.H.4.

POUL ERIK FAXNER er født d. 5. april 1948 i København.
Bosat: Nyborggade 34, København Ø.
Poul Erik Faxner har gået i Klostervænget Skole og tog 1965 real-eksamen fra Emdrup Skole. Han havde derefter forskelligt arbejde som bud og arbejdsdreng til 31. marts 1966. Fra 1. april 1966 kom han i lære som radiotekniker ved firmaet Tera Service, Hyttebjerg Allé 66.

II.J.

SIGRID RASMUSSEN er født d. 7. november 1916 i København.
Hun blev gift d. 27. marts 1954 med
SØREN KARL KRISTIAN RAVNBORG, der er født d. 5. maj 1914 i Hadsund som søn af købmand Søren Christian Sørensen Ravnborg og hustru Knudline Caroline Jacobsen, Hadsund.
Bosat: Møllestræde 7, Hillerød.
Sigrid Rasmussen blev efter skolegangen uddannet som barneplejerske og derefter som sygeplejerske. Hun var ansat på børnehospitalet Fuglebakken i 2 år og en tid på Holbæk Børnehjem. 1946-1950 var hun ansat ved børneforsorgen, kun afbrudt af et ophold på Askov Højskole 1948-1949.
Søren Karl Kristian Ravnborg tog studentereksamen 1932, lægeeksamen 1939 og var praktiserende læge i Eskebjerg 1940-1947, hvorefter han fik praksis i Holbæk. Søren Karl Kristian Ravnborg blev gift første gang d. 8. december 1940 i Holbæk med Tove Holst, der er født d. 11. maj 1910 og døde d. 28. august 1950 samme sted. Hun var datter af sparekassebogholder Peder Nicolai Holst og hustru Ellen Hviid-Petersen, Maribo.
Om familien skriver en af Søren Karl Kristian Ravnborgs slægtninge bl.a.:
"Tove døde ganske ung at et hjerteslag, og Karl Kristian stod ene med 4 drenge og en stor praksis. Det blev for meget for ham, og han havde endda yderligere det uheld, at han blev smittet af en patient, der havde tuberkulose, og samtidig blev den mindste af drengene smittet. Han måtte sælge sin praksis og på sanatorium sammen med drengen og overlade de andre drenge til en husgestyrerinde, der samtidig var sygeplejerske. Da han blev udskrevet fra sanatoriet, havde han ikke kræfter til at tage fat straks, men kom $\frac{1}{2}$ år på rekreation på et hospital i Syrien, hvor den tørre, varme ørkenluft også skulle kunne gøre godt. Efter endt rekreation solgte han sit hus i Holbæk og købte et hus på Peter Bangs Vej i København, hvorefter han gav sig til at studere videre til øre-, næse- og halsspecialist og arbejdede samtidig som reserve-læge på et hospital. Han giftede sig med Sigrid, der havde pas-set hus og drenge for ham, mens han havde været i Syrien."
Han har nu praksis i Hillerød.

II.J.1.

OLE RAVNBORG er født d. 29. september 1942 i Holbæk. Efter skolegangen uddannedes han som elektriker 1959-1964. Han aftjente sin værnepligt ved artilleriet, var på Cypern i 9 måneder som sergent. Han var derefter på sprogskole i England og Tyskland og tog 1968 et adgangskursus til teknikum.

II.J.2.

INGELISE RAVNBORG er født d. 29. september 1942 i Holbæk, og hun døde i 1945 af meningitis.

II.J.3.

ERIK RAVNBORG er født d. 10. maj 1944 i Bregninge Sogn. Han tog 1964 studentereksamen fra Frederiksborg Statsskole og læser nu til civilingeniør på polyteknisk læreanstalt.

II.J.4.

CHRISTIAN DITLEV RAVNBORG er født d. 23. oktober 1945 i Bregninge Sogn.

Han blev gift d. 20. april 1968 i Ll. Lyngby Kirke med VITTA KRONBACH HANSEN, der er født d. 22. november 1947 i Helsingør som datter af vejformand Knud Børge Hansen og hustru Lilly Ena Kronbach Andersen, Hillerød.

Bosat: Ellevej 72, Vinderød Skov pr. Frederiksværk.

Christian Ditlev Ravnborg blev efter skolegangen udlært som automobilmekaniker 1961-1965, han har derefter arbejdet som svend. Vitta Kronbach Hansen blev efter skolegangen i Hillerød kontoruddannet.

II.J.5.

JOHAN ULRICH RAVNBORG er født d. 24. juni 1948 i Holbæk. Han er elev på Frederiksborg Statsskole.

II.J.6.

MADS HENRIK RAVNBORG er født d. 22. oktober 1955 på Frederiksborg.

II.K.

ERNST CHRISTIANSEN FLENSBORG RASMUSSEN er født d. 26. februar 1920 i København.

Han blev gift d. 18. juli 1953 i Lyne med ANNE LISE HANSEN, der er født d. 11. december 1931 i Lyne som datter cykelhandler Christian Markus Hansen og hustru Anne Marie Madsen.

Bosat: Gardehøjvej 23, Gentofte.

Ernst Christiansen Flensborg Rasmussen gik i Vester Voldgade Skole, Enghaveplads Skole og sluttede i Haderslevgade Skole. Han blev i tiden 1936-1940 uddannet som finmekaniker hos firmaet L. Kristensen, Rådhuspladsen (Remington kontormaskiner), efter læretiden fortsatte han samme sted til 1943. Han havde derefter ansættelse hos Max Bodenhof til 1947, afbrudt af et ophold på fabriken Facit i Sverige. Han havde derefter arbejde forskellige steder til 1962, da han fik ansættelse ved firmaet B. Gerts, Vennemindevej.

Annelise Hansen gik i Lyne Skole, tog 1948 præliminæreksamen fra Ølgod Realskole. Hun fik derefter ansættelse som elev i Folkebanken, Kgs. Lyngby 1949-1952, efter endt læretid fortsatte hun samme sted til 1955.

II.K.1.

SUSANNE RASMUSSEN er født d. 19. juli 1954 i Lyngby.

II.K.2.

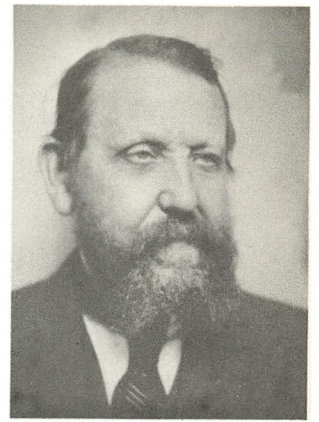
JEANETTE RASMUSSEN er født d. 15. marts 1958 i Lyngby.

II.
Rasmus P.E. Rasmussen og
Ane Birgitte Christine
Anthonsen

II
Ane B.C. Anthonsen

II.
Rasmus Peder Edvard
Rasmussen

II.
Ane Birgitte Christine
Anthonsen

II.
Ane Birgitte Christine Anthonsen med børn, svigerbørn, børnebørn og oldebørn

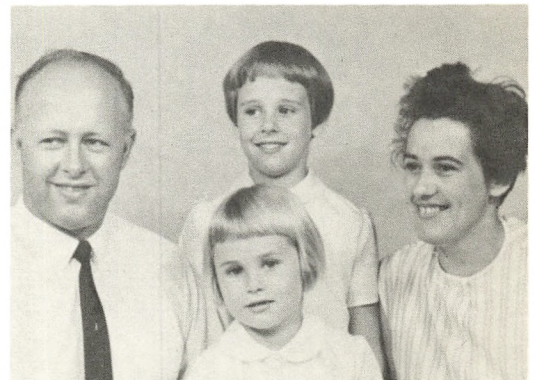
II.A.
Ragnhild Rasmussen og Niels Frans
Jensenius Danborg

II.A.1.
Jørgen Danborg og Olga Ester Arved
Jensen med børn

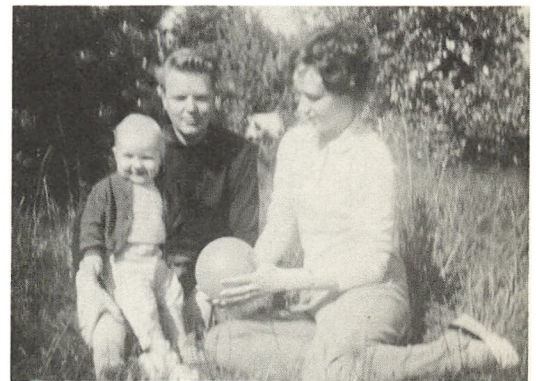
II.A.2.
Viggo Danborg og
Elisabeth J. Mokrzycki

II.A.4.
Flemming Danborg og Helga Irgens
Møller med børn

II.A.5.
Mogens Danborg og Rita Lindahl
med børn

II.A.12.
Edvard Danborg og Margit Agnes
Øland med sønnen Preben

II.B.
Carl Albert Rasmussen og Agnes
Mathilde Jensen

II.B.1.
Dan Knud Rasmussen og Waltraud
Arnolds med børn

II.B.2.
Kell Ebbe Rasmussen og
Grethe Ludvigsen

II.C.
Aksel Rasmussen

II.D.2.
Birgit Sonja Brandenburg og
Hakon Bank-Rasmussen

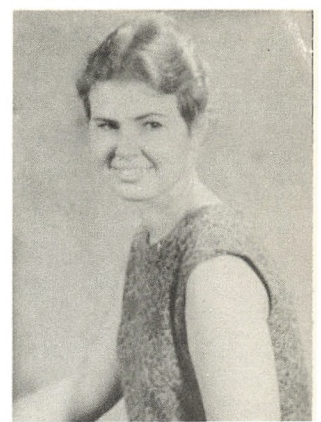
II.D.3.
Inger Margrethe
Brandenburg

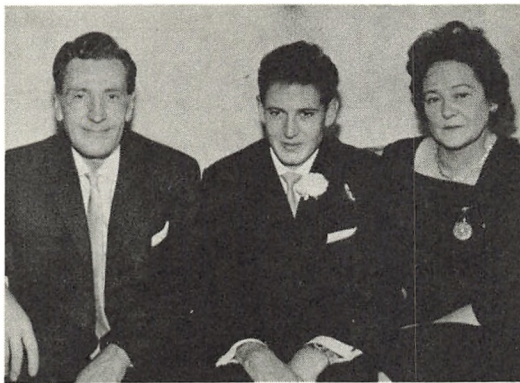
II.E.
Paula Rasmussen og
Adolf Julius Gernyx
Hansen med børn

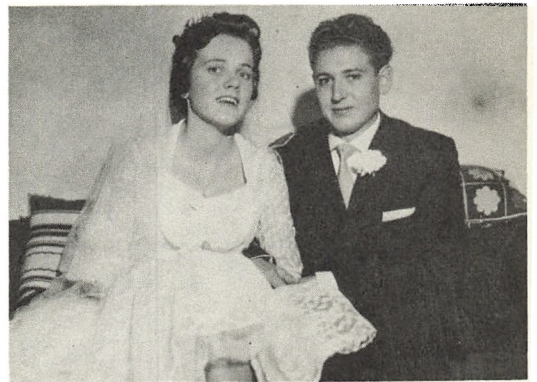
II.E.1.
Ole Gernyx-Hansen og
Inger Holland

II.E.2.
Hanne Gernyx-Hansen

II.F.
Bjørn Otto Rasmussen og Grethe
Petersen med sønnen Per Hvidbjørn
Rasmussen

II.F.1.
Per Hvidbjørn Rasmussen og Christa
Bente Larsen

II.G.
Bodil Rasmussen og Axel Verner
Bøgedal Christoffersen

II.G.1.
Elisabeth Christoffersen og
Fredi Paludan Bentsen

II.G.2.
Leif Bøgedal Christoffersen
og Inge Elisabeth Korsbech
= IX.A.4.

II.G.3.
Gorm Bøgedal Christof-
fersen og Else Jensen

II.G.4.
Knud Bøgedal Christof-
fersen og Kirsten
Eriksen

II.G.6.
Marianne Christof-
fersen

II.G.7.
Hans Bøgedal
Christoffersen

II.H.
Karen Rasmussen

II.H.1.
Ib Claus Faxner og
Edel Anita Mieritz

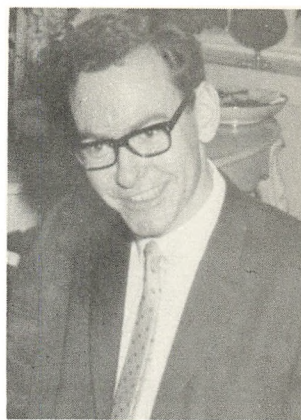
II.H.3.
Finn Holten Faxner og Edith
Sørensen

II.H.4.
Poul Erik Faxner

II.J.
Sigrid Rasmussen og Søren Karl
Kristian Ravnborg

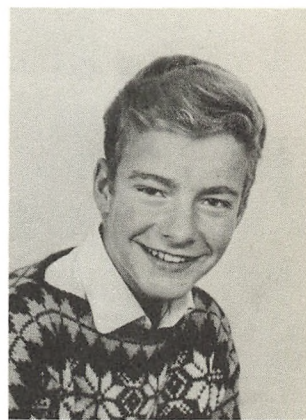
II.J.1.
Ole Ravnborg

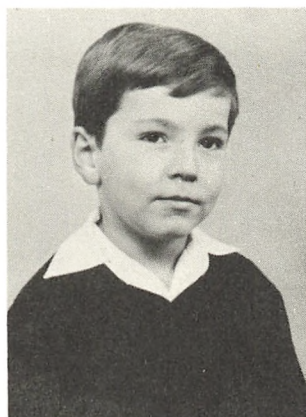
II.J.3.
Erik Ravnborg

II.J.4.
Christian Ditlev
Ravnborg og Vitta
Kronbach Hansen

II.J.5.
Johan Ulrich Ravnborg

II.J.6.
Mads Henrik Ravnborg

II.K.
Ernst Christiansen Flensborg Rasmussen
og Annelise Hansen med børn

III.

VALBORG AUGUSTA RASMUSSEN blev født d. 30. april 1872 i Grenå, og hun døde i juli måned 1958 i København.

Hun blev døbt d. 28. juli 1872, og faddere var: farver F. Graffs enke i Grenå, barber A. Graffs hustru i Grenå, urmager Hansen samt faderen, begge af Grenå.

Valborg Augusta Rasmussen blev gift d. 30. april 1895 i Grenå med

MARCUS SIKKER HANSEN, der er født d. 4. september 1867 i Vester Ørum, Sindbjerg Sogn, som søn af husmand og smed Anders Hansen og hustru Gedske Marcussen, og han døde d. 11. januar 1941 i København.

Ved Marcus Sikker Hansens død skrev en avis:

"En Foregangsmand paa Maskinteknikens Omraade, Marcus Sikker Hansen, er afgaaet ved Døden, 73 Aar gammel. Han var Naturbevarelse paa Maskinkonstruktionens Omraade. Som Smedesøn fra Midtjylland havde han selv lært Smedefaget, men han forlod tidligt den landlige Smedie og drog paa egen Haand til Byen for at lære Maskinteknik, der var hans store Interesse. Han besad et medfødt Talent som Konstruktør, og da han senere slog sig ned i Aalborg og gav sig til at fremstille Baadmotorer beregnet til Fiskekuttere, udførte han paa flere Omraader et Arbejde, der blev bemærkelsesværdigt, og hans Motorer havde et stort Ry. Marcus Sikker Hansens største Indsats som Konstruktør faldt dog først, da han kom til København og sammen med Ingeniør L. Schou grundlagde dansk Pressefabrik, der herhjemme tog en helt ny Industri op. Sikker Hansen konstruerede en lang Række Maskiner til Metalpresning med vidt forskelligt Formaal. Disse Maskiner har været under stadig Udvikling fordi de sikrer en billig Massefabrikation af mange af Dagliglivets Brugsgenstande: Gryder, Kasse-roller, Skeer, Gafler, Apotekernes Blikæsker, Patronhylstre og Kapsler til Flasker fremstilles i Metalpresser. Dansk Pressefabrik er siden blevet en stor Virksomhed, og dens Anlæg blev, før Krigen kom, solgt over hele Verden. Selv efter at være fyldt de 70 Aar deltog Marcus Sikker Hansen i det daglige Arbejde. Han kunne overhovedet ikke undvære sin Virksomhed som Maskinkonstruktør. Glæden over fortsat at kunne forbedre engang opnaaede Resultater var i den Grad en Del af hans Liv, at han ikke vilde slippe sit Arbejde."

III.A.

ARNE SIKKER HANSEN er født d. 2. marts 1896 i Grenå, og han døde d. 21. oktober 1942 på Ulriksholm, Munkebjerg Sogn.

Han blev gift d. 6. juli 1927 i Vester Marie Kirke med

EDITH JØRGINE MARGRETHE HANSEN, der er født d. 17. marts 1905 i Vester Marie, Vester Marie Sogn, som datter af husmand Christian Nikolaj Hansen og hustru Karoline Margrethe Nielsen.

Bosat: Bjernede pr. Sorø.

Arne Sikker Hansen gik i skole i Ålborg, kom derefter til landbruget og var i Nr. Saltum 3 år og på Fyn 1 år. Han aftjente sin værnepligt ved infanteriet i København 1915-1916. Han blev udlært som maskinarbejder på faderens fabrik Dansk Pressefabrik i Valby. Han fortsatte ved landbruget og var 3 år bestyrer af landbruget ved Bornholm Højskole, hvor farbroderen var forstander. 1923-1924 var han elev på Kærhave Landbrugsskole. Han var derefter i Nordrup 1 år og fodermester på Vårndegård ved Ibsker ca. 2 år. 1927 overtog han en ejendom på 14 tdr. land i Strøby og drev den til 1940, da han købte Ulriksholm i Døjringe.

Edith Jørgine Margrethe Hansen gik i Smørenge Skole på Bornholm, tog præliminæreksamen fra Åkirkeby private Realskole 1921 og var derefter privatlærerinde hos forstander Johannes Jensen, Kærhave Landbrugsskole, til foråret 1924. Hun var herefter beskæftiget ved husgerning dels på Nørregård i Vester Marie Sogn og dels hjemme samt husbestyrerinde i Åkirkeby til sit giftermål. Efter mandens død afhændede hun Ulriksholm foråret 1943 og overtog en ejendom i Grejnede, som hun har drevet ved børnenes hjælp.

III.A.1.

NIELS SIKKER HANSEN er født d. 25. oktober 1930 i Strøby, Åkær Sogn.

Bosat: Bjernede pr. Sorø.

Niels Sikker Hansen gik i Døjringe Skole, han var derefter beskæftiget ved landbruget forskellige steder til sit 18. år. Siden har han været hjemme som bestyrer for moderen, kun afbrudt af militærtjeneste ved Bornholms Værn 1949-1950. Han har forpagtet jorden fra en naboejendom på 10 tdr. land.

III.A.2.

ESTER SIKKER HANSEN er født d. 18. maj 1933 i Strøby, Åkær Sogn.

Hun blev gift d. 10. juni 1961 i Bjernede Kirke med

ANTON TJØRNTVED HANSEN, der er født d. 15. februar 1929 i Vindeby, Lindelse Sogn, som søn af gårdejer Aksel Johannes Hansen og hustru Anna Kristiansen.

Bosat: Kragerup pr. Ruds-Vedby.

Ester Sikker Hansen gik i skole i Døjringe og Fulby, hun var derefter beskæftiget ved husgerning forskellige steder indtil sit giftermål.

Anton Tjørntved Hansen gik i skole i Lindelse, han var beskæftiget ved landbruget forskellige steder på Langeland og Tåsinge til 1951. Fra 1. maj 1951 til 1. april 1952 var han skytteelev på Bregentved, derefter på Lyngbygård ved Boeslunde. Fra 1. september 1953 har han været ansat som skytte på Kragerupgård.

III.A.2.a.

CARSTEN SIKKER HANSEN er født d. 7. januar 1954 i Bjernede.

III.A.3.

ANDERS SIKKER HANSEN er født d. 24. januar 1937 i Strøby, Åkær Sogn.

Han blev gift d. 16. maj 1959 i Bjernede Kirke med

INGE MARIE JACOBSEN, der er født d. 24. april 1939 i Sigersted som datter af parcellist Christian Jacobsen og hustru Marie Hansen.

Bosat: Gl. Åbenråvej 21, Sønderborg.

Anders Sikker Hansen gik i Fulby Skole, udlærtes 1951-1956 som maskinarbejder hos firmaet H.C. Lunge & Søn, Sorø. Han aftjente sin værnepligt ved søværnet 1956-1957. Han havde derefter arbejde som maskinarbejder forskellige steder i København, Birkerød og Næstved. 1964-1968 læste han på Sønderborg Teknikum og er fra 16. april 1968 ansat som ingeniør ved Danfoss.

Inge Marie Jacobsen gik i Fulby Skole, blev 1953-1958 udlært som boghandler i Sorø. 1958-1959 var hun elev på Askov Højskole, hun havde derefter ansættelse i en bog- og kunsthandel i Sorgenfri til 1961, da hun fik ansættelse som bogholder på et advokat-

kontor i Næstved. Siden 1. januar 1965 har hun været bogholder på Sønderborg Idrætshøjskole.

III.A.3.a.

KIRSTEN SIKKER HANSEN er født d. 8. november 1963 i Næstved.

III.A.3.b.

LENE SIKKER HANSEN er født d. 11. januar 1966 i Sønderborg.

III.A.4.

POUL ARNE SIKKER HANSEN er født d. 12. oktober 1939 i Strøby, Åkær Sogn, og han døde d. 27. oktober 1952 i Bjernede.

III.B.

AAGE SIKKER HANSEN er født d. 29. juli 1897 i Grenå, og han døde d. 27. oktober 1955 i København.

Han blev gift d. 21. oktober 1922 i Sædder Kirke med ANNA KRESTINE NIELSEN, der er født d. 7. august 1897 i Ringsbjerg, Sædder Sogn, som datter af landpostbud Jens Peder Nielsen og hustru Ane Marie Hansen.

Bosat: Castbergsvej 34, København V.

Aage Sikker Hansen gik i Ålborg Kommuneskole, lærte malerfaget 1911-1915 og var derefter ansat som svend 1 år. Fra efteråret 1917 til 1920 var han teatermaler i Odense. Han aftjente sin værnepligt sommeren 1920 i Ålborg. Efter Aage Sikker Hansens død afholdt kunstforeningen i København en udstilling, og kort efter bragte et blad følgende omtale af Aage Sikker Hansen.

"Kunstforeningen i København har for nylig haft en udstilling for sine medlemmer af Sikker Hansen-arbejder, hovedsagelig tegninger, enkelte oliemalerier - dem malede han ikke mange af - en del af hans plakater og hans tegninger til avisbrug. Det var en udstilling, der utvivlsomt kunne have haft interesse for en betydelig videre kreds, eftersom denne beskedne kunstners ganske specielle udtryksform har sympati hos mange, mange mennesker landet over.

Sikker Hansen glædede i usædvanlig grad i tyverne, trediverne og fyrrerne et meget stort publikum ved sine tegninger, som takket være avisreproduktioner, plakater og offentlige dekorationsopgaver kom ud til et langt større publikum, end det ellers forundes kunstnere.

Det er tegneren Arne Ungermann, der engang har sagt om Sikker Hansen, at han besad "Et professorat i aviskunst", og sandt er det, at Sikker Hansen på dette område var mesteren! Han kendte reproduktionsteknikken til bunds og kunne udnytte dens muligheder og variere den som ingen anden. I de år, han var engageret af Politiken til at tegne i "Magasinet", blev han kendt og elsket over det ganske land; man klippede hans illustrationer ud og hængte dem på væggen for dagligt at have den glæde at se dem og fryde sig over hans poetiske realisme.

Sikker Hansens plakatkunst blev købt, lånt eller "stjålet"; thi også hans plakater var eftertragtede kunstværker. Han var enorm produktiv.

Hvad var der da særligt ved Sikker Hansens kunst? Den var original, folkelig, umiddelbar forståelig og betagende skøn. Da han fyldte 50 år, udgav hans venner hos Gyldendal en bog om ham, "Sikker Hansen-bogen", og bag dens udgivelse stod mere end 1000

mennesker, enkeltpersoner og institutioner, repræsenterende mange kredse og samfundslag. Lokalt kan nævnes biblioteket i Vordingborg.

Bogens tekst blev skrevet af forfatteren Johannes V. Jensen, forfatteren Soya, teaterdirektør Erik Henning Jensen, forfatteren Jacob Paludan, forfatteren Piet Hein, tegneren Arne Ungermann, arkæologen H.C. Broholm, maleren Olaf Rude og endnu flere.

Bogen er illustreret med Sikker Hansen-tegninger, og teksterne belyser kunstnerens løbebane fra begyndelsen til hans død for en halv snes år siden. Det er historien om en beskeden kunstner, der alene i kraft af sin kunst blev hele landets Sikker Hansen. Teksterne giver også en forklaring på, hvorfor han blev en kunstner, hvis kunst blev kært folke-eje.

Sikker Hansen blev født i Grenå 1897 i juli. Han var næstældst af en stor søskendeflok og viste allerede, mens han gik i skole anlæg for tegning. Da han var 11 år, udstilledes i et boghandler-vindue i Ålborg, hvortil familien var flyttet, en tegning af Thorvaldsens Schweizerløve i original streg - og på et kort stod at læse, at den løve var tegnet af Aage Sikker Hansen. Ham var der ikke mange, der kendte den gang, men Stiftstidende bragte en notits om tegningen, og bladet spåede drengen en fremtid som tegner.

Og det var jo en spådom, der gik i opfyldelse. Det er vennen Ejnar Olufsen, der fortæller dette, og han skildrer senere sine oplevelser med Sikker Hansen som dreng og ung.

Aage Sikker Hansen vakte begejstring blandt sine skolekammerater ved sine tegninger af dyr, og ved juletid dekorerede han klasseværelset med morsomme tegninger af julenisser, katte og grødfade.

I sløjdtimen tegnede Sikker til brug i disse timer et spækbræt af form som en gris, og den bruges endnu som forbillede. Efter skoletiden kom Sikker Hansen i malerlære, men kort efter rejste hans familie til København, og den 15-årige malerlærling fik kost og logi hos en familie, der som værelse overdrog ham et brændselsrum, hvis møblement var kasser og sække. Ejnar Olufsen fortæller, at Sikker uden på døren til rummet malede en stor, afskrækkende glubsk hund, og da han senere fik et mere komfortabelt om ikke noget luksusværelse, udstyrede han det fantasi-fuldt som det indre af en wild west bjælkehytte.

Sikker Hansen kom tidligt på sin arbejdsplads til at hjælpe med ved dekorationsmaling, for hvilken han viste et overbevisende talent. Hans debutarbejde var at male et komfur, der skulle bruges til forestillingen "Gøngehøvdingen", og det blev et mesterstykke. Senere fik han betydeligere opgaver, og hans tidligt demonstrerede anlæg for dekorationsmaleri ledte tanken hen på teater.

Forbindelsen til teater fik Sikker Hansen i Odense, og det var en lærekammerat, der animerede ham til at rejse til den fynske hovedstad. Han var på det tidspunkt udlært og gik som svend hos sin ålborgske læremester. Odense Teaters direktør var den gang - i 1917 - Svend Agerholm, der yndede at forsøge sig med unge talenter på sin malersal.

Man fik megen glæde af Sikker Hansen på Odense Teater. Sin første store opgave bestod han med glans. Herom fortæller daværende skuespiller ved teatret Erik Henning Jensen bl.a.:

- Sæsonen nærmede sig sin slutning, og så foretog Svend Agerholm et af sine store fremstød. Han besluttede at opføre "Den blå fugl" af Maurice Maeterlinck! Der gik et gys gennem teatret - et symbolsk skuespil i provinsen på et tidspunkt, da aftenerne begyndte at blive lyse, og hvor publikum med rette ventede en morsom, letsindig operette!

Erik Henning Jensen fortæller videre, at skuespillerne med største angstelse gik til rollerne, som var betitlet "Brødet", "Ilden", "Natten", "Hunden" etc., og med største bekymring så man hen til, hvordan "Lille Hansen" skulle kunne klare dekorationerne til dette store drama.

Sikker Hansen havde lukket sig inde på malersalen. Han havde sat et skilt med "Adgang forbudt" på døren, og han tilbragte såvel sine nætter som sine dage her.

- Da generalprøven kom, sad vi alle fortryllede og stirrede ind i den maeterlinckske verden, som maleren havde skabt - alle disse mærkelige steder, som vi kun havde gjort os vage begreber om - de stod nu for vore undrende øjne i al deres pragt: "Nattens palads", en dobbeltrække af assyriske sfinx'er, der i blå, hemmelighedsfulde toner løb sammen mod et lysere punkt, hvor "Natten" hævede sine stjernebestrøede vinger, "Glædens Tempel", en skov af himmelstrøbende søjler, der lyste som gyldent rav mod en bleggrå sommerhimmel. Sandelig - vi kunne ikke kende vor lille scene igen. Den var jo blevet uendelig i dybde og højde, og vi fyldtes af en nagende angst for, at vort jordbundne spil skulle slå al denne poesi i stykker.

Men dekorationerne bar os - og de bar publikum ind i en drømmeverden, der udløste deres længsler og savn.

"Den blå fugl" blev en stor succes, men sejren var malerens, og vi undte ham den af hjertet, for han bar den, som det sømmer sig en kunstner.

Sikker Hansen blev ved Odense Teater til 1920. Han gav sig til at studere litografisk teknik, og han fornemmede, hvor den passede til hans kunst - og omvendt. Hans særegne tegneteknik, der ikke lignede nogen andens herhjemme, havde store muligheder gennem litografi og avisreproduktion, og hans flittige studier på disse områder skulle senere danne grundlaget for hans succes. Han følte, at hans kunst havde bud til de mange, og her var vejen ud til den store folkelighed - til folket.

Læg mærke til hans vidunderlige kvindeskikkelser - figureernes omrids er ikke fastlagt med en konturgivende streg. En del af hans mesterskab var den måde, hvorpå han lod lys og skygge samarbejde, og tegnematerialet samarbejde med det hvide papir - alt med en forbløffende og original virkning, en betagende virkning. Det er en stil, som så helt var hans.

Sejren i en færdelsesplakatkonkurrence kom til at betyde en hel del for Sikker Hansen. Det var i 1930, og konkurrencebidragene var indsendt anonymt.

Dommerkomiteen samlede sig om at udpege en plakat af høj kunstnerisk kvalitet med motiv: en lille dreng trækkende med en legesag i en snor, troskyldigt vandrende mellem to monumentale lastbiler. Dette lille, skrøbelige barn mellem de store trafiksymboler og med teksten "Mødre, hold børnene fra kørebanen!" gjorde er afgørende indtryk, og da man åbnede kuverten med kunstnerens navn stor der: Aage Sikker Hansen.

Siden blev det til mange plakater, som man husker: Bellahøjplakaten med det monumentale Kohoved, "Et broderfolk i nød" (Finlandshjælpen), den meget smukke med moder og barn "Er Deres barn vaccineret mod difteri?", den diegivende moder ("Hjælp syge spædbørn"), oldtidskvinden, hans skønne børnehjælpsdagsplakater og mange flere.

Sikker Hansen var også en fremragende bogillustrator. Hans tegninger genspejlede med sjælden følsomhed stemningen i bøgernes tekst, og Sikker Hansens bogomslag "solgte". Da han havde illustreret Johannes V. Jensens "Kongens Fald", skrev Johannes V. Jensen om ham: To momenter gør sig gældende i Sikker Hansens

kunst, ærbødighed for ren form og megen bunden varme i valget af, hvad han fortrinsvis tegner, kvinder, børn og dyr, naturens egen store uskyld. Og om illustrationer til "Kongens Fald": Jeg følte mig slået af, hvor nær de kom i tonen i denne ungdomsbog - denne tone, en fortid optaget i nutiden, har Sikker Hansen truffet.

Kunstneren illustrerede bøger af Hans Hvass "Dyrene derude", "Storcken" og "Egernet", Blichers "En landsbydegn", Defoes "Robinson Crusoe", Walther Scotts "Ivanhoe", Mukerjis "Jægeren Ghond" og mange flere.

Og så Sikker Hansens tegninger til Magasinet fra 1932, som ret gav ham mulighed for at udfolde sig i avisreproduktionsteknikken. Søndag efter søndag gav han herigennem de mange tusinde nye og dejlige billeder og oplevelser.

Det var Piet Hein, der om ham skrev: Hans kvindebillede er en hel kulturindsats for sig selv, et ærligt, jordisk og virkeligt ideal sat i stedet for et æterisk, usundt og forløjet.

Og det er rigtigt. Sikker Hansens kvindebillede står som monumenter efter ham.

Mange store dekorative opgaver blev ham overdraget, og han løste dem på sin smagfulde, sikre måde - hver tilpasset sted og ramme; han dekorerede den danske pavillion på verdensudstillingen i Bruxelles 1935, i Paris 1937 og i New York 1939. Københavnerne kan dagligt fryde sig over hans dekorationer i KB-hallen fra 1938-1939, i Frederiksberg Rådhus, og han dekorerede Det danske Hus i Picadilly i London 1948.

Sikker Hansen døde i 1955 efter at have sat sig dybe spor - ja, efterladt os en arv så kostelig - og efterladt den til os alle. Vi kan gå hen på biblioteket eller til boghandleren og få del i den. Vi kan stadig se hans plakatkunst i anvendelse, og mange af os gemmer vel endnu mapper med udklip af hans store avisproduktion.

Han efterlod os med sin kunst noget, vi er glade for at leve videre med - folkeeje. Og noget af sin personlighed - ubevidst. For mange kunstnere er det af så stor betydning, at de i deres kunst udtrykker noget af sig selv - af egen personlighed.

Det var ikke Sikker Hansens sag. Han så noget i sit motiv og ønskede kun at gengive for andre netop det. Det var for ham hovedsagen. Men indirekte blev det så noget personligt, noget karakteristisk Sikker Hansensk alligevel, fordi han var så original, så selvstændig i sin kunst, at man aldrig er i tvivl, når man ser hans kunst. Man véd ved synet af den - dét er Sikker Hansen. Han behøvede ikke, og havde ikke behov for, at vise sin personlighed. Men den var der - den er der, og den lever videre."

Anna Krestine Nielsen tog præliminæreksamen fra Tøxens Skole i Køge, var fra 1. oktober 1914 til 1. oktober 1922 ansat ved postvæsnet først i Køge, derefter 3 år i Odense samt 1 år i Fåborg, til sidst atter 2 år i Køge.

III.B.1.

INGER LISE SIKKER HANSEN er født d. 25. januar 1926 i Valby. Hun blev gift d. 5. marts 1949 i Timoteus Kirken, København, med LEIF BRUUN-ANDERSEN, der er født d. 13. januar 1926 i København som søn af kirkebetjent Alfred Andersen og hustru Marie Bruun, København.

Bosat: Castbergsvvej 34, Valby.

Inger Lise Sikker Hansen tog 1944 studentereksamen fra Rysensteen Gymnasium. Hun er uddannet som laborant på Finsens Institut, landbohøjskolen og firmaet Haldor Topsøe, Gentofte, og vir-

kede derefter som laborant indtil 1953.

Leif Bruun-Andersen blev 1944 student fra Metropolitanskolen i København, tog 1953 eksamen som cand. mag. Han aftjente sin værnepligt ved infanteriet i Næstved 1953-1954. 1954 ansattes han som adjunkt på Christianshavns Gymnasium, fra 1968 er han udnævnt til lektor samme sted.

III.B.1.a.

ASGER BRUUN-ANDERSEN er født d. 15. december 1949 i København. Han er landvæsenselev i Kølby pr. Løgstør.

III.B.1.b.

TOVE BRUUN-ANDERSEN er født d. 26. maj 1953 i København.

III.B.1.c.

HELGA BRUUN-ANDERSEN er født d. 24. marts 1957 i København.

III.B.2.

BODIL SIKKER HANSEN er født d. 10. juni 1929 i Valby.

Hun blev gift d. 28. juni 1958 i Roskilde med JOHN FERNQVIST(RASMUSSEN), der er født d. 19. september 1930 i København som søn af søløjtnant Johan Rasmussen og hustru Caroline Cathrine Fernqvist, Frederikshavn.

Bosat: Veksø pr. Veksø.

Bodil Sikker Hansen tog mellemskoleeksamen fra Ålholm Skole, var derefter på kunsthåndværkerskolen og uddannedes som stoftrykker. Hun har haft ansættelse som teknisk tegner hos F.L. Schmidt og hos Steensen og Varming. Hun er nu malerinde.

John Fernqvist Rasmussen fik 1964 bevilling til at føre navnet Fernqvist. Han gik i skole på Nyboder Skole og uddannedes derefter som finmekaniker. Han har været ansat hos F.L. Schmidt samt Steensen og Varming. Siden 1959 har han haft ansættelse på Risø.

III.B.2.a.

THOMAS FERNQVIST(RASMUSSEN) er født d. 25. november 1958 i Veksø.

III.B.2.b.

JAKOB FERNQVIST(RASMUSSEN) er født d. 12. september 1960 i Veksø.

III.B.2.c.

ANDREAS FERNQVIST(RASMUSSEN) er født d. 8. juni 1962 i Veksø.

Navneændringen gælder også for ovennævnte børn.

III.B.3.

ELSE SIKKER HANSEN er født d. 8. november 1931 i Valby.

Hun blev gift d. 7. juni 1957 på Frederiksberg med JENS JENSEN-HOLM, der er født d. 27. juni 1929 i Ribe som søn af skoleinspektør Holger Jensen-Holm og hustru Clara Nielsen, Ribe. Bosat: Huldbergs Allé 28, Lyngby.

Else Sikker Hansen tog studentereksamen fra Rysensteen Gymnasium

1950, hun uddannedes som laborant på Løvens kemiske Fabriker, og var derefter ansat ved firmaet Haldor Topsøe, Gentofte. Jens Jensen-Holm tog studentereksamen fra Ribe Katedralskole 1948, blev cand. med. 1956 og dr. med. 1967. Han blev 1959 ansat på Farmakologisk Institut og 1967 universitetslektor i farmakologi.

III.B.3.a.

DORTE SIKKER JENSEN-HOLM er født d. 4. oktober 1956 i København.

III.B.3.b.

IDA SIKKER JENSEN-HOLM er født d. 6. november 1957 i Nykøbing F, og hun døde d. 13. oktober 1966 i Kgs. Lyngby.

III.B.3.c.

TORA IDA SIKKER JENSEN-HOLM er født d. 27. juli 1967 i Kgs. Lyngby.

III.B.4.

IDA SIKKER HANSEN er født d. 6. november 1937 i Valby. Hun blev gift d. 25. juli 1959 i Sædder Kirke med IVAR LUND, der er født d. 7. april 1933 i Svendborg som søn af skolebestyrer Magnus Lund og hustru Ingeborg Olsen, Svendborg. Bosat: Rantzausmindevej 159, Svendborg. Ida Sikker Hansen tog 1957 studentereksamen fra Rysensteen Gymnasium og 1960 eksamen som gymnastiklærerinde fra Danmarks Højskole for legemsøvelser. Ivar Lund blev student 1957 fra Svendborg Gymnasium, han blev derefter uddannet som civilingeniør og fik ansættelse ved Københavns Vandforsyning. Han er nu på stadsingeniørens kontor i Svendborg.

III.B.4.a.

PETER LUND er født d. 25. november 1960 i Veksø.

III.B.4.b.

ANDERS LUND er født d. 24. november 1961 i Veksø.

III.B.4.c.

ANNE MARIE LUND er født d. 23. april 1963 i Veksø.

III.B.4.d.

JENS LUND er født d. 21. december 1966 i Svendborg.

III.B.5.

ANNE MARIE SIKKER HANSEN er født d. 26. juli 1941 i Valby. Hun blev gift d. 16. maj 1963 i Rio Bamba med CÉDRIC de VILLERS GRAND CHAMPS, der er født d. 27. september 1941 i Bruxelles som søn af maler Thierry de Villers Grand Champs og hustru Liliane Parvari. Bosat: Alkestrup pr. Tureby.

Anne Marie Sikker Hansen tog 1957 realeksamen fra Rysensteen Gymnasium og 1963 eksamen som gymnastiklærerinde. Cédric de Villers Grand Champs er uddannet keramiker. Ægteparret boede den første tid efter giftermålet i Equador, flyttede derefter til Bruxelles. Den 1. juli 1966 flyttede de til Danmark, og Cédric de Villers Grand Champs fik ansættelse hos Bing & Grøndahl, hvor han var 1 år, derefter en tid på Haslev Lervarefabrik, han er nu ansat hos firmaet Brack og Sønner.

III.B.5.a.

MICHÉLE de VILLERS GRAND CHAMPS er født d. 3. marts 1964 i Rio Bamba.

III.B.5.b.

CARINE CECILE de VILLERS GRAND CHAMPS er født d. 25. februar 1965 i Quenea.

III.C.

GUNNAR SIKKER HANSEN er født d. 26. november 1898 i Vejle, og han døde d. 19. november 1955 i Kastrup. Han blev gift d. 11. august 1929 i Vardegades Kirke med HARRIET SIGRID ELISABETH JENSEN, der er født d. 21. februar 1909 i Korsør som datter af herskabskusk og chauffør Hans Peter Jensen og hustru Krestine Verdelin, Korsør. Bosat: Søvangs Allé 19, Kastrup. Gunnar Sikker Hansen gik i Ålborg Kommuneskole og var efter skolegangen beskæftiget ved landbruget ca. 2 år. Han kom derefter ud at sejle og har sejlet med sejlskibe på alle verdenshave. Han var soldat i USA og var en tid beskæftiget som perlefisker og svampedyrker ved Mexico. Han tog styrmandseksamen 1926 og sejlede som styrmand til 1933, da han købte en fiskerskude og drev fiskeri fra Kastrup, samtidig arbejdede han som dykker, en tid for zoneredningskorpset. I 1940 købte han et større skib, som han sejlede med til sin død. Det var hovedsagelig med vragsfiskeri og som vragsdykker, han beskæftigede sig. Under anden verdenskrig sejlede han danske frihedskæmpere til Sverige. Harriet Sigrid Elisabeth Jensen gik i Randersgade Skole, hun begyndte efter skolegangen som husholdningselev hos svigermoderen Valborg Sikker Hansen og var der til sit giftermål. Siden mandens død har hun arbejdet i garderoben i Kastrup Lufthavn.

III.C.1.

GUNVOR SIKKER HANSEN er født d. 31. marts 1930 på Østerbro. Hun blev gift d. 15. oktober 1949 i Tårnby Kirke med ERIK KAJ JENSEN, der er født d. 18. marts 1924 i Odense som søn af maler Vilhelm Jensen og hustru Vanda Charlotte Kratholm, Kastrup.

Bosat: Postparken 16, Kastrup.

Gunvor Sikker Hansen gik i Kastrup Skole, var derefter beskæftiget ved husgerning i 2 år, hvorefter hun var ekspeditrice i Schous Sæbehus indtil sit giftermål.

Erik Kaj Jensen gik i Kastrup Skole, arbejdede i et gartneri i 1 år, hvorefter han sejlede med svigerfaderen ca. 3 år, derefter med forskellige skibe og for forskellige rederier såvel i indenrigs- som udenrigsfart til 1953. Han var herefter en tid på Kastrup Glasværk og kørte til 1962 maskintransport i Køben-

havn. I august 1962 etablerede han egen vognmandsforretning med lastvogn.

III.C.1.a.

JAN SIKKER JENSEN er født d. 24. februar 1950 i Tårnby. Han er mekanikerlærling.

III.C.1.b.

BIRGIT SIKKER JENSEN er født d. 4. august 1953 i Tårnby.

III.C.1.c.

LENE SIKKER JENSEN er født d. 15. september 1963 i Tårnby.

III.C.2.

JOHN SIKKER HANSEN er født d. 16. maj 1937 i København.

Han blev gift d. 20. april 1963 i Tårnby med

LIS HØY PEDERSEN, der er født d. 10. november 1941 i København som datter af bagermester Erik Henning Høy Pedersen og hustru Gunhild Emmy Krestine Pedersen, København.

Bosat: Toldbodgade 15, København K.

John Sikker Hansen gik i Kastrup og Korsvejens Skoler, sejlede med faderen nogle år, var derefter på stenfiskeri og med forskellige rederiers skibe såvel i indenrigs- som udenrigsfart.

1960-1962 arbejdede han i Kastrup Lufthavn, var derefter ansat ved et maskintransportfirma ca. 1 år, hvorefter han arbejdede som kranfører hos firmaet Abrahamsen & Co. til 1966, da fik ansættelse som matros ved Københavns Havnevesen.

Lis Høy Pedersen gik i Enghaveplads og Korsvejens Skoler, var 2 år porcelænsmaler ved Bing & Grøndahl, hvorefter hun tog præliminæreksamen. Hun har endvidere været beskæftiget ved husgerning og er nu ekspeditrice i faderens bagerforretning og konditori.

III.C.2.a.

LARS-ERIK HØY SIKKER HANSEN er født d. 15. marts 1961 i Tårnby.

III.C.2.b.

SUSANNE SIKKER HANSEN er født d. 19. september 1963 i Tårnby.

III.C.3.

ARNE SIKKER HANSEN er født d. 19. november 1943 i Kastrup.

Bosat: Søvangs Allé 19, Kastrup.

Arne Sikker Hansen har gået i Kastrup Skole og kom derefter ud at sejle. 1958 var han elev på Esbjerg Sømandsskole. Han aftjente sin værnepligt ved marinen 1962-1964 og var med fiskeriinspektions-skibet til Færøerne 2 gange. Han har i øvrigt sejlet på såvel indenrigs- som udenrigsfart.

III.D.

VALTER SIKKER HANSEN er født d. 12. juli 1900 i Ålborg, og han døde d. 26. juni 1967 i Ringsted.

Han blev gift d. 20. maj 1928 i Rutsker Kirke med

INGA VOLQUARTZ KLO, der er født d. 4. februar 1899 i Rutsker som datter af gårdejer Klaus Andreas Klo og hustru Anna Volquartz, Rutsker.

Bosat: Holbækvej 38, Ringsted.

Valter Sikker Hansen gik i skole i Ålborg, Odense og København, var bud til 15-års alderen, da han kom til Hjelmerup på Fyn og arbejdede ved landbruget til 1919. Han kom nu i smedelære hos smedemester Svendsen, Åkirkeby, under den 3-årige læretid boede han hos farbroderen, pastor Andreas Hansen, Bornholms Højskole. Efter læretiden arbejdede han 2 år som smedesvend hos smedemester Malmkvist i Rutsker, derefter tog han 1 års specialuddannelse som revolverdrejer i København, kom tilbage til smedemester Malmkvist, hvor han var til 1928, da han overtog kirkesmedjen i Rutsker og drev den til 1939. Han flyttede nu til Tejn, hvor han begyndte at lave kunstsmedearbejde. Men dette måtte opgives på grund af krigen, da der ikke kunne gives tildeling af jern til kunstsmedearbejde, han var derefter bestyrer af broderens gård i Strøby pr. Åkirkeby ca. 1 år, arbejdede derefter som smed for stenbruddene i Moseløkken og Hammerværket. Den 1. april 1942 overtog han smede- og maskinværkstedet i Nørre Hyllinge pr. Kirke-Hyllinge og drev det til 1. oktober 1946, da han solgte smedjen og overtog en landejendom på 10 tdr. land i Ejby, denne drev han til 1952, hvorefter han flyttede til Fjennslev og overtog en gård på 28 tdr. land. Denne solgtes på grund af svigtende helbred 1955, og han fik nu arbejde på maskinfabrikken Rimas, Ringsted, hvor der hovedsagelig laves vejtrømler og trucks, her var han beskæftiget til 1965.

Inga Volquartz Klo gik i Rutsker Skole og var de første år efter konfirmationen hjemme hos faderen, der var enkemand. Hun var derefter 1 år i Ødum Præstegård samt elev på Bornholms Højskole, hvorefter hun atter var hjemme til sit giftermål.

III.D.1.

MARKUS SIKKER HANSEN er født d. 19. maj 1929 i Rutsker.

Han blev gift d. 5. maj 1962 i Ringsted med

KAREN CHRISTENSEN, der er født d. 17. august 1937 i Sørbymagle som datter af gårdejer Laurits Christensen og hustru Agnes Dorte Olsen, Sørbymagle pr. Slagelse.

Bosat: "Østergård", Østrup pr. Stenlille.

Markus Sikker Hansen gik i skole i Rutsker, Tejn, Åkær samt Kirke-Hyllinge Skole. Efter endt skolegang var han hos sin onkel, viktualiehandler Ludvig Funk, København, til 1947, da han fik beskæftigelse ved landbruget. Vinteren 1948-1949 var han elev på Rønshoved Højskole. Han var derefter ved landbruget i Gejlå, Sønderjylland, til 1. maj 1950. Han aftjente sin værnepligt ved livgarden fra 11. maj 1950 til 21. april 1951. Han havde herefter forskellige pladser ved landbruget, først 2 år på Sjælland, hvorefter han atter rejste til Jylland og var på Ølgod-egnen i 7 år, kun afbrudt af et ophold på Lægård Landbrugsskole vinteren 1954-1955. I efteråret 1958 købte han ejendom på 14 tdr. land i Udstrup ved Store Merløse, denne drev han til foråret 1963, da han byttede den med Østergård, der er på 41 tdr. land.

Karen Christensen gik i Sørby Skole, var derefter beskæftiget ved husgerning forskellige steder til 1954, hvorefter hun var medhjælper på børnespastikerhjemmet i Hørsholm i 2 år. Hun var derefter atter beskæftiget ved husgerning til sit giftermål.

III.D.1.a.

KENNETH SIKKER HANSEN er født d. 22. april 1957 i Hørsholm.

III.D.1.b.

ANNE BIRGITTE SIKKER HANSEN er født d. 19. oktober 1959 i Hørsholm.

III.D.1.c.

JØRGEN SIKKER HANSEN er født d. 13. april 1964 i Østrup, Undløse Sogn.

III.D.2.

FRODE SIKKER HANSEN er født d. 19. maj 1931 i Rutsker. Han blev gift d. 3. september 1960 i Gyrstinge Kirke med GERTRUD STEFFENSEN SKELHØJ, der er født d. 5. juli 1938 i Ørslevvester, Gyrstinge Sogn, som datter af gårdejer Jens Vagn Steffensen Skelhøj og hustru Carla Johanne Christoffersen, Ørslevvester pr. Fjenneslev.

Bosat: Bukkerup pr. Tølløse.

Frode Sikker Hansen gik i Rutsker, Tejn, Åkirkeby samt Kirke-Hyllinge Skoler, han var derefter ved landbruget forskellige steder. Vinteren 1950-1951 var han elev på Rønshoved Højskole. Han aftjente sin værnepligt ved forsyningstroppe i Ryvangen fra 12. maj 1952 til 24. april 1953. Han arbejdede derefter i 1½ år i Jylland, først i Strellev, derefter i Vestkær, vinteren 1956-1957 var han ansat ved Ringsted Maskinfabrik. Sommeren 1957 var han lastbilchauffør. Den 1. november 1957 overtog han en ejendom på 6 tdr. land i Mølle-Borup og drev denne til maj 1958, var igen en tid lastbilchauffør og en tid ved landbruget. I maj 1959 købte han en ejendom på 10 tdr. land i Allindemagle, men solgte den allerede i april 1960. Den 21. juni 1960 overtog han gården i Bukkerup, gården er på 18 tdr. land. Gertrud Steffensen Skelhøj gik i Gyrstinge Skole, var beskæftiget ved husgerning først hjemme, derefter i Gyrstinge Brugsforening 1 år samt 2½ år hos murermester Larsen, Fjenneslev.

III.D.2.a.

HENRIK SIKKER HANSEN er født d. 24. oktober 1964 i Holbæk.

III.D.3.

ANNA BIRGITHE SIKKER HANSEN er født d. 3. maj 1934 i Rutsker. Hun blev gift d. 26. februar 1956 i Benløse Kirke med SVEND VILLY LARSEN, der er født d. 27. september 1928 i Fjenneslev som søn af murermester Heinrich Larsen og hustru Lucia Johansen, Fjenneslev.

Bosat: Dronning Margrethes Vej 11, Ringsted.

Anna Birgithe Sikker Hansen gik i skole i Rutsker, Ejby og Nørre Hyllinge Skoler, var derefter beskæftiget dels ved husgerning og i farbroderen Tage Sikker Hansens viktualieforretning. Hun var vinteren 1954-1955 elev på Rønshoved Højskole.

Svend Villy Larsen gik i Fjenneslev Skole, blev udlært som murer hos faderen 1943-1947. Han var elev på Ollerup Håndværkerskole 1946-1947, arbejdede herefter som svend forskellige steder til 1954, da han blev medejer af faderens forretning.

III.D.3.a.

BIRTHE RANDI LARSEN er født d. 29. august 1957 i Benløse.

III.D.3.b.

BENTE INGERLISE LARSEN er født d. 7. maj 1959 i Ringsted.

III.E.

ANDREAS SEKKER HANSEN er født d. 8. december 1901 i Ålborg. Han blev gift d. 6. december 1929 i København med GRETHE JOHANNE HANSEN, der er født d. 1. november 1903 i Kgs. Lyngby som datter af forfatter Jakob Hansen og hustru Johanne Dorthea Martens, Kgs. Lyngby.

Bosat: Eschrichtsvej 33, Valby.

Andreas Sekker Hansen gik i skole i Ålborg, Slagelse samt København og Odense, han blev 1922 student fra Døckers Kursus og uddannedes derefter som musiker hos Viktor Schøler. Fra 1929 har han virket som pianist og har samtidig undervist privatelever. Han har deltaget i koncerter såvel i København som i provinsen. Grethe Johanne Hansen blev i 1924 student fra Rysensteens Gymnasium. Hun har siden 1925 været ansat ved Københavns Kommunale Biblioteker.

III.E.1.

STEN SEKKER HANSEN er født d. 19. juni 1934 i København.

Bosat: Eschrichtsvej 33, Valby.

Sten Sekker Hansen blev student i 1954 og cand. jur. 1964.

III.E.2.

GERD SEKKER HANSEN er født d. 2. december 1936 i København.

Bosat: Kongensvej 12, Frederiksberg.

Gerd Sekker Hansen er biblioteksassistent.

III.F.

INGRID SIKKER HANSEN er født i Ålborg, og hun døde samme sted 11 uger gammel.

III.G.

ALF SIKKER HANSEN er født d. 14. januar 1907 i Ålborg.

Han er gift med

PETRA JENSEN, der er født d. 8. oktober 1903 i Ravnsø, Jaungyde, Tulstrup Sogn, som datter af husmand Jens Jensen og hustru Ane Mette, Ravnsø, Jaungyde.

Bosat: Harrestrup Mark pr. Skovlunde.

III.G.1.

TAGE SIKKER HANSEN er født d. 4. februar 1933 i Fårup, Sabro Sogn.

Han blev gift d. 17. september 1957 på Frederiksberg med LILLIAN SIGRID LARSEN, der er født d. 20. oktober 1932 i Gerlev som datter af tømrer Viggo Jakob Larsen og hustru Emma Karla Kristoffersen, Neder Dråby.

Bosat: Hovedgaden 156, Neder Dråby pr. Jægerspris.

Tage Sikker Hansen gik i Herstedøster Skole, han blev 1948-1952 udlært som pottemager hos firmaet Eslou i Sengeløse, arbejdede derefter som svend forskellige steder, bl.a. 3 år i Skåne. Siden d. 1. november 1963 har han haft arbejde som fabriksarbejder i

Frederikssund.

Lillian Sigrid Larsen gik i skole i Jægerspris og var derefter beskæftiget ved husgerning samt en tid som sygehjælper.

III.G.1.a.

CLAUS SIKKER HANSEN er født d. 2. februar 1958 i Neder Dråby, Gerlev Sogn.

III.G.1.b.

DORTHE SIKKER HANSEN er født d. 16. december 1959 i Neder Dråby, Gerlev Sogn.

III.G.2.

ARNE SIKKER HANSEN er født d. 11. november 1936 i Jaungyde, Tulstrup Sogn.

Han blev gift d. 15. november 1958 på Frederiksberg med JYTTE NIELSEN, der er født d. 24. december 1936 i København som datter af chauffør Niels Otto Nielsen og hustru Anna Marie Sørensen, København.

Bosat: Bybøllevvej 4, Ledøje pr. Ballerup.

Arne Sikker Hansen gik i skole i Herstedøster og Ålholm, blev 1950-1954 udlært som slagter hos slagtermester Wium, Nr. Fasanvej 45, København. Han aftjente sin værnepligt 1955-1957 ved forsyningstropperne i Padborg og var herefter i Gaza fra 1. maj til 1. november 1957. Efter hjemkomsten arbejdede han som slagter til 1964, han har siden haft beskæftigelse som jord- og betonarbejder.

Jytte Nielsen gik i forskellige skoler i København, fik herefter ansættelse i Frihavnskirkenes Børnehaven samt Døtreskolens Børnehaven på Christianshavn og blev uddannet som barneplejerske. Hun lærte senere som bogbinderske og arbejdede ved faget 1955-1958.

III.G.2.a.

DAN SIKKER HANSEN er født d. 15. maj 1959 i København.

III.G.2.b.

STEEN SIKKER HANSEN er født d. 11. september 1960 i Glostrup.

III.G.2.c.

LARS SIKKER HANSEN er født d. 20. oktober 1965 i Virum.

III.H.

TAGE SIKKER HANSEN er født d. 27. april 1909 i Ålborg.

Han blev gift d. 2. november 1930 i Rutsker Kirke med ASTRID VOLQUARTZ Klo, der er født d. 16. maj 1901 i Rutsker som datter af gårdejer Klaus Andreas Klo og hustru Anne Elisabeth Volquartz, Bakkegården, Rutsker.

Bosat: Ålstrupvej 13, Valby.

Tage Sikker Hansen gik i skole i Odense, på skolen i Vigerslev Allé og Rughavevejen Skole. 1923-1927 blev han uddannet i blandet kolonialforretning i København og arbejdede derefter ved forskelligt til 1930, da han d. 1. oktober etablerede egen forretning i Wesselsgade. Denne forretning har han i årenes løb opar-

bejdet til en stor og sund viktualieforretning.
Astrid Volquartz Klo gik i Rutsker Skole, hun var derefter beskæftiget ved husgerning på forskellige gårde på Bornholm.

III.J.

ELI SIKKER HANSEN er født d. 13. juni 1910 i Ålborg.
Han blev gift d. 13. maj 1932 i Jesuskirken i København med
MAGDA ELLEN ARRILDT, der er født d. 1. august 1912 i Glostrup
som datter af sadelmager John Christian Arrildt og hustru Margrethe Adeleide Enghoff.

Bosat: Mose Allé 4, Rødovre.

Eli Sikker Hansen gik i skole på Vigerslev Allé, udlærtes derefter som maler hos malermester Frederik Pedersen, København, og malermester Carl Christoffersen, Thisted. Den 19. september 1933 fik han borgerbrev og har siden drevet egen forretning.
Magda Ellen Arrildt gik i skole på Vigerslev Allé, hun blev derefter uddannet som dameskrædderinde hos firmaet Julius Koppel, Købmagergade, og har siden været beskæftiget som dameskrædderinde.

III.J.1.

ERIK SIKKER HANSEN er født d. 12. oktober 1935 i København.
Han blev gift d. 28. marts 1959 i Tårnby Kirke med
AASE HJØLLUND ANDERSEN, der er født d. 29. november 1938 i Hvidovre som datter af smed Tage Hjøllund Andersen og hustru Dora Anine Jensen, Tårnby.

Bosat: Valhøjs Allé 107 A, Rødovre.

Erik Sikker Hansen gik i Frederiksgård Skole, han udlærtes derefter som maler hjemme hos faderen 1952-1956. Han arbejdede som svend hos forskellige mestre i København til 1961 og har siden haft arbejde hos faderen.

Aase Hjøllund Andersen gik i Tårnby Skole, blev 1954-1958 uddannet som syerske hos firmaet Uffe Brydegaard, hun var derefter beskæftiget som syerske til sit giftermål.

III.J.1.a.

SANNE SIKKER HANSEN er født d. 9. september 1959 i København.

III.J.1.b.

PIA SIKKER HANSEN er født d. 24. januar 1961 i København.

III.J.1.c.

LINDA SIKKER HANSEN er født d. 30. juli 1962 i København.

III.J.2.

RUTH SIKKER HANSEN er født d. 24. juni 1938 i Valby.
Hun blev gift d. 26. maj 1962 i Brøndbyøster Kirke med
BENT JØRGEN KRISTENSEN, der er født d. 28. november 1937 i Dreslette som søn af hønseriejer Christian Frederik Kristensen og hustru Hanne Jørgine Rasmussen, Dreslette.

Bosat: Rytterhaven 48, Farum.

Ruth Sikker Hansen gik i skole i Ålholm og Lykkebo og blev derefter udlært som dameskrædderinde hos Uffe Brydegaard og fortsatte efter læretiden samme sted til 1. august 1958, da hun fik an-

sættelse ved firmaet Jani Kjoler og var her til d. 20. juni 1963.

Bent Jørgen Kristensen gik i Dreslette Kommuneskole, blev 1953-1957 uddannet som tømrer hos tømrermester Carl Larsen, Snave. Han aftjente sin værnepligt ved fodfolket i Søgårds-lejren, efter hjemsendelsen 1. september 1958 begyndte han at studere bygningsteknikum i København og dimitteredes april 1962. Han fik derefter beskæftigelse hos Bruun og Schelein, senere hos Danalit, og siden 1. juni 1964 har han haft beskæftigelse hos Wright Thomsen & Kjær, København.

III.J.2.a.

ANNE-MARIE SIKKER KRISTENSEN er født d. 13. august 1963 i Rødovre.

III.J.2.b.

MORTEN SIKKER KRISTENSEN er født d. 2. februar 1966 i Rødovre.

III.J.3.

PALLE SIKKER HANSEN er født d. 20. januar 1940 i Valby. Han blev gift d. 17. juni 1967 i Adventskirken i Vanløse med KIRSTEN FIBIGER, der er født d. 20. juli 1947 i København som datter af fodspecialist Ernst Fibiger og hustru Inger Kirstine Hansen, København.

Bosat: Gartnergade 5 A, København N.

Palle Sikker Hansen gik i Ålholm Skole, uddannedes 1954-1959 som møbelsnedker hos firmaet Lysberg, Hansen og Terp, København. Han aftjente sin værnepligt ved CF-kolonnen i Hillerød 1959-1960 og var derefter beskæftiget ved firmaet René Jakobsen, Mose Allé 9. Siden 1. oktober 1965 har han haft ansættelse ved firmaet Henry Hansen og Chrillesen, Cypervvej 5, Amager.

Kirsten Fibiger gik på la Cours Vejens Skole, tog 1965 studentereksamen fra Falkonérgårdens Gymnasium, havde derefter et studieophold i USA til 1. juni 1966. Fra 1. august 1966 til 1. august 1967 var hun lærerindevikar ved Lyngby-Tårnbæk kommunale Skolevæsen. Hun er nu lærerstuderende ved Emdrupborg Seminarium.

III.

I anledning af Marcus Sikker Hansen's 70-års fødselsdag.

Stående fra venstre: Chr. Rasmussen, Robert Rasmussen, Merry, Anna, Jenny, Arne, Aage, Gunnar, Valter, Andreas, Alf, Tage, Eli, Ingrid og Eleonora.

Siddende fra venstre: Gustav Rasmussen, Edvard, Valborg, Marcus Sikker Hansen, Frederikke, Andreas og Caroline.

Siddende på gulvet fra venstre: Anna, Magda, Harriet og Grethe.

III.

Valborg Augusta Rasmussen og
Marcus Sikker Hansen

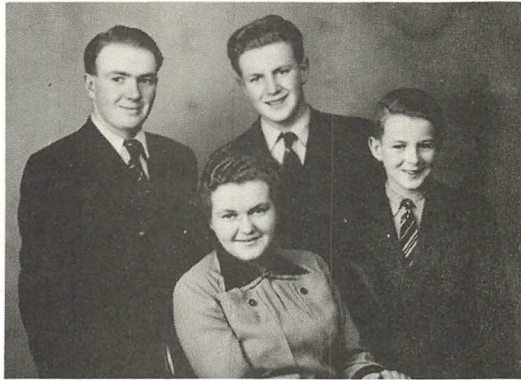
III.A.
Arne Sikker Hansen

III.A.
Edith Jørgine Margrethe
Hansen

III.A.2.
Ester Sikker Hansen og
Anton Tjørntved Hansen

III.A.1.-III.A.2.-III.A.3.-III.A.4.
Niels, Ester, Anders og Poul Arne
Sikker Hansen

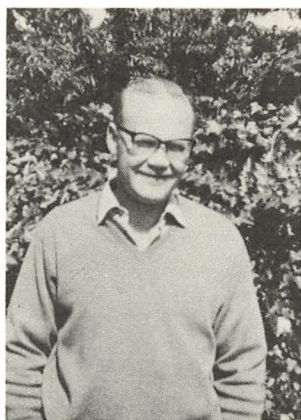
III.A.3.
Anders Sikker Hansen og
Inge Marie Jacobsen med Børn

III.B.
Aage Sikker Hansen

III.B.
Anna Krestine Nielsen

III.B.1.
Leif Bruun-Andersen

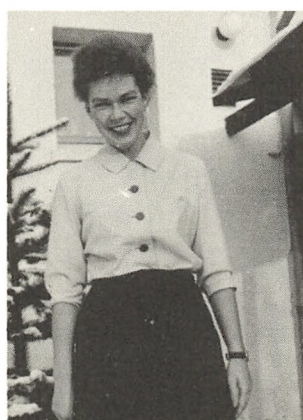
III.B.1.
Inger Lise Sikker
Hansen

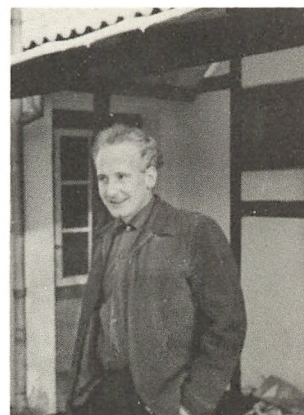
III.B.2.
Bodil Sikker Hansen

III.B.2.
John Fernqvist Rasmussen

III.B.3.
Else Sikker Hansen

III.B.3.
Jens Jensen-Holm

III.B.4.
Ida Sikker Hansen med børn

III.B.4.
Ivar Lund

III.B.5.
Anne Marie Sikker Hansen og
Cédric de Villers Grand Champs
med børn

III.E.
Andreas Sekker Hansen og
Grethe Johanne Hansen med børn

III.E.1.
Sten Sekker Hansen

III.E.2.
Gerd Sekker Hansen

III.G.1.
Tage Sikker Hansen og
Lillian Sigrid Larsen

III.G.2.
Arne Sikker Hansen og
Jytte Nielsen

III.H.
Tage Sikker Hansen og
Astrid Volquartz Klo

III.J.
Eli Sikker Hansen og
Magda Ellen Arrildt

III.J.1.
Erik Sikker Hansen og
Aase Hjøllund Andersen

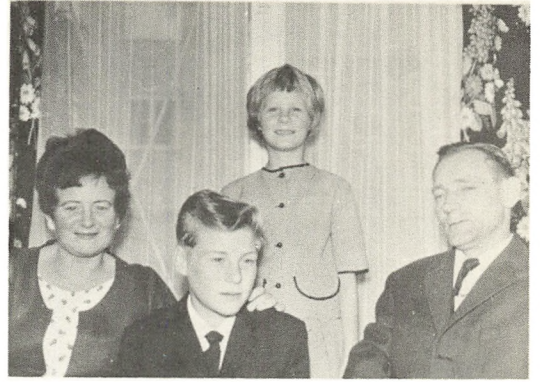
III.J.2.
Ruth Sikker Hansen og
Bent Jørgen Kristense

III.C.
Gunnar Sikker Hansen

III.C.
Harriet Sigrid
Elisabeth Jensen

III.C.1.
Gunvor Sikker Hansen og Erik Kaj
Jensen med børn

III.C.2.
John Sikker Hansen og
Lis Høy Pedersen

III.C.3.
Arne Sikker Hansen

III.D.
Valter Sikker Hansen og
Inga Volquartz Klo

III.D.1.
Markus Sikker Hansen og
Karen Christensen

III.D.2.
Frode Sikker Hansen og
Gertrud Steffensen
Skelhøj

III.D.3.
Anna Birgithe Sikker Hansen og
Svend Villy Larsen med børn

IV.

CARL GUSTAV RASMUSSEN blev født d. 21. marts 1874 i Grenå, og han døde d. 9. oktober 1876 samme sted.
Han blev døbt d. 19. april, og faddere var: jomfru Thora Graff, skomager Licht og kone, musikus Peder, alle af Grenå.

V.

CHRISTIAN HERMAN VALDEMAR RASMUSSEN blev født d. 7. april 1876 i Grenå, og han døde d. 22. maj 1957 i Randers. Han blev døbt d. 7. juli 1876, og faddere var: forældrene, enke-madame Graff, farver E. Graff og kone og detaillist E. Vogel, alle af Grenå.

Christian Herman Valdemar Rasmussen blev gift d. 7. maj 1901 i Skt. Mortens Kirke i Randers med JENNY JENSEN, der blev født d. 28. juni 1878 i Randers som datter af bagermester Peder Jensen og hustru Caroline Mortensen, Randers, og hun døde i januar 1938 i Randers. Hun blev døbt d. 15. august 1878, faddere var: forældrene, madame Kirstine Jensen, jomfru Kirstine Antonsen og blikkenslager H.H. Kayser, alle af Randers.

Christian Herman Valdemar Rasmussen kom i lære hos snedkermester Brink, Grenå, men før han blev udlært, solgte Brink forretningen. Christian H.V. Rasmussen syntes ikke, han lærte nok i Grenå og rejste derfor til Randers, hvor han klarede sig selv til 1898. Den 5. februar 1898 løste broderen, der var urmager, borgerbrev for ham, da han ikke selv var gammel nok til det, og han begyndte med et værksted i Provstegade. Den 13. juni 1901 fik han selv borgerbrev, d. 16. maj 1905 flyttede han til Vestergade 14. I 1906 havde han allerede 15 mand beskæftiget i virksomheden, såvel snedkere som tapetserere, og i årenes løb oparbejdede han en stor og landskendt møbelforretning. I 1940 blev den omdannet til aktieselskab, i 1935 flyttedes ind i store, nye lokaler.

VI.

JOHANNE FREDERIKKE CAROLINE RASMUSSEN blev født d. 5. december 1877 i Grenå.

Hun blev døbt d. 17. marts 1778, faddere var: forældrene, enke-
madame Graff, farver E. Graff, alle af Grenå.

Hun døde som barn.

VII.

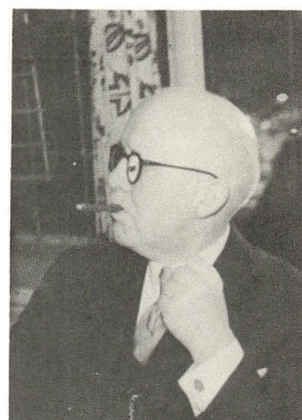
GUSTAVE RASMUSSEN blev født d. 16. marts 1879 i Grenå.
Hun blev hjemmedøbt d. 25. marts og fremstillet i kirken d. 13.
juli, faddere var: smeden H.P. Rasmussen og hustru fra Romalt,
farver Graff og hustru samt faderen, alle af Grenå.
Gustave Rasmussen var gift med
AUGUST HOOMANN, der var bygmester.
Ægteparret udvandrede til USA, de er begge døde, der var ingen
børn i ægteskabet.

VII.
Gustava Rasmussen og
August Hoomann

V.
Jenny Jensen

V.
Christian Herman
Valdemar Rasmussen

II.B. Carl Albert Rasmussen,
II.B.2. Kell Ebbe Rasmussen
XI. Merry Lund
II.B.1. Dan Rasmussen
XI. Henri Robert Rasmussen
II.C. Axel Rasmussen
II.B. Agnes Mathilde Jensen
III. Valborg Sikker Hansen

VIII.

CARL GUSTAV RASMUSSEN blev født d. 2. juli 1880 i Grenå, og han døde samme dag.

IX. .

KARIN CAROLINE ELISABETH RASMUSSEN blev født d. 23. juli 1881 i Grenå, og hun døde d. 28. februar 1953 i Randers.

Hun blev gift d. 27. april 1907 i Århus med CARL MAGNUS ANDERSEN, der er født d. 28. januar 1884 i Århus som søn af tømrermester Morten Christian Andersen og hustru Anna Kathrine Koeh, Århus.

Karin Caroline Elisabeth Rasmussen gik i skole i Grenå, var herefter barnepige hos værkfører Sikker Hansen, Ålborg, og senere hos kunstmaler Hoven, Ålborg. Hun kom til kunstmaler Hoven for at være ung pige i huset, men det viste sig hurtigt, at hun havde både lyst og evner til at male. Det var hovedsagelig landskaber og blomstermotiver, hun malede.

Carl Magnus Andersen gik i Valdemarsgades Skole i Århus, udlærtes som tømrer hos faderen, og efter læretiden arbejdede han som svend forskellige steder, bl.a. i Ølgod. Omkring 1907 blev han ansat som tømrer ved DSB og boede i Århus til 1916, da han forflyttedes til Randers, hvor han fortsat virkede som tømrer ved DSB til sin død.

IX.A.

ELSE CATHRINE ANDERSEN er født d. 23. maj 1908 i Århus.

Hun blev gift d. 5. juni 1937 i Randers med AAGE LYKKEGAARD KORSBECH, der er født d. 20. juni 1910 i Århus som søn af snedker Kristen Korsbech og hustru Pouline Andersen, Århus, og han døde d. 12. august 1949 i Hvide Sande.

Bosat: Prins Ottos Vej 11, Randers.

Else Cathrine Andersen gik i skole i frk. Laursens Skole i Århus og derefter i Randers, hun tog mellemskoleeksamen fra Randers kommunale Mellem- og Realskole. Efter skolegangen var hun 1 år i huset hos malermester Kristoffersen, Thisted, uddannedes som børnehavelærerinde i Frøbel-børnehaven i Randers. Hun fik herefter ansættelse hos apoteker Gustav Rasmussen i Grenå og var her ca. 1 år, flyttede tilbage til Randers og var ca. 2 år i forretning hos P. Jersing, derefter blev hun bestyrer af børnehaven "Vesteraltan" i Randers og var der til sit giftermål.

Efter mandens død i 1949 begyndte hun at lave kludeklip, og hun har i en årrække leveret varer til Hellerup Boligmontering foruden salg til private. I 1956 flyttede hun til Randers og købte hus på Prins Ottos Vej. I 1960 begyndte hun at lave stoftryk, og hun har siden været beskæftiget hermed. Varerne bliver solgt såvel til forretninger som private.

Aage Lykkegaard Korsbech gik i skole i Århus, han udlærtes som maskinarbejder ved firmaet Godthåb Stålvarefabrik, som ejedes af hans morbror. Han fik derefter ansættelse som maskinarbejder hos Chr. C. Grenes Maskinfabrik, Skjern, og blev efter nogle få års forløb værkfører samme sted. Han omkom under badning i Vesterhavet.

IX.A.1.

UFFE CARL CHRISTIAN KORSBECH er født d. 4. april 1938 i Skjern, Han blev gift d. 18. april 1964 i Krstrup Kirke med HANNE RASMUSSEN, der er født d. 23. november 1937 i Ålborg som datter af murer Børge Rasmussen og hustru Mariane Thomsen, København.

Bosat: Grønnemose Allé 130, Søborg.

Uffe Carl Christian Korsbech tog realeksamen fra Skjern Kommune-

skole, uddannedes som maskinarbejder på A/S Strømmen Maskinfabrik i Randers 1954-1958. Han tog i læretiden maskinassistenteksamen. Efter læretiden begyndte han at studere ved Danmarks tekniske Højskole og dimitteredes 1964 som elektroingeniør. Han aftjente sin værnepligt ved søværnet 1964-1966 og har siden været ansat på Danmarks tekniske Højskole. Hanne Rasmussen tog mellemskoleeksamen fra Emdrup Skole, uddannedes som kontorassistent og har været beskæftiget forskellige steder. Siden 1960 på Politigården i København.

IX.A.1.a.

KRISTIAN LYKKEGAARD KORSBECH er født d. 7. oktober 1965 i København.

IX.A.2.

JØRGEN LYKKEGAARD KORSBECH er født d. 6. marts 1940 i Skjern. Han blev gift d. 16. november 1963 i Krstrup Kirke med BIRTHE MEINECHE RASMUSSEN, der er født d. 5. marts 1945 i Østrup, Albæk Sogn, som datter af karetmager Arne Meineche Rasmussen og hustru Karen Mary Kristensen, Randers.

Bosat: Park Allé 12, Assentoft, Randers.

Jørgen Lykkegaard Korsbech gik i Skjern Kommuneskole, udlærtes 1958-1962 som automekaniker hos Sofus Nellemann, Randers. Han var derefter elev på Randers tekniske Skole og dimitteredes 1964 som maskintekniker. Han aftjente sin værnepligt ved marinen og hjemsendtes 1966 som sergent. Han har siden været beskæftiget ved firmaet Sofus Nellemann, Randers. Familien flyttede i november 1967 ind i et nybygget hus i Assentoft, størstedelen af arbejdet har Jørgen Lykkegaard Korsbech selv lavet som fritidsarbejde.

Birthe Meineche Rasmussen gik i Krstrup Skole og var derefter beskæftiget som ekspeditrice hos Dansk Svensk Stål, Randers, til 1963.

IX.A.2.a.

AAGE MEINECHE KORSBECH er født d. 16. april 1964 i Randers.

IX.A.2.b.

ALICE MEINECHE KORSBECH er født d. 15. februar 1966 i Randers.

IX.A.3.

GUSTAV JOHANNES KORSBECH er født d. 18. juli 1942 i Skjern, Han blev gift d. 26. maj 1967 i Mariehøj Kirke, Silkeborg, med SOLVEIG HJORTHMOSE ENEVOLDSEN, der er født d. 5. april 1945 i Rodelund, Them Sogn, som datter af overpostbud Ejner Enevoldsen og hustru Anna Margrethe Hjorthmose, Silkeborg.

Bosat: Ørnsøvej 54, Silkeborg.

Gustav Johannes Korsbech tog mellemskoleeksamen fra Krstrup Skole, udlærtes 1959-1963 som kleinsmed ved Jysk Centralvarme, Randers, fortsatte som svend samme sted til 10. oktober 1963. I 1964 dimitteredes han som maskintekniker fra Randers tekniske Skole. Han aftjente sin værnepligt ved infanteriet i Haderslev og hjemsendtes i august 1965. Siden 6. september 1965 har han haft ansættelse som maskintekniker på fabriken Grundfoss, Bjergringbro.

Solveig Hjorthmose Enevoldsen tog realeksamen fra Søndergades Skole i Silkeborg, hun blev derefter bankelev i Silkeborg Bank og ansattes 1965 som assistent samme sted.

IX.A.4.

INGE ELISABETH WILLAUME KORSBECH er født d. 21. maj 1945 i Skjern. Hun blev gift d. 26. juni 1965 i Krstrup Kirke med LEIF BØGEDAHL CHRISTOFFERSEN (II.G.2.), der er født d. 20. maj 1939 på Frederiksberg som søn af snedker Axel Verner Bøgedahl Christoffersen og hustru Bodil Rasmussen (II.G.), København. Bosat: Benediktesvej 11, Lind pr. Herning.

Inge Elisabeth Willaume Korsbech tog 1962 realeksamen fra Krstrup Skole, var derefter beskæftiget ved husgerning på Amager til 1. maj 1963. Hun dimitterede som lærerinde fra Th. Langs Seminarium, Silkeborg, juni 1967 og ansattes 1. august samme år som lærerinde ved Lind Skole under Rind Kommune. 1963-1965 var hun fører for de mindste FDF'er i Silkeborg, 1965-1967 delingsfører i FPF Høgild Kreds og startede 3. september 1967 FPF Lind Kreds.

Leif Bøgedahl Christoffersen tog 1956 realeksamen fra Duevejens Skole, udlærtes 1956-1960 som bygningssnedker hos firmaet Frode Olsen & Co., Øresundsvej 145, København S. Han var 1956-1960 på bygmesterskole og fortsatte på husbygningsteknikum, hvorfra han dimitterede i marts 1963. Han aftjente sin værnepligt i militærnægterlejren Kompedal til 20. april 1965. Fra 1. maj 1965 blev han ansat ved Henning Svendsens rådgivende ingeniørvirksomhed, Herning. Leif Bøgedahl Christoffersen blev 1947 optaget i FDF og virkede derefter som patruljefører, instruktør samt delingsfører til 1964. Den 3. september 1965 startede han FDF Lind Kreds og har siden været kredsfører for denne.

IX.A.4.a.

FRANK HENNING BØGEDAHL CHRISTOFFERSEN er født d. 3. januar 1968 i Lind, Rind Sogn.

IX.B.

INGRID ADELAIDE ANDERSEN er født d. 4. juli 1909 i Århus. Bosat: Slynborgstræde 5, Randers.

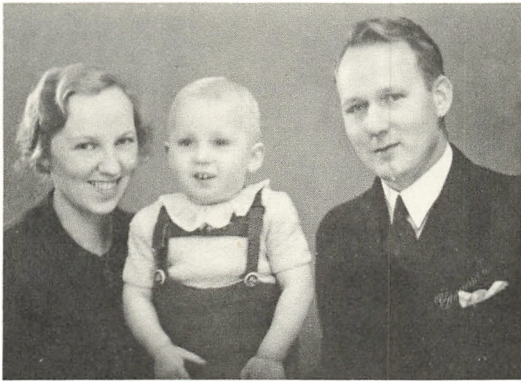
Ingrid Adelaide Andersen tog realeksamen fra Randers kommunale Mellem- og Realskole, var derefter ekspeditrice hos købmand P. Jersing, Randers, i $5\frac{1}{2}$ år. Hun har været ansat ved post- og telegrafvæsnet i 20 år og sluttede som kontorassistent af første grad. Siden 1950 har hun haft ansættelse hos firmaet Chr. Rasmussens A/S, Randers, hvor hun nu er prokurist.

IX.
Karin Caroline Elisabeth
Rasmussen

IX.
Carl Magnus Andersen

IX.A.
Else Cathrine Andersen og
Aage Lykkegaard Korsbech med sønnen
Uffe

IX.A.4.
Inge Elisabeth Willaume Korsbech
og Leif Bøgedal Christoffersen
= II.G.2.

IX.A.2.
Jørgen Lykkegaard Korsbech og
Birthe Meineche Rasmussen

IX.A.3.
Gustav Johannes Korsbech
og Solveig Hjorthmose
Enevoldsen

IX.B.
Ingrid Adelaide
Andersen

X.

CARL GUSTAV ADOLF RASMUSSEN blev født d. 9. december 1882 i Grenå, og han døde d. 6. august 1939 i Ålborg. Han blev døbt d. 17. januar 1883, faddere var ølbrygger Niels Graff, farver Frederik Graff, enke madame Graff, toldassistent Lausens enke, alle af Grenå, samt barber Karl Graff af Randers. Carl Gustav Adolf Rasmussen blev gift d. 7. november 1907 i Århus med

ELEONORA JØRGINE ELISE SØRENSEN, der blev født d. 22. juli 1884 i Århus som datter af oversergent og bogholder Frederik Christian Sørensen og hustru Eleonora Marie Jørgensen, Århus, og hun døde d. 11. juli 1962 i Ålborg.

Carl Gustav Adolf Rasmussen begyndte sin uddannelse d. 1. februar 1900 på Løveapoteket i Århus. 1907 rejste han til Reykjavik, Island, og var her, til han i 1911 kom til det nyoprettede apotek på Isafjord, Island. I 1919 købte han Grenå Apotek og drev det til 1931, da han købte Løveapoteket i Ålborg.

X.A.

INGE MARGRETHE ELEONORA RASMUSSEN er født d. 4. august 1909 i Reykjavik, Island.

Hun blev gift d. 5. juli 1937 i København med KNUD ERIK JACOBY PETERSEN, der er født d. 10. september 1908 i Randers som søn af tømremester Thomas Jacoby Petersen og hustru Helga Johanne Marie Weiehart, Randers.

Bosat: Høeghsmindevej 37, Gentofte.

Inge Margrethe Eleonora Rasmussen tog realeksamen fra Grenå Mellem- og Røalskole, blev cand. pharm. 1935. Hun var ansat på Løveapoteket i Ålborg 1935-1937 og på apoteket ved Gentofte Amtssygehus 1940-1944.

Knud Erik Jacoby Petersen blev student fra Randers Statsskole 1927, filisofikum ved Københavns Universitet 1928. 1928-1931 var han apotekerdiscipel og blev cand. pharm. 1933. Han konditionerede på Vejle Svaneapotek og Ålborg Løveapotek til 1937. Siden har han været ansat i Chr. Hansens laboratorium, 1945-1954 som fabriksbestyrer i Reading, England, og derefter som fabriksbestyrer i København.

X.A.1.

HANNE ELEONORA JACOBY PETERSEN er født d. 28. januar 1938 i København.

Hun blev gift d. 10. august 1963 i Baltimore med

THOMAS HENRY FRANZ III, der er elektroingeniør.

Bosat: 1408 Mt. Royal Ave, Baltimore, Maryland, 21217, USA.

Hanne Eleonora Jacoby Petersen er uddannet sygeplejerske fra amtssygehuset i København.

X.A.1.a.

BERNARD ANDREW FRANZ er født d. 16. maj 1964 i Baltimore.

X.A.1.b.

CHRISTOPHER JOHN FRANZ er født d. 22. oktober 1965 i Baltimore.

X.A.1.c.

CLAIRE MARIE FRANZ er født d. 16. november 1967 i Baltimore.

X.A.2.

INGE MARGRETHE JACOBY PETERSEN er født d. 26. maj 1939 i København.

Hun blev gift d. 25. november 1961 i Jægersborg med TORBEN SCHOUSBOE, der er født d. 6. oktober 1937 i København som søn af ørelæge Jan Schousboe og hustru Ebba Arndrup Muus, Odense.

Bosat: Fogedmarken 14, København N.

Inge Margrethe Jacoby Petersen tog 1959 studentereksamen fra Aurehøj Gymnasium, hun blev 1968 cand. mag. i musik og engelsk. Torben Schousboe tog 1956 studentereksamen fra Odense Katedral-skole, organist 1960 fra Det kongelige Musikkonservatorium og 1968 mag. art.

X.A.2.a.

IDA MARGRETHE SCHOUSBOE er født d. 26. februar 1968 i København.

X.A.3.

KRISTIN JACOBY PETERSEN er født d. 31. oktober 1945 i København. Hun blev gift d. 28. februar 1968 i Gentofte med THOMAS PEDER BOJE, der er født d. 26. januar 1944 i Næstved som søn af Viktor Boje og hustru Anna Raabuch Petersen, Næstved.

Bosat: Rektorparken 20, København SV.

Kristin Jacoby Petersen blev 1964 student fra Aurehøj Gymnasium, hun studerer nu medicin.

Thomas Peder Boje tog 1963 studentereksamen fra Rungsted Stats-skole. Han er stud. mag. scient. soc.

X.B.

AGNETE ADELAJDE RASMUSSEN er født d. 6. oktober 1910 i Reykjavik, Island.

Bosat: Østerbrogade, København Ø.

Agnete Adelajde Rasmussen blev uddannet sygeplejerske i Frederikshavn 1931-1935. Hun var 1936-1938 ansat som sygeplejerske på amtssygehuset i Gentofte. På kommunehospitalet i Århus til 1939, hvorefter hun var på Ålborg Amtssygehus til 1942, da hun atter kom til Gentofte og var her til 1948. Derefter havde hun ansættelse ved infermeriet i Sofienlundslejren ved Holbæk til 1951, da hun kom til den danske kommando i Tyskland og var her til 1958. Siden 1958 har hun været ansat på Rigshospitalet, Tagensvej, København.

X.C.

GUSTAV EMMANUEL CHRISTIAN RASMUSSEN er født d. 22. oktober 1911 i Isafjord, Island.

Han blev gift d. 9. august 1938 i Vissenbjerg med

KAREN NIELSINE JENSEN, der er født d. 27. august 1911 i Kjerte Sogn som datter af gårdejer Anders Jensen og hustru Hansine Cecilie Hansen, Helleshule pr. Assens.

Bosat: Algade 28, Ålborg.

Gustav Emmanuel Christian Rasmussen begyndte sin uddannelse til farmaceut på Svaneapoteket i Randers d. 1-2-1929, han blev cand. pharm. 1938 og apoteker d. 1. februar 1940.

1943 blev han næstformand i Danmarks Apotekerforening Ålborg-Hjørring-kredsen og 1947 kredsens repræsentant i hovedbestyrel-

sen. 1960 blev han medlem af konsulentrådet for D.A.K.
Karen Nielsine Jensen begyndte uddannelsen til farmaceut i
1930 og blev cand. pharm. 1937.

X.C.1.

GUSTAV ANDERS RASMUSSEN er født d. 20. februar 1939 i Ålborg.
Han er gift med
BIRGIT WILHELMSEN.
Bosat: Lyngø.
Gustav Anders Rasmussen er stud. mag.

X.C.2.

JAN CHRISTIAN RASMUSSEN er født d. 14. juli 1940 i Ålborg.
Han er gift med
KAREN THEMSEN.
Bosat: Vesterbro, Ålborg.
Jan Christian Rasmussen er ingeniør.

X.C.3.

FRANS HENRIK RASMUSSEN er født d. 9. juni 1944 i Ålborg.
Han er gift med
BIRTE ANDERSEN.
Bosat: Albertslund.
Frans Henrik Rasmussen er musikpædagog.

X.C.4.

GORM FREDERIK RASMUSSEN er født d. 4. november 1945 i Ålborg.
Bosat: Eskildsgade, København.
Gorm Frederik Rasmussen er stud. mag.

X.D.

FREDE JOHANNES RASMUSSEN er født d. 28. november 1912 i Isafjord,
Island. Han er gift med
KIRSTEN LARSEN.
Bosat: Hornbæk.
Frede Johannes Rasmussen er fabrikant.
Der er i ægteskabet 3 børn.

X.E.

KNUD THORVALD RASMUSSEN er født d. 26. juli 1915 i Isafjord, Is-
land.
Han blev gift d. 26. december 1938 i Nørre Tranders Kirke med
GERDA JENSEN, der er født d. 22. oktober 1916 i Ålborg som
datter af massør Christian Jensen og hustru Christa Blichfeldt,
Ålborg.
Bosat: Bundgårdsvej 73, Ålborg.
Knud Thorvald Rasmussen tog præliminæreksamen fra Trustrup Real-
skole 1931, var derefter på Løkken Apotek og senere Løveapoteket
i Ålborg. Han tog 1. del af farmaceutisk embedseksamen 1937,
var 2 år på Skt. Mathias Apotek i Viborg og blev cand. pharm.
1942. Han var derefter ansat på Løveapoteket i Holstebro til
1947, på Assens Apotek til 1951 og på Svaneapoteket og Løveapo-
teket i Horsens til 1. oktober 1962, da han blev ansat som læ-
gekonsulent ved firmaet Dumex A/S, København.
Gerda Jensen tog realeksamen fra Ålborg Katedralskole, var

derefter defektrice på Løveapoteket i Ålborg til 1938.

X.E.1.

JENS RASMUSSEN er født d. 5. maj 1939 i Ålborg.
Bosat: Ryslingevej 15, Højbjerg.
Jens Rasmussen er stud. scient.

X.E.2.

AGNETE RASMUSSEN er født d. 28. februar 1943 i Holstebro.
Bosat: Værelse 417, kollegie 9, Århus C.
Agnete Rasmussen tog 1961 studentereksamen fra Horsens Stats-
skole, hun læser til cand. mag. i historie.

X.E.3.

ELISABETH RASMUSSEN er født d. 28. oktober 1945 i Holstebro.
Bosat: Bundgårdsvej 73, Ålborg.
Elisabeth Rasmussen blev student fra Ålborg Katedralskole 1966,
hun var i USA 1 år, hvor hun var i huset hos en dansk-fransk
familie i Washington. Hun begyndte 1. september 1967 lærerud-
dannelse på Ålborg Seminarium med musik som hovedfag.

X.F.

FRIDA CHARLOTTE RASMUSSEN er født d. 4. januar 1917 i Isafjord,
Island.

Hun blev gift d. 29. december 1943 i Ålborg med
SVEND AAGE LANGHORN, der er født d. 7. juni 1918 i Bogense som
søn af kaptajn Johannes Frederik Holler Langhorn og hustru Ag-
nes Marie Marsk Andersen, Ålborg.

Bosat: Kærlundsvej 20, Ålborg.

Frida Charlotte Rasmussen gik i skole i Grenå og Ålborg og af-
sluttede skolegangen med realeksamen, hun har været ansat på
kontoret hos firmaet Danalit.

Svend Aage Langhorn gik i skole i Ålborg og blev student fra
Ålborg Katedralskole. Han tog 1943 eksamen som civilingeniør i
elektroretning fra Danmarks tekniske Højskole. Han aftjente sin
værnepligt ved telegraftropperne i København 1943 og blev inter-
neret af den tyske værnemagt, i 1945 genindkaldtes han og hjem-
sendtes som sekondløjtnant. Han var fra 1943 til sommeren 1944
ansat som ingeniør ved firmaet Laurits Knudsen, fra 1. august
1944 til 31. marts 1947 ved Hjørring Højspændingsværk. Fra 1.
april 1947 fik han ansættelse ved Himmerlands Elektricitetsfor-
syning og har siden 1. april 1954 været direktør for samme.
Svend Aage Langhorn er medlem af repræsentantskabet for ELRA,
han har været medlem og formand i forskellige udvalg inden for
danske el-værkers forening. Han er medlem af menighedsrådet
for Vor Frue Sogn, Ålborg.

X.F.1.

KARSTEN HOLLER LANGHORN er født d. 27. juni 1948 i Ålborg.

X.F.2.

JØRGEN HOLLER LANGHORN er født d. 19. februar 1950 i Ålborg.

X.F.3.

GERTRUD HOLLER LANGHORN er født d. 20. september 1952 i Ålborg.

X.F.4.

INGER HOLLER LANGHORN er født d. 15. januar 1954 i Ålborg.

X.F.5.

BIRTE HOLLER LANGHORN er født d. 2. januar 1957 i Ålborg.

X.F.6.

MARTIN HOLLER LANGHORN er født d. 17. december 1958 i Ålborg.

X.F.7.

CHARLOTTE LANGHORN er født d. 17. juni 1962 i Ålborg.

X.G.

ARVID ULRIK RASMUSSEN er født d. 28. februar 1918 i Isafjord, Island.

Han blev gift d. 9. januar 1943 i Ålborg med BIRTHE ULF NIELSEN, der er født d. 21. maj 1920 i Ålborg som datter af købmand Henrik Ulf Nielsen og hustru Laura Vilhelmine Johanne Førstman Rasmussen, Ålborg.

Bosat: Hasserisvej 114, Ålborg.

Arvid Ulrik Rasmussen tog realeksamen i Ålborg 1935. Han aftjente sin værnepligt ved infanteriet i Viborg 1939-1940. Han var ekspedient i en tæppeforretning i København 1 år, han fik herefter ansættelse som ekspedient hos firmaet Chr. Rasmussen A/S, Randers, og blev juli 1948 udnævnt til underdirektør. Fra 1. januar 1954 har han været direktør for firmaet H. Ulff Nielsen A/S, Ålborg.

Birthe Ulf Nielsen tog realeksamen 1936 i Ålborg. 1938-1939 var hun elev på "Ivyhouse" kostskole i London og 1940-1941 på Silkeborg Husholdningsskole.

X.G.1.

KLAUS ULRIK RASMUSSEN er født d. 22. juni 1944 i Randers.

Bosat: Stockholmegade 37, København Ø.

Klaus Ulrik Rasmussen blev student fra Ålborghus Statsgymnasium 1964. 1964-1968 studerede han ved Danmarks Ingeniørakademi.

X.G.2.

LISE ULRIK RASMUSSEN er født d. 28. december 1946 i Randers.

Hun tog realeksamen på Klostermarkens Skole i Ålborg 1963, var 1964 elev på Silkeborg Husholdningsskole og tog 1967 handelsskoleeksamen fra Ålborg Handelshøjskole. Den 1. september 1967 begyndte hun sprogstudier på European Language and Educational Centres, London.

X.G.3.

KIRSTEN ULRIK RASMUSSEN er født d. 3. januar 1950 i Randers.

Hun tog realeksamen fra Klostermarkens Skole i Ålborg 1935, var derefter på klosterskole i Schweiz 1966-1967, siden 1. september

1967 har hun været elev på Kunsthåndværkerskolen i København.

X.H.

GUDRUN ELISE RASMUSSEN er født i september 1919.

Hun er gift med

OVE ESRUM, der er civilingeniør.

Ægteparret er bosat i USA.

Der er 2 børn i ægteskabet.

X.J.

KIRSTEN JOHANNE RASMUSSEN er født d. 4. december 1921 i Grenå.

Hun blev gift d. 4. juli 1942 i Nørresundby med

EMIL ARTHUR JEPPESEN, der er født d. 4. januar 1915 i København som søn af skibsrigger Niels Peter Jeppesen og hustru Maja Ida Sofie Sørensen, København.

Bosat: Jeppesgård, Møgelvold pr. Skovsgård.

Kirsten Johanne Rasmussen tog realeksamen fra Klostermarksskolen i Ålborg 1938 og handelsskoleeksamen fra Ålborg Handelsskole 1939. 1940-1943 var hun ansat ved firmaet Danalit. Hun har endvidere været assistent hos hudspecialist Dorff Kjeldsen, Ålborg, 1 år.

Emil Arthur Jeppesen gik i skole på Sundholmsvejens og Sundbyvester Skole, uddannet 1929-1934 som tømrer, var derefter elev på teknisk dagskole til 1939, da han dimitterede som bygningsingeniør fra Københavns tekniske skole. Han blev derefter ansat ved ingeniør- og entreprenørfirmaet Danalit A/S, København, hvor han var til d. 15. april 1940, da han forflyttedes til firmaets afdeling i Århus, allerede 8 dage efter blev han forflyttet til afdelingen i Ålborg og virker stadig her, fra 1. juli 1966 som afdelingsleder. Han aftjente sin værnepligt ved CBU fra 1. maj 1944 til 1. juni 1945.

X.J.1.

KNUD BJØRN JEPPESEN er født d. 6. november 1945 i Ålborg.

Han tog 1963 realeksamen fra Klostermarksskolen i Ålborg og uddannedes derefter til murer. Den 1. november 1963 påbegyndte han arkitektstudie på Ålborg tekniske Skole.

X.J.2.

PETER BJØRN JEPPESEN er født d. 25. november 1947 i Ålborg, og han døde d. 2. september 1952 samme sted.

X.J.3.

JESPER BJØRN JEPPESEN er født d. 29. november 1952 i Nørresundby

X.J.4.

ULRIK BJØRN JEPPESEN er født d. 3. oktober 1955 i Ålborg.

X.K.

NINI LOUISE RASMUSSEN er født d. 6. august 1923 i Grenå.

Hun blev gift d. 19. juli 1946 i Nørresundby med

FINN ESCHOU MØLLER, der er født d. 5. maj 1923 i Hadsund som søn af postforvalter Frederik Christian Valdemar Møller og hustru Anna Marinussen, Århus.

Bosat: Rebild pr. Skørping.

Nini Louise Rasmussen gik i skole i Grenå og Ålborg og tog 1940 realeksamen fra Klostermarksskolen i Ålborg, det følgende år var hun ansat på Løveapoteket i Ålborg. Hun dimitteredes 1947 som lærerinde fra Århus Seminarium, var 1953-1961 ansat som lærerinde ved Klostermarksskolen i Ålborg, derefter ved Nørresundby Skole. Fra 1. januar 1962 har hun haft ansættelse ved Støvring Skole og udnævntes 1. april 1967 til overlærer.

Finn Eschou Møller gik i skole i Hadsund og Løgstør, han tog realeksamen fra Finsensgades Skole i Århus og dimitteredes 1946 som lærer fra Århus Seminarium. Han aftjente sin værnepligt 1946-1947 i Fredericia og var bl.a. med det første hold af den danske brigade i Tyskland. 1947-1950 var han lærer i Skælskør, derefter i Nørresundby til 31. december 1961, da han tiltrådte stilling som overlærer ved Støvring Skole.

X.K.1.

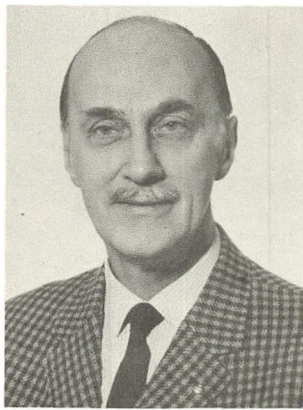
TROELS ESCHOU MØLLER er født d. 28. november 1948 i Skælskør. Han tog 1966 realeksamen fra Støvring Skole. Fra 1. oktober 1966 har han været elev på lærlingeskolen på fabrikken Atlas i København og tager samtidig maskinisteksamen på aftenkursus. Fra 1. april 1968 skal han sejle med en af Esso-bådene som et led i uddannelsen til maskinmester.

X.K.2.

BJØRN ESCHOU MØLLER er født d. 13. juni 1952 i Nørresundby.

X.
Carl Gustav Adolf Rasmussen og
Eleonora Elise Jørgine Sørensen med børn

X.C.
Gustav Emmanuel
Christian Rasmussen

X.C.
Karen Nielsine
Jensen

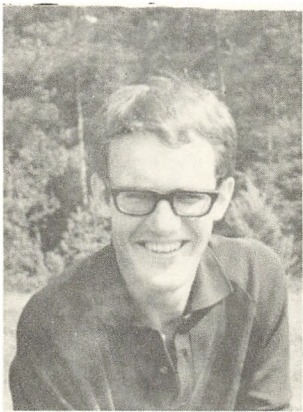
X.H.-X.A. og X.A.1.
Gudrun Elise, Ove
Esrum, Inge, Knud Erik,
Hanne og Thomas Henry
Franz III

X.A.2.
Inge Margrethe Jacoby Petersen og
Torben Schousboe

X.A.4.
Lisbeth Jacoby
Petersen

X.A.3.
Thomas Peder Boje

X.A.3.
Kristin Jakoby Petersen

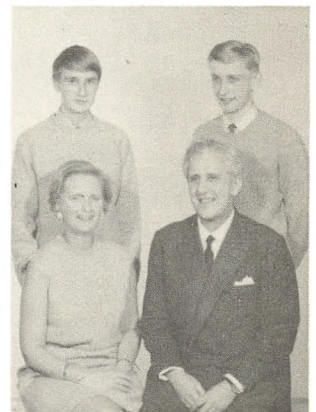
X.B.
Agnete Adelaide
Rasmussen

X.F.
Frida Charlotte Rasmussen og
Svend Aage Langhorn med børn

X.G.
Arvid Ulrik Rasmussen og
Birthe Ulf Nielsen med datteren
Kirsten

X.K.
Nini Louise Rasmussen og
Finn Eschou Møller med
børn

XI.

HENRI ROBERT RASMUSSEN blev født d. 13. oktober 1885 i Grenå. Han blev døbt d. 18. november, faddere var forældrene, skolediscipel Edvard Rasmussen, farver Frederik Graffs enke, alle af Grenå.

Han var gift med

MARY LUND.

Henri Robert Rasmussen var konstruktør og bosat i Rødovre.

Der var ingen børn i ægteskabet.

XII.

RUTH VILLAUME RASMUSSEN blev født d. 28. juli 1887 i Grenå, og hun døde d. 23. april 1959 i Thisted.

Navnet blev anmeldt d. 6. september 1887, forældrene er irvingianere, derfor ingen kirkedåb.

Ruth Villaume Rasmussen blev gift d. 31. maj 1916 i Randers med CARL CHRISTOFFERSEN, der er født d. 27. december 1891 i Thisted som søn af tømrermester Christen Christoffersen og hustru Ane Marie Jensen, Thisted.

Bosat: Skovgade 9, Thisted.

Ruth Villaume Rasmussen gik i skole i Grenå og afsluttede skolegangen med realeksamen. Hun var derefter beskæftiget ved husgerning til sit giftermål og havde forskellige pladser i Århus og Thisted.

Carl Christoffersen gik i Silstrup Friskole, han var derefter 1 år på F. C. Bendixs Tobaksfabrik. 1907-1912 udlærtes han som maler hos malermester Laurits Chr. Jensen, Thisted, arbejdede som svend i Randers, Århus og Thisted. Han aftjente sin værnepligt 1912-1913 og var genindkaldt under sikringsstyrken 1914-1918 ved 14. bataljons 3. kompagni i Århus. I 1920 optoges han som kompagnon i læremesterens forretning, og ved dennes død 1924 overtog han forretningen, som han drev til 1959, da sønnen overtog forretningen. Han hjælper stadig sønnen.

XII.A.

GUSTAVA AGNETHE VILLAUME CHRISTOFFERSEN er født d. 26. juli 1917 i Thisted.

Hun blev gift d. 29. marts 1937 med

PETER MARIUS BRÆNDGAARD, der er født d. 25. juni 1912 i Bedsted som søn af gårdejer Anders Brændgaard og hustru Ane Marie Christensen, Hunskegård, Bedsted Thy.

Bosat: Havnegade 14, Thisted.

Gustava Agnethe Villaume Christoffersen har gået i Thisted Børgerskole. Hun var beskæftiget ved husgerning samt en tid i forretning.

Peter Marius Brændgaard gik i Bedsted Skole, udlærtes 1928-1932 som karetmager hos karetmagermester Jens Henriksen, Hurup. Den 17. marts 1932 startede han, kun 19 år gammel, egen forretning i Vissing pr. Randers, men solgte den 1939 på grund af sygdom. Han drev derefter træskoforretning i Bedsted til 1942, arbejdede som tømrer til 1945, da han begyndte som ejendomsmægler og virkede som sådan til 1950. De følgende 4 år arbejdede han med syning af børnetøj, og vinteren 1954-1955 tog han et kursus i tilskæring af herre- og damegarderober, den 10. marts 1955 fik han diplom fra Skandinavisk Tilskærerskole, København. Han har siden drevet herre- og dameskrædderi.

XII.A.1.

CARL GUSTAV WILLAUME BRÆNDGAARD er født d. 3. juni 1942 i Bedsted.

Han blev gift d. 16. november 1963 i Sevel Kirke med ELIN KARIN KRISTENSEN, der er født d. 24. juli 1943 i Vejgård, Ålborg Sogn, som datter af vejformand Kristen Julius Kristensen og hustru Karla Emilie Kamilla Sørensen Finnerup, Sevel pr. Vinderup.

Bosat: Sevel pr. Vinderup.

Carl Gustav Willaume Brændgaard gik i Thisted Børgerskole, udlærtes 1958-1960 hos Albert S. Bornerup, Thisted, papir en gros.

Han aftjente sin værnepligt ved flyvertropperne i Karup 1962-1963 og ansattes 1. juni 1963 som civilarbejder på Flyvestation Karup.

Elin Karin Christensen gik i Ålborg Vestre Skole, Sevel Skole og tog mellemskoleeksamen fra Vinderup Realskole. Hun var telefonistinde i 2 år, uddannedes derefter som syerske og arbejdede 2½ år på Asani, Viborg. Hun er nu beskæftiget på Jens Sindings Konfektionsfabrik.

XII.A.1.a.

MICHAEL WILLAUME BRÆNDGAARD er født d. 15. april 1964 i Sevel.

XII.A.1.b.

LARS WILLAUME BRÆNDGAARD er født d. 12. april 1966 i Sevel.

XII.A.2.

ARNE WILLAUME BRÆNDGAARD er født d. 7. november 1944 i Thisted. Han blev gift d. 4. juni 1966 i Vinderup Kirke med NINA GRAVERSEN, der er født d. 25. oktober 1945 i Vinderup som datter af arbejdsmand Christian Eskild Graversen og hustru Magda Poulsen, Vinderup.

Bosat: Poppelhuset, Grauballe.

Arne Willaume Brændgaard gik i Thisted Borgerskole, udlærtes som bager 1958-1962 hos bagermester Carl Ejnar Jacobsen, Calles-Conditori, Thisted. Han aftjente sin værnepligt ved flyvevåbenet i Karup og Ålborg 1962-1963. Han arbejdede derefter som bager-svend, først en kort tid i Grenå, derefter i København til 1. maj 1966, så en kort tid i Struer og i Højslev til 1. marts 1967. Siden har han haft beskæftigelse i Silkeborg.

Nina Graversen gik i Vinderup Kommuneskole, hun var derefter beskæftiget ved husgerning til 1. november 1963, da hun fik ansættelse på B & O's radiofabrik i Struer og var her 1 år. Derefter arbejdede hun på fabrikken Industriel Elektronik, København, til 1. marts 1966.

XII.A.2.a.

CHARLOTTE WILLAUME BRÆNDGAARD er født d. 5. december 1966 i Højslev.

XII.B.

ARNE VILLAUME CHRISTOFFERSEN er født d. 10. marts 1921 i Thisted. Han blev gift d. 2. april 1945 i Skt. Pouls Kirke, Århus, med MARIE CATHRINE OTTOW NIELSEN, der er født d. 15. juni 1922 i Århus som datter af overpostpakmester Edvard Leonard William Nielsen og hustru Else Margrethe Ottow, Århus C.

Bosat: Egevej 7, Thisted.

Arne Villaume Christoffersen gik i Thisted Borgerskole og Thisted Mellem- og Realskole, han tog realeksamen 1938. Han lærte malerfaget hjemme hos faderen, 1941-1944 var han om vinteren elev på Århus Malerskole, lavede svendestykke på koncertpalæet i Århus april 1942. Den 1. april 1943 startede han sammen med en kollega egen forretning i Århus, og de arbejdede sammen til foråret 1944. Han blev da svend hos faderen, og fra 1948 var han i kompagni med faderen, til han i 1959 selv overtog malerfirmaet Christoffersen og Søn. 1960-1965 var han lærer på malerskolen under Thisted Tekniske Skole.

Marie Cathrine Ottow Nielsen gik i Paradisgades Skole i Århus, hun var 1 år i huset og derefter lagerekspeditrice på en skotøjsfabrik. Fra 1. maj 1944 til giftermålet var hun ekspeditrice i trikotageforretninger.

XII.B.1.

SONJA VILLAUME CHRISTOFFERSEN er født d. 29. august 1945 i Thisted.

Bosat: Askvej 3, Risskov.

Sonja Villaume Christoffersen er kontorassistent.

XII.B.2.

KJELD VILLAUME CHRISTOFFERSEN er født d. 27. november 1950 i Thisted.

Han tog 1967 realeksamen fra Thisted Borgerskole og kom derefter i malerlære hos faderen.

XII.B.3.

EDVARD VILLAUME CHRISTOFFERSEN er født d. 13. maj 1958 i Thisted.

XII.B.4.

INA RUTH VILLAUME CHRISTOFFERSEN er født d. 6. juli 1963 i Thisted.

XII.C.

ESTRID VILLAUME CHRISTOFFERSEN er født d. 24. maj 1923 i Thisted.

Hun blev gift d. 28. juni 1947 i Thisted Kirke med

VILLY OVE PEDERSEN, der er født d. 24. januar 1921 i København som søn af maskinmester Peder Jochum Pedersen og hustru Agnes Kristiane Nielsen, København.

Bosat: Refsnæsgade 33, København N.

Estrid Villaume Christoffersen gik i Thisted Borgerskole, var beskæftiget ved husgerning forskellige steder i Thisted og Århus. Hun har altid været meget interesseret i musik og sang og har selv undervist i klaverspil i Thisted.

Villy Ove Pedersen tog realeksamen fra statsgymnasiet Schneekloth, uddannedes 1937-1941 som maskinarbejder. Han tog derefter ingeniørexamen 1944. Han aftjente sin værnepligt ved marinen 1945-1946. 1947-1963 var han ansat som virksomhedsingeniør hos De forenede Jernstøberier, København. Siden 1963 har han været afdelingsingeniør hos firmaet G. W. Ventilation A/S, København.

XII.C.1.

ALLAN WILLAUME PEDERSEN er født d. 7. februar 1950 i København.

Han tog 1967 realeksamen fra Sjællandsgades Skole og kom d. 27. november 1967 i lære som kleinsmed.

XII.C.2.

MICHAEL WILLAUME PEDERSEN er født d. 25. august 1954 i København.

XII.D.

HANS JØRGEN WILLAUME CHRISTOFFERSEN er født d. 8. august 1927 i Thisted.

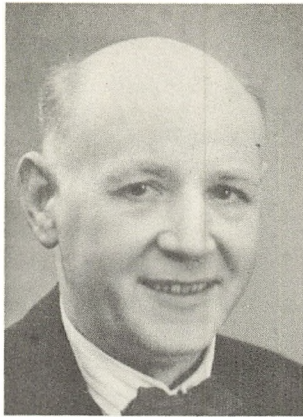
Han blev gift d. 2. november 1952 i København med
AASE ANKER MADSEN, der er født d. 9. august 1932 i København
som datter af grosserer Søren Anker Madsen og hustru Ester
Hildora Rigmor Sylvia Mouritzen, København.

Bosat: Blågårdsgade 29B, København N.

Hans Jørgen Willaume Christoffersen gik i Thisted Borgerskole
og tog realeksamen fra Thisted Realskole. Han udlærtes 1943-
1945 som maler hos faderen, aftjente sin værnepligt ved marinen
1948-1949. Han arbejdede derefter som malersvend i København
til 1959, da han blev opmåler for malersvende i København.

Fra 1951 har han tillige været faglærer ved Frederiksberg
Tekniske Skole, centralskolen for malerfaget.

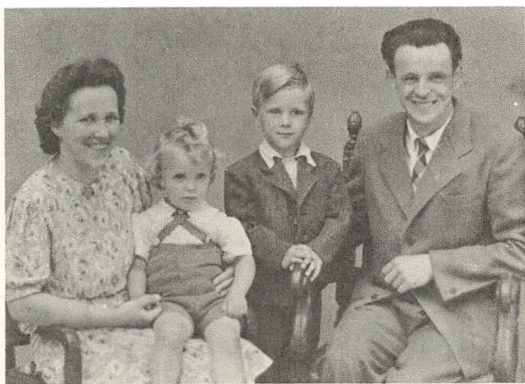
Aase Anker Madsen gik på Hans Tavsgades Skole, uddannedes
derefter som kontorassistent hos forsikringsselskabet andels-
anstalten Tryg, hun har siden læretidens udløb d. 31. juli 1950
været ansat som assistent samme sted, kun afbrudt af 2½ år,
hvor hun havde ansættelse på et handelskontor og dels var hjem-
megående husmor. Siden 1960 har hun været halvdagsbeskæftiget.

XII.
Carl Christoffersen

XII.
Ruth Villaume
Rasmussen

XII.A.
Gustava Agnethe V. Christoffersen og
Peter Marius Brændgaard med børn

XII.A.1.
Carl Gustav Villaume
Brændgaard og Elin
Karin Kristensen m/børn

XII.A.2.
Arne Willaume Brændgaard
og Nina Gravensen

XII.B.
Arne Villaume
Christoffersen og
Marie C. Ottow Nielsen
med børn

XII.D.
Hans Jørgen Willaume
Christoffersen

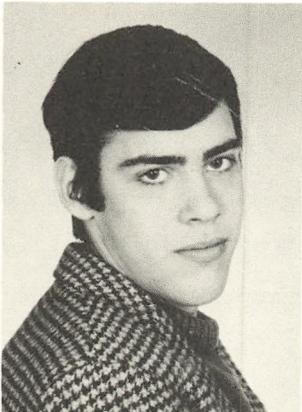
XII.D.
Aase Anker Madsen

XII.C.
Estrid Willaume
Christoffersen

XII.C.
Villy Ove Pedersen

XII.C.1.
Allan Willaume
Pedersen

XII.C.2.
Michael Willaume
Pedersen

A L F A B E T I S K F O R T E G N E L S E O V E R

E F T E R K O M M E R E

Andersen

Carl Magnus
Ingrid Adelaide
Karin C. E. f. Rasmussen

IX.
IX.B.
IX.

Bank-Rasmussen

Birgit Sonja
f. Brandenburg
Hakon
Helene
Thomas

II.D.2.
II.D.2.
II.D.2.a.
II.D.2.b.

Bentsen

Elisabeth f. Christoffersen
Fredri Paludan
Jørgen Paludan
Lene Paludan

II.G.1.
II.G.1.
II.G.1.b.
II.G.1.a.

Boje

Kristin J. f. Petersen
Thomas Peder

X.A.3.
X.A.3.

Brandenburg

Carl Vilhelm
Ellen A. f. Rasmussen
Ester Sigrid
Francis f. Budd
Hans Edvard
Inger Margrethe
Sheila Edith Ellen
Timothy Ejnar

II.D.
II.D.
II.D.4.
II.D.1.
II.D.1.
II.D.3.
II.D.1.b.
II.D.1.a.

Bruun-Andersen

Asger
Helga
Inger Lise Sikker
f. Hansen
Leif
Tove

III.B.1.a.
III.B.1.c.
III.B.1.
III.B.1.
III.B.1.b.

Brændgaard

Arne Willaume
Carl Gustav Willaume
Charlotte Willaume
Elin K. f. Kristensen
Gustava A. V.
f. Christoffersen
Lars Willaume
Michael Willaume
Nina f. Graversen
Peter Marius

XII.A.2.
XII.A.1.
XII.A.2.a.
XII.A.1.
XII.A.
XII.A.1.b.
XII.A.1.a.
XII.A.2.
XII.A.

Champs

Anne Marie Sikker
f. Hansen
Carine Cecile de
Villers Grand
Cédric de Villers
Grand
Michéle de Villers
Grand

III.B.5.
III.B.5.b.
III.B.5.
III.B.5.a.

Christoffersen

Aase Anker f. Mad-
sen
Arne Villaume
Axel Verner Bøgedal
Bodil f. Rasmussen
Carl
Edvard Villaume
Else f. Jensen
Flemming Johannes B.
Frank Henning B.
Gorm Bøgedal
Hans Bøgedal
Hans Jørgen W.
Ina Ruth Villaume
Inge Elisabeth Willaume
f. Korsbech
Johnny Martin B.
Kirsten f. Eriksen
Kjeld Villaume
Knud Bøgedal
Leif Bøgedahl
Liselotte
Marianne
Marie C. O.
f. Nielsen
Ruth V. f. Rasmussen
Sonja Villaume

XII.D.
XII.B.
II.G.
II.G.
XII.
XII.B.3.
II.G.3.
II.G.3.b.
IX.A.4.a.
II.G.3.
II.G.7.
XII.D.
XII.B.4.
IX.A.4.=
II.G.2.
II.G.3.c.
II.G.4.
XII.B.2.
II.G.4.
IX.A.4.=
II.G.2.
II.G.3.a.
II.G.6.
XII.B.
XII.
XII.B.1.

Danborg

Anders
Alice f. Fink-Jensen
Allan
Anna-Birthe
Anne
Barbro M. f. Johanson
Bente
Carsten Daniel
Christer
David
Edvard
Elisabeth Janina
f. Mokrzycki
Elsebeth
Emanuel

II.A.2.f.
II.A.6.
II.A.8.
II.A.2.a.
II.A.5.d.
II.A.3.
II.A.4.d.
II.A.9.a.
II.A.3.a.
II.A.3.
II.A.12.
II.A.2.
II.A.4.c.
II.A.6.

Danborg

Flemming II.A.4.
 Frede II.A.4.b.
 Grethe f. Thestrup II.A.8.
 Helene II.A.2.e.
 Helga Irgens f. Møller II.A.4.
 Henrik II.A.2.g.
 Irene II.A.6.a.
 Jan Arved II.A.1.a.
 Johannes II.A.2.b.
 Jørgen II.A.1.
 Kristian II.A.2.h.
 Lasse II.A.8.a.
 Lena II.A.5.a.
 Lizzie Marie f. Weber II.A.9.
 Lone Arved II.A.1.c.
 Margit Agnes f. Øland II.A.12.
 Margrethe II.A.2.c.
 Michael II.A.5.c.
 Mogens II.A.5.
 Niels Frans Jensenius II.A.
 Olga Ester Arved f. Jensen II.A.1.
 Per II.A.3.c.
 Peter II.A.6.b.
 Poul II.A.2.j.
 Preben Arnt II.A.12.a.
 Ragnhild f. Rasmussen II.A.
 Rita f. Lindahl II.A.5.
 Salomon II.A.9.
 Simon II.A.5.e.
 Stefan II.A.3.b.
 Steffen Stig II.A.12.b.
 Thomas II.A.5.b.
 Uffe II.A.8.b.
 Ulla Arved II.A.1.b.
 Vibeke II.A.2.d.
 Viggo II.A.2.
 Villy II.A.4.a.

Esrum

Gudrun E. f. Rasmussen X.H.
 Ove X.H.

Faxner

Bent Ramsø II.H.2.
 Edel Anita f. Mieritz II.H.1.
 Edith f. Sørensen II.H.3.
 Finn Holten II.H.3.
 Ib Claus II.H.1.
 Karen f. Rasmussen II.H.
 Kim II.H.3.a.
 Poul Erik II.H.4.

Fernqvist

Andreas III.B.2.c.
 Bodil Sikker f. Hansen III.B.2.
 Jakob III.B.2.b.
 John III.B.2.
 Thomas III.B.2.a.

Franz

Bernard Andrew X.A.1.a.
 Christopher John X.A.1.b.
 Claire Marie X.A.1.c.
 Hanne E.J. f. Petersen X.A.1.
 Thomas Henry III X.A.1.

Gernyx-Hansen

Flemming II.E.1.a.
 Hanne II.E.2.
 Inger f. Holland II.E.1.
 Ole II.E.1.

Hamann

Gustav VII.
 Gustave f. Rasmussen VII.

Hansen

Aage Sikker III.B.
 Aase H. f. Andersen III.J.1.
 Adolf Julius Gernyx II.E.
 Alf Sikker III.G.
 Anders Sikker III.A.3.
 Andreas Sekker III.E.
 Anna Krestine f. Nielsen III.B.
 Anne Birgitte Sikker III.D.1.b.
 Anton Tjørntved III.A.2.
 Arne Sikker III.A.
 Arne Sikker III.C.3.
 Arne Sikker III.G.2.
 Astrid V. f. Klo III.H.
 Carsten Sikker III.A.2.a.
 Claus Sikker III.G.1.a.
 Dan Sikker III.G.2.a.
 Dorthe Sikker III.G.1.b.
 Edith J. M. f. Hansen III.A.
 Eli Sikker III.J.
 Erik Sikker III.J.1.
 Ester Sikker f. Hansen III.A.2.
 Frode Sikker III.D.2.
 Gerd Sekker III.E.2.
 Gertrud S. f. Skelhøj III.D.2.
 Grethe J. f. Hansen III.E.
 Gunnar Sikker III.C.

Hansen

Harriet Sigrid Elisabeth f. Jensen III.C.
Henrik Sikker III.D.2.a.
Inga V. f. Klo III.D.
Inge Marie f. Jacobsen III.A.3.
Ingrid Sikker III.F.
John Sikker III.C.2.
Jytte f. Nielsen III.G.2.
Jørgen Sikker III.D.1.c.
Karen f. Christensen III.D.1.
Kenneth Sikker III.D.1.a.
Kirsten f. Fibiger III.J.3.
Kirsten Sikker III.A.3.a.
Lars Sikker III.G.2.c.
Lars-Erik Høy Sikker III.C.2.a.
Lillian S. f. Larsen III.G.1.
Lene Sikker III.A.3.b.
Linda Sikker III.J.1.c.
Lis Høy f. Pedersen III.C.2.
Magda Ellen f. Arrildt III.J.
Marcus Sikker III.
Markus Sikker III.D.1.
Niels Sikker III.A.1.
Palle Sikker III.J.3.
Paula f. Rasmussen II.E.
Petra f. Jensen III.G.
Pia Sikker III.J.1.b.
Poul Arne Sikker III.A.4.
Sanne Sikker III.J.1.a.
Steen Sikker III.G.2.b.
Sten Sekker III.E.1.
Susanne Sikker III.C.2.b.
Tage Sikker III.H.
Tage Sikker III.G.1.
Valborg A. f. Rasmussen III.
Valter Sikker III.D.

Jensen

Birgit Sikker III.C.1.b.
Erik Kaj III.C.1.
Gunvor S. f. Hansen III.C.1.
Jan Sikker III.C.1.a.
Lene Sikker III.C.1.c.

Jensen-Holm

Dorte Sikker III.B.3.a.
Else Sikker f. Hansen III.B.3.
Ida Sikker III.B.3.b.
Jens III.B.3.
Tora Ida Sikker III.B.3.c.

Jeppesen

Emil Arthur X.J.1.
Jesper Bjørn X.J.3.

Jeppesen

Kirsten J. f. Rasmussen X.J.
Knud Bjørn X.J.1.
Peter X.J.2.
Ulrik Bjørn X.J.4.

Jönsson

Bert Arvid Willy II.A.10.
Kirsten f. Danborg II.A.10.

Korsbech

Aage Lykkegaard IX.A.
Aage Meineche IX.A.2.a.
Alice Meineche IX.A.2.b.
Birthe M. f. Rasmussen IX.A.2.
Else Cathrine f. Andersen IX.A.
Gustav Johannes IX.A.3.
Hanne f. Rasmussen IX.A.1.
Jørgen Lykkegaard IX.A.2.
Kristian Lykkegaard IX.A.1.a.
Solveig H. f. Enevoldsen IX.A.3.
Uffe Carl Christian IX.A.1.

Kristensen

Anne-Marie Sikker III.J.2.a.
Bent Jørgen III.J.2.
Morten Sikker III.J.2.b.
Ruth S. f. Hansen III.J.2.

Langhorn

Birte Holler X.F.5.
Charlotte X.F.7.
Frida C. f. Rasmussen X.F.
Gertrud Holler X.F.3.
Inger Holler X.F.4.
Jørgen Holler X.F.2.
Karsten Holler X.F.1.
Martin Holler X.F.6.
Svend Aage X.F.

Larsen

Anna Birgithe Sikker f. Hansen III.D.3.
Bente Ingerlise III.D.3.b.
Birthe Randi III.D.3.a.
Svend Villy III.D.3.

Lund

Anders III.B.4.b.

Lund

Anne Marie III.B.4.c.
 Ida Sikker f. Hansen III.B.4.
 Ivar III.B.4.
 Jens III.B.4.d.
 Peter III.B.4.a.

Malim

Jeffrey Clive II.A.11.
 Lilian f. Danborg II.A.11.

Møller

Bjørn Eschou X.K.2.
 Finn Eschou X.K.
 Nini Louise f. Rasmussen X.K.
 Troels Eschou X.K.1.

Pedersen

Allan Willaume XII.C.1.
 Estrid V. f. Christoffersen XII.C.
 Michael Willaume XII.C.2.
 Villy Ove XII.C.

Petersen

Inge M. E. f. Rasmussen X.A.
 Knud Erik Jacoby X.A.

Rasmussen

Agnes M. f. Jensen II.B.
 Agnete X.E.2.
 Agnete Adelajde X.B.
 Aksel II.C.
 Allan Dan II.B.2.b.
 Ane Birgitte Christine f. Anthonsen II.
 Anne Norma II.F.1.b.
 Annelise f. Hansen II.K.
 Arvid Ulrik X.G.
 Birgit f. Wilhelmsen X.C.1.
 Birte f. Andersen X.C.3.
 Birthe U. f. Nielsen X.G.
 Bjørn Otto II.F.
 Carl Albert II.B.
 Carl Gustav IV.
 Carl Gustav VIII.
 Carl Gustav Adolf X.
 Christa B. f. Larsen II.F.1.
 Christian Herman V. V.
 Dan Knud II.B.1.
 Eleonora J. E. f. Sørensens X.
 Elisabeth X.E.3.

Rasmussen

Ernst C. Flensborg II.K.
 Frans Henrik X.C.3.
 Frede Johannes X.D.
 Gerda f. Jensen X.E.
 Gorm Frederik X.C.4.
 Grethe f. Ludvigsen II.B.2.
 Grethe f. Petersen II.F.
 Gustav Anders X.C.1.
 Gustav Emmanuel Chr. X.C.
 Henri Robert XI.
 Jan Christian X.C.2.
 Jeanette II.K.2.
 Jenny f. Jensen V.
 Jens X.E.1.
 Johanne Frederikke C. I.
 Johanne Frederikke C. VI.
 Karen Nielsine f. Jensen X.C.
 Karen f. Themsen X.C.2.
 Kell Ebbe II.B.2.
 Kim Thor Erik Dan II.B.1.a.
 Kirsten f. Larsen X.D.
 Kirsten Ulrik X.G.3.
 Kit II.B.2.a.
 Klaus Ulrik X.G.1.
 Knud Thorvald X.E.
 Lise Ulrik X.G.2.
 Lone Hvidbjørn II.F.1.a.
 Mary f. Lund XI.
 Odette Git II.B.1.b.
 Per Hvidbjørn II.F.1.
 Rasmus Peder Edvard II.
 Susanne II.K.1.
 Waltraud f. Arnolds II.B.1.

Ravnborg

Christian Ditlev II.J.4.
 Erik II.J.3.
 Ingelise II.J.2.
 Johan Ulrich II.J.5.
 Mads Henrik II.J.6.
 Ole II.J.1.
 Sigrid f. Rasmussen II.J.
 Søren Karl Kristian II.J.
 Vitta K. f. Hansen II.J.4.

Schousboe

Ida Margrethe X.A.2.a.
 Inge M. J. f. Petersen X.A.2.
 Torben X.A.2.

Uldum

Ingrid f. Christoffersen II.G.5.
 Peter Martin II.G.5.

Winther

Charlotte	II.A.7.b.
Henrik Edwin	II.A.7.c.
Kjeld Christen	II.A.7.
Solveig f. Danborg	II.A.7.
Steen Aage	II.A.7.a.